

Fredag den 1. november 2019 (D)

1

Kl. 10:00

14. møde

Fredag den 1. november 2019 kl. 10.00

Dagsorden

1) 1. behandling af lovforslag nr. L 11:

Forslag til lov om ændring af retsplejelov for Grønland. (Gengivelse af forklaringer i kriminalsager, revision af reglerne om legemsundersøgelse, normering af Retten i Grønland m.v.).
Af justitsministeren (Nick Hækkerup).
(Fremsættelse 02.10.2019).

2) 1. behandling af lovforslag nr. L 9:

Forslag til lov om ændring af straffeloven. (Forbud til dømte seksualforbrydere).
Af justitsministeren (Nick Hækkerup).
(Fremsættelse 02.10.2019).

3) 1. behandling af lovforslag nr. L 10:

Forslag til lov om ændring af straffeloven. (Begrænsning af brugen af betinget dom med vilkår om samfundstjeneste i sager om vold).
Af justitsministeren (Nick Hækkerup).
(Fremsættelse 02.10.2019).

4) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 12:

Forslag til folketingsbeslutning om Folketingets Ombudsmands beretning for 2018.
(Forslag som fremsat (i betænkning) 10.10.2019. Anmeldelse (i sagen) 22.10.2019).

5) 1. behandling af lovforslag nr. L 37:

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven. (Bemyndigelse til at fastsætte integrationsrelevante krav som betingelse for tidsbegrænset opholdstilladelse på Færøerne, hjemmel til delegation af kompetence til at træffe afgørelse om ophold på Færøerne i første instans til færøske myndigheder og ændring af klageadgang i sådanne sager til Udlændingenævnet).
Af udlændinge- og integrationsministeren (Mattias Tesfaye).
(Fremsættelse 09.10.2019).

6) 1. behandling af lovforslag nr. L 41:

Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.
Af udlændinge- og integrationsministeren (Mattias Tesfaye).
(Fremsættelse 24.10.2019).

Meddelelser fra formanden

Første næstformand (Karen Ellemann):
Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelse:

Liselott Blixt (DF) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 21 (Forslag til folketingsbeslutning om ophævelse af henvisningskrav til fysioterapi).

Titlen på den anmeldte sag vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Det første punkt på dagsordenen er:

1) 1. behandling af lovforslag nr. L 11:

Forslag til lov om ændring af retsplejelov for Grønland. (Gengivelse af forklaringer i kriminalsager, revision af reglerne om legemsundersøgelse, normering af Retten i Grønland m.v.).
Af justitsministeren (Nick Hækkerup).
(Fremsættelse 02.10.2019).

Kl. 10:00

Forhandling

Første næstformand (Karen Ellemann):

Forhandlingen er åbnet. Den første ordfører er hr. Kasper Roug fra Socialdemokratiet.

Er der andre ordførere fra Socialdemokratiet, som vil fremlægge partiets indstilling til lovforslaget? Ja, der er en ordfører fra Socialdemokratiet. Jeg giver ordet til hr. Jeppe Bruus. Værsgo.

Kl. 10:01

(Ordfører)

Jeppe Bruus (S):

Tak for det. Jeg skal beklage forvirringen, men jeg er selvfølgelig glad for at kunne sige, at Socialdemokratiet selvfølgelig støtter det her lovforslag, som jo handler om at give både politiet bedre efterforskningsmuligheder i forhold til afhøring og retterne tidssvarende hjælpemidler i forhold til at afvikle de retssager, der er. På den måde afspejler det også, at det at understøtte retsvæsenet i Grønland er en prioritering for os som socialdemokrater og for den her regering, og derfor er det her jo også et af flere lovgivningsinitiativer, tænker jeg, vi kommer til at se i den her regeringsperiode. Og jeg ser frem til behandlingen.

Kl. 10:02

Kl. 10:05

Første næstformand (Karen Ellemann):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er fra partiet Venstre – formoder jeg, for jeg så ordføreren ude på gangen. Nå, det var en anden ordfører.

Jeg går videre i partirækkefølgen, eftersom Venstres ordfører ikke er til stede i salen, og dermed går jeg videre til ordføreren for Dansk Folkeparti, hr. Bent Bøgsted. Og det er første behandling af lovforslag nr. L 11. Værsgo.

Kl. 10:03

(Ordfører)

Bent Bøgsted (DF):

Tak for det, formand. Det gik lige pludselig stærkt; jeg troede, der var et par stykker foran mig.

Det drejer sig om L 11 om retsplejelov for Grønland, og jeg skal sige, at da Dansk Folkepartis grønlandsordfører, hr. Søren Espersen, ikke kan være til stede i salen i dag, har han bedt mig om at redegøre for Dansk Folkepartis holdning til lovforslaget.

Der er jo egentlig tale om et lovforslag, som vi behandlede i april, og som blev gennemgået i Grønlandsudvalget før valget, og derfor burde det jo egentlig være en ren ekspeditionssag. Der er flere gode grunde til at støtte L 11. Vi gør det lettere i retsplejen at operere med lydoptagelser af udsagn og forklaringer, og på linje med det, der foregår ved danske domstole, indfører vi moderne regler, hvor en højt specialiseret dna-videnskab gør det muligt at forbedre politiets efterforskning. Lovforslaget indeholder også forbedringer for retten i Grønland, som meget gerne skulle medføre kortere sagsbehandlings-tider.

Så alt i alt er det jo en klar opgradering af, hvordan retssystemet fungerer i Grønland. Og jeg har forstået det sådan, at vores venner fra Grønland er tilfredse med de ændringer her efter det, der er foregået i Grønlandsudvalget tidligere, og derfor kan Dansk Folkeparti selvfølgelig også støtte lovforslaget.

Kl. 10:04

Første næstformand (Karen Ellemann):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører i rækken er fra Det Radikale Venstre, og det er hr. Martin Lidegaard. Velkommen.

Kl. 10:04

(Ordfører)

Martin Lidegaard (RV):

Tak. Jeg har ikke prøvet at tale som andet parti nogen sinde før, så det er jo en stor ære. Tak til Venstre og Socialdemokratiet for lige at komme et par minutter for sent ind i salen; man vokser i betydning her. Men spøg til side.

Vi kan også støtte dette lovforslag. Det er jo en genfremsættelse af et lovforslag fra før folketingsvalget, hvor vi jo også kunne støtte det. Det er en forbedring af retsplejeloven i Grønland, som Grønland jo også selv støtter, og som vi derfor også agter at støtte.

Kl. 10:05

Første næstformand (Karen Ellemann):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører i rækken er fra Socialistisk Folkeparti, og det er fru Karina Lorentzen Dehnhardt. Værsgo.

Kl. 10:05

(Ordfører)

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Tak for det. Jeg er her på vegne af vores grønlandsordfører, Karsten Hønge. Og jeg er udstyret med en ultrakort tale, men da andre har været så venlige at repetere, hvad forslaget handler om, så skal jeg nøjes med at sige, at vi selvfølgelig også støtter det her forslag.

Første næstformand (Karen Ellemann):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken. Den næste ordfører er fra Enhedslisten, og det er fru Rosa Lund. Værsgo.

Kl. 10:06

(Ordfører)

Rosa Lund (EL):

Tak. Jeg skal bakke op om tidligere ordførere, som jo så fint har redegjort for, hvad lovforslaget indeholder, og bare meddele på vegne af Enhedslistens Grønlandsordfører, hr. Christian Juhl, som desværre ikke kunne være her i dag, at Enhedslisten støtter lovforslaget.

Kl. 10:06

Første næstformand (Karen Ellemann):

Tak til ordføreren. Da jeg ikke ser nogen ordfører fra Det Konservative Folkeparti, går jeg videre i ordførerrækken og hermed til ordføreren fra Alternativet. Og det er hr. Sikandar Siddique. Værsgo.

Kl. 10:06

Sikandar Siddique (ALT):

Tak for ordet. Der står i mine noter, at Socialdemokraternes ordfører skulle hilse fra Alternativet, men da Socialdemokraternes ordfører heller ikke er til stede, tænker jeg, at jeg på vegne af Alternativet vil sige, at vi støtter forslaget.

Kl. 10:06

Første næstformand (Karen Ellemann):

Tak til ordføreren. Retmæssigt er den socialdemokratiske ordfører til stede i salen nu, og det er korrekt, at Socialdemokratiet også har sagt, man støtter lovforslaget. Vi går videre i ordførerrækken, og med glæde kan jeg konstatere, at der er en ordfører til stede fra Nye Borgerlige. Velkommen til fru Pernille Vermund.

Kl. 10:07

(Ordfører)

Pernille Vermund (NB):

Tak. Lov om ændring af retsplejelov for Grønland indeholder samlet set fire ændringer, som forbedrer retsplejeloven i Grønland. Det bakker Nye Borgerlige naturligvis fuldt og helt op om.

Kl. 10:07

Første næstformand (Karen Ellemann):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører i rækken er fra Liberal Alliance. Velkommen til hr. Alex Vanopslagh.

Kl. 10:07

(Ordfører)

Alex Vanopslagh (LA):

Også i Liberal Alliance støtter vi dette fornuftige lovforslag, som er med til at sikre, at retsplejeloven i Grønland ikke i nær så høj grad halter efter retsplejeloven i Danmark. Og det er sundt fornuft.

Kl. 10:07

Første næstformand (Karen Ellemann):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører i rækken er fru Aaja Chemnitz Larsen fra IA. Værsgo.

Kl. 10:07

(Ordfører)

Aaja Chemnitz Larsen (IA):

Tak. Inuit Ataqatigiit glæder sig over de forbedringer, som der bliver taget initiativ til med det her lovforslag, fordi det er med til at styrke justitsområdet i Grønland. Det er ikke nogen hemmelighed, at justitsområdet i Grønland har behov for en løbende og systematisk

opgradering, og det er et fælles arbejde, som vi er i gang med i de her år, men vi er bestemt ikke i mål.

Dele af dette lovforslag er trådt i kraft for henholdsvis 8 og 13 år siden i Danmark, men først nu med dette lovforslag kan det træde i kraft i Grønland. Og derfor er vi også nødt til at spørge os selv, hvad årsagen er til, at rettighederne i Grønland først træder i kraft så mange år efter. Og kan vi her i Folketinget være med til at ændre det, mener vi også, at det er noget, der er vigtigt at gøre, fordi vi alternativt er med til at holde samfundsudviklingen i Grønland tilbage.

Derfor støtter vi også anbefalingen fra Institut for Menneskerettigheder om at gennemføre rigslovgivning hurtigst muligt, og vi mener fra Inuit Ataqatigiits side, at der er behov for en systematisk gennemgang af justitsområdet, f.eks. i en justitskommission, som forholder sig til forældet lovgivning i Grønland, og som også ser på procedurer for effektiv politisk behandling af lovforslag, så der ikke går de her mange, mange år, før de også træder i kraft i Grønland. Ellers vil vi altid halte bagefter her i Folketinget, når det kommer til sagsområder, der har med Grønland at gøre.

Grundlæggende støtter vi lovforslaget, men vi har nogle få bemærkninger. Vi støtter alle de forbedringer, som slår ned på seksuelle overgreb på børn, og vi glæder os over, at lovforslaget styrker Killiliisa, naalakkersuisuts strategi for bekæmpelse af seksuelle overgreb.

Vi finder også, at tiltagene i forhold til lydoptagelse, dna-prøver og udnævnelse af en ekstra dommer ved retten i Grønland alt sammen er med til at sikre en mere effektiv sagsbehandling i retterne, hvilket vi har efterlyst. Vi mener dog ikke, vi er i mål med dette lovforslag, men at der bør iværksættes flere tiltag for at styrke retsfølelsen i Grønland. Da lovforslaget blev fremsat første gang, var bl.a. det tekniske udstyr til lydoptagelse ikke på plads, og vi opfordrer til, at midler og udstyr selvfølgelig skal være på plads, når loven træder i kraft.

Vi støtter også udpegningen af en repræsentant fra det offentlige til Det Grønlandske Kriminalpræventive Råd, og vi mener, at det også bør ske i forhold til Rådet for Grønlands Retsvæsen.

Til sidst støtter vi anbefalingen om en fast plads til landsforsvareren i både Det Grønlandske Kriminalpræventive Råd og Rådet for Grønlands Retsvæsen, da vi mener, at viden fra dette nye embede er med til at styrke arbejdet.

Endelig vil vi gerne pege på, at der bør afsættes både tid og flere penge til forebyggelse af personfarlig kriminalitet i Grønland. Vi har 34 gange så mange voldtægter og overgreb på børn i Grønland, som man har i Danmark, så det er virkelig et område, hvor vi mener at der bør være et særligt fokus på at styrke justitsområdet og særlig forebyggelsesdelen.

Sluttelig er det sådan, at Grønlands meget spredte beboelse jo også gør, at det nogle gange er svært at få et lovforslag ført ud i livet, fordi vi bor så spredt, som vi nu engang gør. Derfor kan man sige, at forbedringer i dette nye lovforslag skal komme både byer og bygder til gavn efter vores mening. Og derfor vil vi også gentage vores opfordring til, at politiet bør være til stede overalt, så man kan sikre os imod den her lovløshed. Det gælder særlig ude i bygderne, og vi vil påpege, at alle bygder bør have mindst en kommunefoged. Med disse ord støtter vi lovforslaget. Mange tak.

Kl. 10:11

Første næstformand (Karen Ellemann):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører i rækken er fru Aki-Matilda Høegh-Dam fra Siumut. Værsgo.

(Ordfører)

Aki-Matilda Høegh-Dam (SIU):

Tak for ordet. Lovforslaget, L 11, om ændring af retsplejelov for Grønland har jo til formål at styrke kvaliteten af justitsområdet i Grønland.

Lovforslagets hovedpunkt er bl.a. at give en mere fleksibel adgang til lydoptagelser af forklaringer afgivet under retsmøder. Det er, således at man kan give adgang til gengivelser af forklaringerne i kriminalsagerne, og det kan ultimativt gøre processen hurtigere og nemmere. Det synes vi fra Siumut er godt.

Det er også vigtigt for Siumut i Folketinget at pointere, at man som den, der giver forklaringerne, ligesom det er tilfældet nu, stadig skal have mulighed for at give en yderligere forklaring på, hvad man mente, hvis der var noget, der kunne misforstås.

Derudover er der i lovforslaget også foretaget en revision af reglerne om legemsundersøgelse. Det betyder i dette tilfælde, at man under en efterforskning kan udtage dna-prøver fra sigtede personer for senere identifikation. Dette er med til at sikre hjælp til ofre for seksuelle overgreb, og det skal derfor ses i sammenhæng med bl.a. naalakkersuisuts strategi for overgrebsager, kaldet »Killiliisa - Lad os sætte grænser«.

Normering af Retten i Grønland sikrer også, at der udnævnes en yderligere dommer ved Retten i Grønland, lige nu er der kun én, og en ekstra dommer sikrer i endnu højere grad, at det er muligt at fokusere på en kortere sagsbehandlingstid.

Desuden angår forslaget sammensætningen af råd og nævn, som nu bliver revideret, således at opgavevaretagelsen også bliver styrket, idet Kanukoka, De Grønlandske Kommuners Landsforening, blev nedlagt sidste år.

Dette lovforslag er med til at styrke retsplejeloven i Grønland, hvilket der er et stort behov for; forslaget er med til at hjælpe ofre for seksuelle overgreb; med forslaget kan sagsbehandlingstiden også gøres kortere; og man styrker opgavevaretagelsen ved revideringen af råd og nævn.

Hvis det bliver gjort rigtigt, kan vi i Folketinget sikre, at justitsområdet i Grønland, som er et dansk ansvarsområde, giver Grønland en retsplejelov, hvis standard minder mere om den danske. Det er godt for demokratiet, det er godt for magtens tredeling, og derfor støtter Siumut i Folketinget op om lovforslaget. Tak skal I have.

Kl. 10:14

Første næstformand (Karen Ellemann):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører i rækken er Venstres ordfører, hr. Marcus Knuth.

Kl. 10:14

(Ordfører)

Marcus Knuth (V):

Tak, formand, og også tak til formanden for forståelsen for, at jeg kom for sent, og at jeg lige kunne komme på her nu. Det er der ikke nogen undskyldning for. Jeg havde forventet, at Socialdemokratiets ordfører ville holde en meget, meget lang tale, hvor han roste, at det her lovforslag jo kom fra den tidligere regering – det var så en lidt kortere tale. Men det er selvfølgelig ikke nogen undskyldning for at komme for sent.

Jeg er også rigtig glad for det her lovforslag. Den primære årsag til, at jeg synes, det er et godt lovforslag, er netop, at det både sætter fokus på, at der kan kompetenceudvikles kredsdommere, men også åbner op for muligheden for en ekstra dommer ved Retten i Grønland, ikke mindst set i lyset af de problemer, der har været med alt for lange sagsbehandlingstider ved Retten i Grønland. Og det er jo ikke acceptabelt. Vi skal sikre, at der er lige forhold, uagtet i hvilken del af rigsfællesskabet man befinder sig. Selvfølgelig er

der nogle andre geografiske forskelle i Grønland, som man skal tage hensyn til, når det kommer til afhøringer osv. Men vi skal sikre, at sagsbehandlingstiderne er ens med dem i resten af rigsfællesskabet.

Så håber jeg også, at regeringen vil lytte til de gode forslag, der kom fra IA, fra Aaja Chemnitz Larsen – selv om det ikke er direkte relateret til det her lovforslag – om flere bygdefogeder og øget tilstedeværelse i nogle af de mindre bygder ude omkring i Grønland. For det er et af de områder, som jeg ved er vigtigt for Grønland.

Så med de ord vil jeg sige tak for et godt lovforslag, ikke mindst fordi det kommer fra os. Og vi støtter det helhjertet.

Kl. 10:16

Første næstformand (Karen Ellemann):

Tak til ordføreren. Det er et lovforslag, der kommer fra justitsministeren og fremsættes her i Folketinget.

Dermed har ordførerrækken været gennemført, og justitsministeren får nu lov at tale om lovforslaget. Velkommen.

Kl. 10:16

Justitsministeren (Nick Hækkerup):

Tak. Jeg sad ellers og blev så glad over Venstres ordførers meget store kærlighed til regeringen. Det viste sig så, at det var kærlighed til den tidligere regering, og det er også helt i orden. Tak for de meget positive indlæg. Og det er jo rigtigt, at det er et forslag, som har været førstebehandlet en gang, hvor det blev fremsat af den tidligere regering, og hvor det blev vel modtaget. Det har været behandlet i Grønland, og selvstyret har forholdt sig til det, været positive over for det, og nu bliver det så forhandlet under den her regering. Det bliver fremsat igen, og vi forholder os jo også, som alle kan se, positivt til det.

Der er rejst et enkelt spørgsmål – og det synes jeg er relevant – nemlig hvorfor det her forslag først kommer nu, når det tilsvarende blev gennemført i Danmark i 2015 og 2010? Og svaret på det er, at vi jo som regering ønsker et positivt og ligeværdigt partnerskab i rigsfællesskabet baseret på tillid og gensidig respekt. Og udvikling af retsområdet i Grønland har høj prioritet for mig. Men det er også rigtigt, som det blev nævnt, at der er et efterslæb i lovgivningsarbejdet, som vi skal have bugt med.

Det er helt naturligt at arbejde på en standard, som svarer til den standard, som vi i øvrigt har i Danmark. Og derfor har Justitsministeriet også tilbage i 2018 styrket fokuset på Grønland ved at tilføje det, der hedder Nordatlantenheden, yderligere medarbejderkræfter, ligesom enheden er blevet sit eget kontor med en kontorchef. Vi drøfter jo løbende med Naalakkersuisut, hvilke sager vedrørende Grønland der skal prioriteres på Justitsministeriets område, og vi har også en løbende dialog.

Så jeg skal bare takke for de gode indlæg og overgive forslaget til Tingets videre positive behandling.

Kl. 10:18

Første næstformand (Karen Ellemann):

Der er et ønske om en kort bemærkning fra fru Aaja Chemnitz Larsen. Værsgo.

Kl. 10:18

Aaja Chemnitz Larsen (IA):

Mange tak til ministeren, og også tak for lovforslaget, som jo blev fremsat faktisk på dagen, hvor valget blev udskrevet. Så vi havde egentlig vores ordførerindlæg liggende klar i skuffen, men det har vi jo så opdateret.

I Grønland har vi en diskussion omkring det her med voldtægt af børn, for det er sådan, at loven i Grønland siger, at det ikke er alle overgreb på børn, som bliver betragtet som voldtægt. Det har en betydning i forhold til straffens omfang. Så jeg kunne godt tænke mig at høre, om en stramning er noget, som man fra regeringens

side er villig til at kigge på, i forhold til at alle overgreb på børn i princippet bør blive betragtet som en voldtægt.

Kl. 10:19

Første næstformand (Karen Ellemann):

Ministeren.

Kl. 10:19

Justitsministeren (Nick Hækkerup):

Jeg har selv haft møde med den grønlandske justitsminister og har i øvrigt en aftale med hende om at få mulighed for at komme op og se på det grønlandske justitsområde til foråret. Skal der strammes op? Der er også andre ønsker til opstramning på sanktioner. Om der skal strammes op, vil jeg lade være afhængig af, hvad den grønlandske indstilling er. Hvis den grønlandske indstilling er, at det skal ske, vil jeg også støtte et sådant forslag.

Kl. 10:20

Første næstformand (Karen Ellemann):

Fru Aaja Chemnitz Larsen.

Kl. 10:20

Aaja Chemnitz Larsen (IA):

Mange tak. I Danmark kigger man jo på mulighederne for at stramme op, hvis en dømt seksualforbryder f.eks. opholder sig i nærheden af et barn, altså at der skal være en vis længde, i forhold til om de kan nærme sig barnet. Er det noget, man også kunne kigge på i forhold til Grønland, for det er jo mindst lige så relevant for grønlandske børn, selv om der godt kan være nogle geografiske udfordringer ved det? Det er i hvert fald med til at styrke barnets rettigheder. Tak.

Kl. 10:20

Første næstformand (Karen Ellemann):

Ministeren.

Kl. 10:20

Justitsministeren (Nick Hækkerup):

Det er jeg fuldstændig enig i, og det er bl.a. et af de lovforslag, som vi skal behandle senere i salen i dag, netop spørgsmålet om, hvordan man sikrer, at dømte seksualforbrydere afskærmes fra at kunne komme til at foretage overgreb igen. Hvis der er et tilsvarende ønske fra Grønlands side, vil vi også se meget positivt på det, selvfølgelig.

Kl. 10:21

Første næstformand (Karen Ellemann):

Tak til ministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Grønlandsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

Kl. 10:24

2) 1. behandling af lovforslag nr. L 9:

Forslag til lov om ændring af straffeloven. (Forbud til dømte seksualforbrydere).

Af justitsministeren (Nick Hækkerup).
(Fremsættelse 02.10.2019).

Kl. 10:21

Forhandling

Første næstformand (Karen Ellemann):

Forhandlingen er åbnet. Den første ordfører er fra Socialdemokratiet.
Hr. Jeppe Bruus.

Kl. 10:21

(Ordfører)

Jeppe Bruus (S):

Tak for det. I 2007 bliver en pædagogmedhjælper dømt for talrige seksuelle overgreb mod 13 børn i en børnehave i Beder. Han får 3 års fængsel. Undervejs, mens han afsoner, ændrer han navn, og siden flytter hen til en anden landsdel. Her kommer han i kontakt med to søstre i forbindelse med fællesaktiviteter i den boligforening, hvor både han og pigerne bor. Han sidder på Bænken, som er et mødested i boligområdet, og laver smykker. Pigerne er 3 og 8 år. I tre år forgriber han sig på dem, og i 2018 bliver han kendt skyldig i groft seksuelt misbrug af de to søstre, bl.a. i flere forsøg på og fuldbyrdet anal voldtægt mod den ældste af pigerne. Det er selvfølgelig frygteligt at stå og sige fra den her fine talerstol, men det er intet i forhold til de overgreb, som alle børnene i den her sag har været udsat for, og det liv, som både de involverede børn og deres nære skal leve. Det er desværre ikke en enestående sag. Det burde jo slet ikke kunne ske. Det må ikke kunne ske. Det her lovforslag skal bidrage til at forhindre, at det sker.

Lovforslaget er en del af en helhedsorienteret indsats, som jo bl.a. handler om at give bedre behandling til dømte under afsoning, ved at samarbejde mellem myndighederne for at undgå nye overgreb. Og så endelig det, som jo er kernen i lovforslaget her, altså et forbud mod, at dømte efter afsonet straf kan opholde sig sammen med eller være i nærheden af børn, også ud over det gerningssted, hvor forbrydelsen er begået.

For det første vil man udvide rækkevidden af opholdsforbud, så det ikke kun omfatter områder i nærheden af gerningsstedet, men jo altså også andre områder, legepladser, boligforeninger, hvor der er børn, institutioner osv. Det her forbud skal kunne gives, allerede når det må antages, at der er fare for, at den dømte efter afsoning vil kunne begå ny lignende kriminalitet. Og som noget nyt skal det også fremover som udgangspunkt gives tidsubegrænset.

For det andet vil man skærpe tilsynet med dømte seksualforbrydere og give mulighed for, at politiet kan føre uanmeldte tilsyn med dømtes overholdelse af forbud. Politiet skal bl.a. som led i tilsynet uden retskendelse kunne undersøge den dømtes bolig, også breve og andre papirer.

For det tredje skal politiet kunne videregive oplysninger til indehavere eller ledere af virksomheder og institutioner m.v., altså hvor de personer, som har fået forbud mod at opholde sig i den pågældende virksomhed eller institution, er.

Endelig for det fjerde vil vi hæve strafferammen for overtrædelse af forbuddet fra 4 måneders til 2 års fængsel.

Som jeg sagde, er det her jo en del af en helhedsorienteret indsats, hvor man bl.a. vil styrke behandlingen af dømte pædofile osv., opkvalificering af fængselspersonalet, der arbejder med de her mennesker, og også særlig styrke samarbejdet mellem relevante myndigheder. Det skal altså ses som en del af en helhedsorienteret indsats, og ikke overraskende støtter Socialdemokratiet lovforslaget.

Første næstformand (Karen Ellemann):

Tak til ordføreren. Der er ingen, der har bedt om korte bemærkninger. Vi går videre i ordførerrækken. Den næste ordfører er fra Venstre, og det er fru Inger Støjberg.

Kl. 10:25

(Ordfører)

Inger Støjberg (V):

Ét overgreb mod ét barn, det er ét for meget. Samfundet skal stå klar til at hjælpe et barn, hvis det bliver udsat for seksuelle overgreb, og samtidig også sikre, at gerningsmanden bliver straffet og ikke forgriber sig på børn igen. Der har, som den tidligere ordfører jo netop har sagt, været en række sager med dømte seksualforbrydere, som har begået nye overgreb, efter at de har afsonet deres straf. Det har så vist, at der er et behov for at styrke indsatsen på området. Derfor er vi meget tilfredse med, at regeringen har valgt at genfremsætte det her lovforslag, som blev fremsat af den tidligere V-, K- og LA-regering.

Vi har jo bl.a. set sager, hvor en dømt seksualforbryder er rejst til en anden del af landet for at begå nye overgreb mod nye børn i en anden kommune, og det må ganske enkelt ikke ske. Så med lovforslaget udvides geografien, med hensyn til hvor et forbud kan gælde. Bare fordi forbrydelsen er begået et sted, behøver det jo ikke være sådan, at det er det samme sted næste gang. Med lovforslaget kan vi derfor forbyde en dømt at opholde sig i svømmehaller og i parker og på strande i en bestemt kommune eller i flere kommuner. Så kan man forhåbentlig forhindre, at seksualforbrydere begår nye overgreb i en anden svømmehal, på en anden legeplads eller noget lignende.

Lovforslaget betyder også, at det bliver lettere for domstolene at udstede et forbud, og at de som udgangspunkt er tidsubegrænsede. Samtidig hæves straffen, hvis den dømte seksualforbryder overtræder forbuddet. Det sender jo netop et skarpt signal til den dømte seksualforbryder om, at hvis han f.eks. ikke vil gå i behandling, så bliver konsekvenserne og tilsynet hårdere.

De uhyrlige sager, som vi har set, hvor kommuner ikke har haft styr på dømte seksualforbrydere i deres kommuner, viser, at der er et behov for, at forbuddene håndhæves på langt mere effektiv, men også langt mere systematisk måde. Derfor skal politiet føre mere tilsyn med, at den dømte overholder det forbud, han er blevet pålagt. Det betyder, at kommunen skal komme på uanmeldte besøg hos den dømte, og at politiet skal kunne undersøge f.eks. den dømtes computer, telefon og lignende uden en retskendelse, netop så den dømte ikke kan fortsætte de forfærdelige aktiviteter, som der ligger til grund, ligesom politiet får mulighed for at videreføre oplysninger om et forbud vedrørende en seksualforbryder til de indehavere og bestyrelser, der måtte være, af virksomheder og institutioner – det kunne være svømmehaller eller idrætshaller, som det drejer sig om – netop så vi kan være med til at forhindre, at nye overgreb sker.

Det her lovforslag sender med andre ord et tydeligt signal om, at overgreb mod børn ikke er noget, samfundet accepterer, og at samfundet tager et ansvar for at stoppe de her overgreb. Så tiltagene her kan Venstre naturligvis bakke helt op om, og det kan vi jo bl.a. også, kan man se, fordi det er en genfremsættelse af et lovforslag, som vi selv fremsatte i sin tid.

Kl. 10:28

Første næstformand (Karen Ellemann):

Tak til ordføreren. Der er ikke noget ønske om korte bemærkninger. Dermed går vi videre i ordførerrækken til Dansk Folkeparti og til hr. Peter Skaarup.

Kl. 10:28

(Ordfører)

Peter Skaarup (DF):

Tak til regeringen for at genfremsætte det her forslag. Det er jo et forslag, der har til formål at stramme mere hårdt op over for seksualforbrydere. Hvad angår kriminelle, der begår en rigtig grov kriminel handling over for andre mennesker på den måde, som vi ser det, ikke mindst over for børn, jamen der har vi en forpligtelse til fra samfundets side at være meget mere strikse i forhold til at overvåge de pågældende og sikre, at de ikke slipper fri af de krav, vi stiller til dem, også efter at de har udstået deres straf.

Der må man jo sige, at der, som også fru Inger Støjberg var inde på, desværre har været nogle rigtig, rigtig grimme tilfælde, hvor det har vist sig, at pædofile fortsætter deres kriminalitet, også efter at de har fået en straf og er ude, men hvor kommuner har haft meget lille overvågning af dem. Det har så gjort, at der er sket nye overgreb. Det kan vi ikke være tjent med, og derfor er det godt, at regeringen fortsætter den linje fra den tidligere regering, som jo også Dansk Folkeparti var med til at inspirere til, nemlig at der kom til at være en hårdere konsekvens, når det er, at vi har de her tilfælde.

Det, man selvfølgelig er nødt til også at kigge på, er, om det her er nok, altså om vi så er i mål, når vi indfører de her tiltag. Det er klart, at vi, når vi kigger hen over forslaget, måske ikke har en tro på, at det kan lade sig gøre at opfange alle de tilfælde, hvor nogle udnytter den frihed til at kunne begå nye overgreb, efter de har fået friheden. Derfor kigger vi os også i Dansk Folkeparti om efter nogle stramninger i forhold til det her forslag, og vi vil ikke udelukke, at vi i forbindelse med udvalgsbehandlingen vil komme med forslag, der kan stramme op på nogle af de her områder. Det handler jo om den længde, der er, for de krav, der stilles til de pågældende. Vi har sådan set ikke noget behov for, at der er tidsbegrænsninger på. I forslaget nævnes de her 1-5 år, som man i nogle tilfælde kan benytte sig af. Vi ser ikke noget behov for at have nogen tidsbegrænsning på, men ser det snarere sådan, at når man konstaterer, at man tror på, at pågældende er i stand til at tage vare på sig selv uden at begå nye overgreb, ja, så kan man give fri i forhold til de her krav, vi stiller.

Vi har også den holdning i Dansk Folkeparti, at vi skal introducere medicinsk kastration af pædofile. Når det er sådan, at man f.eks. ikke som pædofil vil tage imod behandling, når man sidder inde, ja, så er der jo en stor risiko for, at man på et eller andet tidspunkt på den anden side af en straf kan begå ny kriminalitet. Og der er der rigtig gode resultater såkaldt medicinsk kastration. For så er man ikke i stand til at være drevet af den sygelige lyst, man har, til at være sammen med børn. Så der er nogle områder her, vi gerne vil være mere klare på i forhold til forslaget, ikke sådan at forstå, at vi vil sige nej til det forslag, der ligger, for det er et skridt på vejen. Vi kunne bare godt tænke os at gå længere, for vi tror ikke på, at det her forslag i sig selv kommer til at redde vores samfund fra alle de tilfælde, hvor nogle, der er drevet af den her sygelige lyst, vil fortsætte deres forehavende på den anden side af deres straf.

Men alt i alt er der positive vibrationer her fra Dansk Folkepartis side, og vi bakker op, men vil gerne gå videre.

Kl. 10:32

Første næstformand (Karen Ellemann):

Tak til Dansk Folkepartis ordfører. Der er ingen ønsker om korte bemærkninger, og dermed går vi videre i ordførerrækken. Den næste ordfører er fra Det Radikale Venstre, og det er hr. Kristian Hegaard.

Kl. 10:32

(Ordfører)

Kristian Hegaard (RV):

Tak for det. Jeg tillader mig lige indledningsvis at gøre et par bemærkninger om at være her på talerstolen for første gang, så jeg går

måske 1 eller 2 minutter over tiden. For sidst jeg fik lov til at tale i Folketingssalen, gjorde jeg det nede fra bageste række, og nu er det så blevet muligt at komme herop – og hvor ser I bare brandgodt ud heroppefra. Jeg var lidt spændt på, om elevatoren virkede, når jeg skulle herop første gang, for det er jo altid lidt spændende den allerførste gang.

At komme herop er et lille rul for mig, men jeg håber, at det er et stort rul for, at endnu flere kan få de muligheder, jeg har fået, at endnu flere kan opnå deres drømme og skabe håb, uanset hvilke forudsætninger man har, at vi gør Danmark til mulighedernes land. For vi bliver kun stærkere som samfund, hvis vi alle får lov til at bidrage med det, vi kan, hver især. For ingen kan alt, men alle kan noget, og sammen kan vi endnu mere. Og jeg vil bidrage med alt det, jeg kan, heroppefra og i det daglige arbejde.

I 9. klasse var jeg indlagt 30 dage på Rigshospitalet efter en operation, og det var virkelig kedeligt. Jeg så debatter på Folketingskanalen på DR2 dagen lang – nogle vil mene, at det var endnu mere kedeligt – og det havde de altså dengang aldrig oplevet at der var nogen på børneafdelingen der gjorde, men det fik de langsomme dage til at gå lidt hurtigere. Og jeg sagde dengang, at jeg håbede, at det blev mig en dag, men jeg ved ikke helt, om jeg troede på det. Og derfor er det et specielt øjeblik for mig at være heroppe. Men samtidig har jeg det også som Elna Munch, der i 1918 var den første kvinde her på Folketingets talerstol. For som hun sagde – nok var hun den første kvindelige politiker på talerstolen, men først og fremmest var hun radikal. Så derfor vil jeg nu gå videre til at tale om lovforslaget.

Lovforslaget består af seks elementer: rækkevidde af opholdsforbud, betingelser for opholdsforbud, tilsyn under opholdsforbud, varighed af opholdsforbud, videremeddelelse af opholdsforbud og strafskærpelse. Jeg vil særlig tale om de tre-fire første elementer, for vi får rig mulighed for at drøfte detaljerne i udvalgsbehandlingen.

Så jeg vil starte med ligesom de foregående ordførere at slå fast, at der ikke er nogen som helst, der nærer et eneste gram sympati for seksualforbrydere, så det er sådan set ikke vores holdning til det, der på nogen måde er til debat i dag. Første del af lovforslaget handler om rækkevidden af opholdsforbud, og fra Radikale Venstres side synes vi, det giver udmærket mening, at man ikke som i dag udelukkende kan afgrænse det til et gerningssted, men at det er et nærmere afgrænset område. For det må jo bero på en konkret og individuel vurdering og ikke kun på, hvor en forbrydelse har fundet sted.

Men det rejser også et spørgsmål om, hvad et nærmere afgrænset område kan bestå af. Kan det være hele København? Og hvad så, hvis man indkaldes til Rigshospitalet? Kan det dække over et område, hvor man har fast ejendom, som man dermed ikke kan opholde sig i? Og kan det være et område, hvor ens familie bor, som man ikke har begået overgreb mod, og at det dermed går ud over samvær med familie og udgør en krænkelse af familielivet? Det er også det, der står i lovbemærkningerne potentielt kan udgøre et indgreb i forhold til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Så er der spørgsmålet om betingelser. I dag er det sådan, at hvis man får opholdsforbud, boligforbud, besøgsforbud eller kontaktforbud, kan det gives, hvis der er nærliggende fare for gentagelseskriminalitet. Nu bliver det så ændret til, at der bare skal være fare for det, og der vil Radikale Venstre stille spørgsmål om, hvad det helt præcist betyder at gå til den lidt vage formulering, altså fra »nærliggende fare« til blot »fare«. Det virker lidt vagt, og den retssikkerhed vil vi gerne have afdækket nærmere.

Hvad vi så også er betænkelige ved, er, at opholdsforbuddet som udgangspunkt gøres tidsbegrænset. Tidsbegrænset – det er nok at gå lidt for vidt og er en indskrænkning i bevægelsesfriheden lidt over, hvad der er nødvendigt. Og mon ikke samme formål kan opnås på anden vis.

Kl. 10:37

Så er der spørgsmålet om det nye tilsyn, og det er nok her, det stritter allermost for mig. For det nye tilsyn går ud på, at politiet i den her tidsbegrænsede periode uden en dommerkendelse til hver en tid kan ransage en tidligere dømts bolig, og det er altså meget indgribende og nok også *for* indgribende. Skal man, når man har udstået sin straf, leve med en konstant frygt for at være mistænkt og for, at politiet stormer ens bolig, læser alle ens sms'er og mails om private forhold uden dommerkendelse? Det er nok at gå lidt vidt, og her betragter man det netop som forebyggende, og dermed kan man gå uden om strafferetsplejen. Det er nok en lille udfordring af Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, og det er noget af det, vi kommer til at sætte spørgsmålstegn ved. For det afgørende for, om det er ulovligt eller ej, er, om indgrebet kan beskrives som nødvendigt, altså om samme formål kan opnås på anden vis. Den argumentation løftes ikke i lovbemærkningerne, synes vi i hvert fald, så det må vi høre ministerens vurdering af på et tidspunkt. Vi synes, det er en noget lemfældig tilgang til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Jeg er også bekymret for de mange ressourcer, det drejer sig om. Vi binder politiet til at lave det her nye bureaukratiske tilsynsarbejde, og politiet er rigelig presset i forvejen.

Så samlet set er det tommelfingeren ned fra Radikale Venstres side. Men vi kan i hvert fald støtte det ændringsforslag, ministeren har lagt frem, så vi ikke straffer med tilbagevirkende kraft. Vi ser frem til udvalgsbehandlingen – der er rigtig meget at rette op på.

Kl. 10:39

Første næstformand (Karen Ellemann):

Tak til ordføreren. Der er ønske om en kort bemærkning, så ordføreren skal blive på talerstolen et kort øjeblik endnu. Hr. Jeppe Bruus fra Socialdemokratiet, værsgo.

Kl. 10:39

Jeppe Bruus (S):

Tak for det. Jeg synes jo bare, der er anledning til at markere den her historiske begivenhed. Tillykke til ordføreren, både med at blive valgt til Folketinget, men jo også med faktisk at kunne bevæge sig hele vejen op på talerstolen. Det synes jeg er rigtig flot, og det er også, synes jeg, flot af Folketingets tidligere formand faktisk at tage initiativ til, at det selvfølgelig blev muligt at indrette salen således. Ordføreren refererer jo lidt kækt tilbage til andre Radikale, der har stået på talerstolen første gang, men jeg håber da også, at andre i kørestol end Radikale får muligheden fremover.

Til det indholdsmæssige i lovforslaget vil jeg bare bede ordføreren om at kommentere på det her med tidsbegrænsning, i forhold til at det jo er et indgreb i bevægelsesfriheden. Altså, det at lave et forbud mod at opholde sig forskellige steder og det at føre tilsyn er vel netop at foretage indgreb i bevægelsesfriheden. Er det noget, som Radikale er imod?

Kl. 10:40

Første næstformand (Karen Ellemann):

Ordføreren.

Kl. 10:40

Kristian Hegaard (RV):

Tak for de meget venlige indledende bemærkninger fra hr. Jeppe Bruus.

Radikale Venstre har betænkeligheder ved, at man ændrer den her tidsbegrænsning på 1-5 år, man tidligere har haft og har på nuværende tidspunkt, til at have et udgangspunkt, der er tidsbegrænsning. Det er den ændring fra 1-5 år til, at det nu skal være tidsbegrænset, som vi ser meget store betænkeligheder ved. Når man foretager et indgreb af den karakter, skal man begrunde det som nødvendigt i

henhold til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Det er den nødvendighed, vi ikke synes løftes i lovbemærkningerne, og det er det, der gør, at vi stiller os meget tvivlende over for den ændring, der er lagt op til her. Vi har ikke noget imod opholdsforbud, det giver god mening i flere tilfælde, men en tidsbegrænsning er måske at gå for vidt.

Kl. 10:41

Første næstformand (Karen Ellemann):

Hr. Jeppe Bruus.

Kl. 10:41

Jeppe Bruus (S):

Men jeg er sikker på, at ordføreren også er bekendt med, at det jo kan efterprøves, altså at den dømte kan bede anklagemyndigheden om at efterprøve det her efter 5 år og derefter løbende. Så udgangspunktet her er jo, at der er mulighed for at idømme det her tidsbegrænsede opholdsforbud, men at der også er mulighed for at få det efterprøvet.

Kl. 10:41

Første næstformand (Karen Ellemann):

Ordføreren.

Kl. 10:41

Kristian Hegaard (RV):

Jeg har læst hele lovforslaget, og det kan jeg bekræfte ordføreren i. Men det, der bare er, er, at man går fra, at udgangspunktet er 1-5 år, til, at det er tidsbegrænset – det ændres det til – og det er den ændring, der ikke løftes tilstrækkelig argumentation for, altså hvorfor det skulle være nødvendigt, i lovbemærkningerne. Så det handler om ændringen. Jeg er godt klar over, at det kan prøves efter noget tid, men hvad så, hvis man ikke lige kommer igennem med det? Så er det jo rigtig, rigtig mange år, man lige pludselig får det her opholdsforbud i, og det er meget krænkende, når først man har afsonet og fået sin straf.

Kl. 10:42

Første næstformand (Karen Ellemann):

Tak til ordføreren. Der er endnu en kort bemærkning, og den er fra hr. Peter Skaarup, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 10:42

Peter Skaarup (DF):

Tak for det. Jeg vil også indledningsvis sige tillykke til ordføreren for, at det kunne lade sig gøre at komme op på talerstolen og holde talen. Vi skal i øvrigt også herinde lægge os på sinde at sikre, at de udfordringer, der stadig væk er rundtomkring i vores hus, bliver løst, sådan at alle kan bevæge sig rundt i Folketinget uden problemer. Det skal vi i fællesskab arbejde på, ligesom også det tidligere Præsidium og fru Pia Kjærsgaard, der var formand for det, gjorde.

Når det så er sagt, har jeg lige et spørgsmål til selve lovforslaget, L 9, for vi er i Dansk Folkeparti lidt usikre på, hvad det indebærer, når De Radikale sætter mange spørgsmålstegn ved basale ting i det her lovforslag. Hr. Jeppe Bruus var inde på et af dem: Hvor er det, De Radikale vil hen med det? Det, jeg godt kunne tænke mig at spørge hr. Kristian Hegaard om, er: Betyder alle de her indvendinger, at De Radikale vil stemme imod lovforslaget om at sætte hårdere og bedre ind over for dem, der begår overgreb mod andre mennesker, efter de har afsonet deres straf?

Kl. 10:44

Første næstformand (Karen Ellemann):

Ordføreren.

Kl. 10:44

Kl. 10:47

Kristian Hegaard (RV):

Tak for det, og tak for de indledende meget positive bemærkninger fra hr. Peter Skaarup, og ikke mindst tak til hr. Peter Skaarups parti-fælle, fru Pia Kjærsgaard, som jo har initieret processen, der gjorde det muligt at have den her talerstol. Det takker jeg meget for.

I forhold til hr. Peter Skaarups spørgsmål skal jeg gøre det utvetydigt klart, at Radikale Venstre ikke nærer et gram sympati for seksualforbrydere, og der skal sættes hårdt ind mod dem. Men der skal også sættes klogt ind, sådan at der ikke begås gentagelseskriminalitet. Vi skal også iagttage, at retssikkerheden gælder for alle mennesker, også når man har udstået sin straf. De betænkeligheder, som Radikale Venstre har, er i forhold til det, at man, efter at man har afsonet sin straf, skal leve i konstant frygt for, at man uden en dommerkendelse lige pludselig kan få ransaget sin bolig, at andre kan læse ens mails og sms'er og alt muligt. Det er de ting, der gør, at det stritter lidt. Men de ændringer, der knytter sig til, at man udvider, hvor det her opholdsforbud kan gælde, så det ikke kun gælder på gerningsstedet, men gælder et nærmere afgrænset geografisk område, synes jeg egentlig er nogle positive takter, som Radikale Venstre gerne vil kvittere for.

Kl. 10:45

Første næstformand (Karen Ellemann):

Tak til ordføreren. Hr. Peter Skaarup for sin anden korte bemærkning.

Kl. 10:45

Peter Skaarup (DF):

Tak for det. Det var egentlig mere for helt at finde ud af De Radikales konklusion, for der er åbenbart nogle ting, som ikke er groet i Det Radikale Venstres have, og som man ikke rigtig er tilfreds med. Betyder det så, at De Radikale vil sige nej til forslaget, som vi behandler her?

Kl. 10:45

Første næstformand (Karen Ellemann):

Ordføreren.

Kl. 10:45

Kristian Hegaard (RV):

Som det er lagt frem nu, vender Det Radikale Venstre tommelfingeren ned til det samlede lovforslag, men vi synes, at der er nogle positive takter i få elementer i lovforslaget, eksempelvis det her med, at opholdsforbuddet ikke længere kun kan knyttes an til et tidligere gerningssted og det geografiske område i sammenhæng med det, men at det kan ændre til at være en konkret og individuel vurdering af, hvornår det kunne være relevant i forhold til et nærmere afgrænset geografisk område.

Det er basale ting, der er på spil her. Det er at foretage straffeprocessuelle tvangsindgreb – i hvert fald det, der minder om det i strafferetsplejen – at man kan gøre det uden en dommerkendelse. Det er det, der stritter for Radikale Venstre. Og det er derfor, at vi primært vender tommelfingeren ned.

Kl. 10:46

Første næstformand (Karen Ellemann):

Tak til ordføreren for talelysten og for en veloverstået debut på talerstolen. Nu er der ikke flere korte bemærkninger i denne omgang, og dermed går vi videre i talerrækkefølgen. Den næste ordfører på talerstolen er fra Socialistisk Folkeparti, og det er fru Karina Lorentzen Dehnhardt.

(Ordfører)

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Tak. Det var et dejligt syn at se hr. Kristian Hegaard heroppe. Det håber jeg bliver til mange flere gange, men jeg skal lade være med at sige meget mere om det. Jeg tror, der er sagt en del om det allerede – og også mange anerkendende bemærkninger, og det er rigtig dejligt.

Jeg vil starte med at sige, at jeg absolut ikke har nogen sympati for mennesker, som begår overgreb mod børn. De ofre, som de skaber, er mærket for livet, og derfor støtter jeg simpelt hen også tanken om, at de ikke skal have noget med børn at gøre, og at de skal holde sig væk fra de steder, hvor børn færdes. Vi er derfor helt med på udvidelsen af forbuddet mod at være i nærheden af børn, og vi synes sådan set også, at det er fair nok, at hammeren falder hårdere, at der falder en hårdere straf, hvis man overtræder det forbud.

Men når det så er sagt, vil jeg sige, at det er et voldsomt indgreb at sige, at fordi du én gang har været dømt, skal myndighederne resten af dit liv have lov til at ransage dit hjem og undersøge dine ejendele uden en dommerkendelse, forstås. Det kan vi ikke støtte, og vi vil arbejde for at få sat et krav om dommerkendelse ind igen, og vi vil også arbejde videre med tidsubegrænsningen. Vi synes, et mistankegrundlag skal være udgangspunktet for et så vidtgående indgreb. Hvis man kigger på hørings svarene, er det også lige præcis noget af det, som bl.a. Institut for Menneskerettigheder og Justitia anfægter.

Så kan det godt være, at jeg lægger for meget i det, men jeg synes faktisk også, at politiet mellem linjerne ikke helt udtrykker en begejstring for, at de pålægges den opgave med at lave det her tilsyn. De siger i hørings svaret, at politiet pålægges endnu en opgave, der afviger fra politiets sædvanlige opgaver. Jeg synes – uden at være særlig tolk i politisprog – at det er deres pæneste måde at være loyale på og sige, at det er de ikke helt begejstrede for. Hvorfor ikke? Det skal jeg så ikke kunne gøre mig klog på, men det kan vi måske grave ud under udvalgsbehandlingen.

Som sagt deler vi intentionen om, at færre seksualforbrydere skal begå ny kriminalitet, men der er også flere ting i lovforslaget, som er ude af proportion, og derfor kommer vi til at arbejde videre med det her, og vi kan ikke støtte det i den nuværende form.

Til allersidst vil jeg sige, at jeg håber også, at forslaget følges op af mere hjælp til ofrene for overgreb. De ting, der er sat i værk, handler primært om gerningsmanden. Jeg tror, vi alle sammen har fået et brev i den her uge fra lige præcis et offer for overgreb. Hun fortæller meget klart om konsekvenserne af at leve med senfølger efter et overgreb. Det er egenbetaling til et livslangt behov for psykologhjælp. Det er tænder, som er skadet af den medicin, som er helt nødvendig for, at hun kan have et nogenlunde tåleligt liv. Hun har ikke råd til at gå til tandlægen, fordi hun er havnet på en førtidspension. Det er hele kampen om at prøve at bevare et job, at prøve at være på arbejdsmarkedet, som så alligevel ender med en førtidspension og kampen for den.

Jeg synes, der er meget mere, vi kan gøre for ofrene, og det synes jeg vi skylder ofrene at tage fat i, så det håber jeg også vi kan få en drøftelse af i Retsudvalget.

Kl. 10:50

Første næstformand (Karen Ellemann):

Tak til ordføreren. Der er ikke ønsker om korte bemærkninger. Den næste ordfører er fra Enhedslisten, og det er fru Rosa Lund. Værsgo.

Kl. 10:50

(Ordfører)

Rosa Lund (EL):

Tak. Der kan jo ikke være nogen tvivl om, at ethvert overgreb, der begås mod et barn, er ét for meget. Der er jeg faktisk fuldstændig

enig, og det sker jo sjældent, at jeg er enig med fru Inger Støjberg, som hun også indledte sin tale med at sige. Jeg vil også bare understrege, at det jo er ekstremt alvorligt, når vi taler om seksualforbrydelser, og derfor ville jeg også ønske, at det her lovforslag faktisk gjorde en indsats for at stoppe det, altså gjorde en indsats, som kunne sikre, at der blev begået færre seksualforbrydelser.

Da Folketinget den 15. marts i år behandlede lovforslag nr. L 173, som havde stort set samme ordlyd som det forslag, vi behandler i dag, sagde Socialdemokratiets daværende ordfører, fru Trine Bramsen, nogle meget fornuftige ting. Hun sagde bl.a., og jeg citerer: »Vi skal passe på med at give folk et stempel, et brændemærke. Sådan fungerer det danske retssystem altså ikke.« Og så tilføjede fru Trine Bramsen, at hun var i tvivl om, hvorvidt lovforslaget lå inden for rammerne af, hvordan vi normalt praktiserer lovgivning. For som hun sagde, og jeg citerer: »Det må altså ikke være sådan, at man, når man kommer ud og har fået sin dom, så kan følges resten af livet. Der er retssikkerhed, også for seksualforbrydere.« Og jeg synes, at det var kloge ord fra fru Trine Bramsen tilbage i marts; hun gav udtryk for nogle ganske alvorlige betænkeligheder ved det lovforslag, som den daværende konservative justitsminister, hr. Søren Pape Poulsen, havde fremsat. Og derfor kan man jo nu undre sig over, at den regering, som fru Trine Bramsen er medlem af, fremsætter et lovforslag, der ekstremt meget ligner det, som hun selv stod og talte imod.

Set med Enhedslistens øjne har vi ikke ændret mening siden marts, og der er en lang række problemer i det lovforslag, som den socialdemokratiske regering har overtaget fra den borgerlige regering og nu gjort til sit eget. Der behøver efter forslaget ikke længere at være en nærliggende fare for en lovovertrædelse, før der kan meddeles et opholdsforbud – fare er nok. Hovedreglen skal være, at opholdsforbud gives uden tidsbegrænsning, og politiet skal efter lovforslaget gennemføre uanmeldte tilsyn uden dommerkendelse. Ærlig talt har jeg svært ved at se, hvordan det her forslag lægger op til at bevare nogen som helst retssikkerhed for de mennesker, som på et tidspunkt har været dømt for en seksualforbrydelse, og som vi jo gerne skal have på ret køl igen og på rette spor igen. Der skal ikke en dommers øjne på politiets ønske om ransagning af personens hjem, og den dømte kan se frem til at være underlagt de her forhold *uden* tidsbegrænsning, dvs. i princippet resten af livet. Og vi taler her om borgere i det danske samfund, for hvem grundlovens § 72 om boligens ukrænkelighed er sat fuldstændig ud af kraft, uden tidsbegrænsning og uden dommerkendelse.

Enhedslisten ligger på linje med en lang række advarende høringsvar fra bl.a. Institut for Menneskerettigheder, Advokatrådet, Landsforeningen af Forsvarsadvokater og Justitia. De gældende regler om forbud til dømte seksualforbrydere bør ikke strammes yderligere. Og så gentager jeg lige vores nuværende forsvarsminister og tidligere retsordfører fra Socialdemokratiet, fru Trine Bramsens kloge ord: »Der er retssikkerhed, også for seksualforbrydere.« Med andre ord kan Enhedslisten ikke støtte det her lovforslag, ligesom vi heller ikke kunne det i marts.

Kl. 10:54

Første næstformand (Karen Ellemann):

Tak til ordføreren. Der ingen ønsker om korte bemærkninger. Vi går videre i ordførerrækken. Den næste ordfører er fra Det Konservative Folkeparti, og det er hr. Naser Khader.

Kl. 10:54

(Ordfører)

Naser Khader (KF):

Lovforslaget er en genfremsættelse af L 173, som vi fremsatte, da vi var i regering. Det er et meget fornuftigt lovforslag. Det er nemlig vores opgave som voksne og som politikere at være med til at sikre, at børn i Danmark har en tryk og god barndom, og derfor skal vi

også gøre, hvad vi kan, for at forhindre seksuelle overgreb mod børn. Det er et udsagn, som jeg ved alle Folketingets partier bakker op om.

I Det Konservative Folkeparti mener vi altid, at hensynet til barnet skal veje tungest, hensynet til ofret skal veje tungest. Vi skylder børnene, at alle midler bliver taget i brug for at forhindre fremtidige overgreb. Vi skal give politiet de redskaber, de har brug for, for at forhindre overgreb mod børn. For os giver det derfor rigtig god mening at udvide rækkevidden af opholdsforbuddet til dømte seksualforbrydere, så det også omfatter områder, hvor der er stor fare for, at den dømte begår ny lignende kriminalitet.

Hvis forbuddet bliver overtrådt, skal det have en klar og markant konsekvens. Det er rimelig retspolitik efter vores opfattelse. For børn, der har været udsat for seksuelle overgreb, og deres forældre, skal efter domsafsigelse kunne sidde tilbage med en vished om, at samfundet har gjort alt for at forhindre, at disse forfærdelige overgreb ikke gentager sig.

Vi mener også, at politiet skal føre tilsyn med, at den dømte overholder forbuddet. Ved at stramme op på dette område, hjælper vi også de pædofilidømte, der selv har udtalt, at de kun er glade for, at politiet er der for at holde øje med dem.

Som jeg tidligere har nævnt, skal alle midler tages i brug i kampen mod overgreb mod børn. Det skylder vi børnene, det skylder vi deres forældre, det skylder vi samfundet. Derfor støtter Det Konservative Folkeparti lovforslaget.

Kl. 10:56

Første næstformand (Karen Ellemann):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører i rækken er fra Alternativet, og det er hr. Sikandar Siddique.

Kl. 10:56

(Ordfører)

Sikandar Siddique (ALT):

I Alternativet lægger vi os op ad de høringsvar, som er kommet til lovforslaget fra bl.a. Institut for Menneskerettigheder, Retspolitisk Forening, Hjælp Voldsofre og Landsforeningen af Forsvarsadvokater, og kan derfor ikke støtte op om forslaget.

Kl. 10:57

Første næstformand (Karen Ellemann):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører i rækken er fru Pernille Vermund, og det er Nye Borgerlige.

Kl. 10:57

(Ordfører)

Pernille Vermund (NB):

Seksuallforbrydelser begået mod børn – bare tanken. Jeg tror, de fleste her i salen har det sådan, uanset hvad man har tænkt sig at stemme til nærværende lovforslag.

I dag førstebehandler vi et forslag om lov om ændring af straffeloven, der skal styrke indsatsen på området. Det er der brug for, efter at en række konkrete sager har vist, at dømte seksualforbrydere efter udstået straf har begået nye overgreb.

Der er brug for, at tilsynet med seksualforbrydere skærpes, og at der sættes ind med forebyggende tiltag. Hvis man har fået en dom for en seksualforbrydelse, så er det i mine øjne godt, hvis man får et særligt og et udvidet forbud mod at opholde sig sammen med børn og tage kontakt til børn. Det er godt, at det her forslag lægger op til, at strafferammen for overtrædelse af forbuddet hæves fra fængsel i indtil 4 måneder til fængsel i indtil 2 år, samt at politiet skal føre uanmeldte tilsyn med dømte seksualforbryderes overholdelse af forbuddet.

Vi skal beskytte børnene i hele rigsfællesskabet. Nye Borgerlige bemærker, at nærværende lovforslag ikke gælder for Grønland og

Færøerne. Vi opfordrer Folketinget til at implementere lignende love både i Grønland og på Færøerne. Der skal være et skarpt øje på seksualforbryderes gøren og laden, så flere børn ikke bliver ofre for seksualforbryderes modbydelige overgreb.

Derfor støtter Nye Borgerlige det fremsatte lovforslag, og jeg ser frem til det forestående udvalgsarbejde.

Kl. 10:59

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Tak for det. Der er ikke nogen korte bemærkninger, så vi siger tak til ordføreren. Og så går vi videre i ordførerrækken til Liberal Alliances ordfører, og det er hr. Alex Vanopslagh. Værsgo.

Kl. 10:59

(Ordfører)

Alex Vanopslagh (LA):

Tak. Også i Liberal Alliance støtter vi det her lovforslag, som er en genfremsættelse fra vores egen regeringstid, men ikke desto mindre viser det her lovforslag også, at der indimellem er nogle grundlæggende dilemmaer. Som et liberalt menneske skulle man ellers mene, at jeg har brugt rigeligt tid på at diskutere det på det seneste, men ikke desto mindre vil jeg bruge en smule tid på det også nu.

På den ene side har vi selvfølgelig hensynet til det enkelte menneske, altså beskyttelsen af helt grundlæggende frihedsrettigheder, også med retssikkerhed, og på den anden side skal vi beskytte borgerne mod overgreb, og vi har ligesom et fællesskab og et samfund, hvor det giver mening at indskrænke den personlige frihed, hvis det er for at forhindre et større overgreb på andres frihed. Og her er vi lidt i en dilemmafyldt situation, hvor jeg tænker, at det skal vi ikke lukke øjnene for. For der er nogle ting her, som er ret vidtgående, eksempelvis for tid og evighed at forbyde bestemte mennesker at opholde sig bestemte steder, eller at politiet skal have adgang til borgeres private ejendom og hjem uden nogen retskendelse.

Derfor er det vigtigt, at vi husker at have en balance i tingene og noget proportionalitet. Jeg kan se på høringssvarene, at Justitia har fremhævet særlig tre ting. Det første er et forslag om, at man skal overveje at tidsbegrænse opholdsforbuddet. Det andet er i forhold til den her tilsynsordning, hvor politiet kan gå ind i de dømtes hjem, nemlig at der opsættes nogle klare retlige rammer for tilsynet, herunder også, at vi i Folketinget kan monitorere omfanget og intensiteten af politiets tilsyn. Det tredje er, at den her videregivelse af oplysninger til private skal man overveje at begrænse eller at lade udgå. Og jeg synes egentlig, det er tre sådan rimelige indsigelser og input fra Justitia, som vi bør drøfte i det videre udvalgsarbejde.

Men samlet set støtter vi det her lovforslag.

Kl. 11:01

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Tak til ordføreren. Der er ikke nogen korte bemærkninger. Og så giver vi ordet til justitsministeren.

Kl. 11:01

Justitsministeren (Nick Hækkerup):

Tak for det. Og tak for de faldne bemærkninger, både dem, som rejser spørgsmål, og dem, som ubetinget støtter. Jeg vil komme med nogle enkelte bemærkninger. Fru Rosa Lund fra Enhedslisten fremstillede det – sådan kunne det i hvert fald godt høres – som om den tidligere retsordfører for Socialdemokratiet, den nuværende forsvarsminister, fru Trine Bramsen, ikke havde støttet forslaget. Jeg vil bare i al fredsommelighed gøre opmærksom på, at da forslaget blev fremsat første gang, støttede Socialdemokratiet også forslaget.

Jeg er enig i de bemærkninger, som der er faldet, om, at hvis vi skal bekæmpe den her form for forbrydelser, hvilket alle har en interesse i – der er jo ikke noget parti i Folketinget, som ikke har sagt, at seksuelle overgreb mod børn skal undgås – gør man det

ikke alene med det her forslag. Hr. Peter Skaarup rejste spørgsmålet, om problemet ville være løst med det her lovforslag. Der var også andre, der spurgte, om det så er klaret med det her forslag. Det tror jeg under ingen omstændigheder det er. Jeg tror, at noget af det, som man også skal holde sig for øje – og som bl.a. fru Karina Lorentzen Dehnhardt var inde på – er, at det jo også er et spørgsmål om, hvordan man forebygger, at sådanne forbrydelser kommer til at ske, og om, hvad der jo også blev rejst, at vi også bliver nødt til at have fokus på ofrene. Det er bare ikke det, der ligger i det her forslag. Spørgsmålet om de forebyggende ting ligger andre steder. Spørgsmålet om behandlingen af ofrene ligger også andre steder, men det er jo dagsordener, som vi kommer til at vende tilbage til og forholde os til, også her i salen.

Det, der er målet med det her forslag, er at beskytte eventuelle nye ofre. Noget af det, der blev rejst i debatten her, var spørgsmålet: Er det et retssikkerhedsmæssigt problem, at vi går fra, at der skal være »nærliggende fare«, til, at der skal være »fare« for et nyt overgreb? Altså, for mig er det da en af grundene til at støtte det her forslag. Hvem ville bevæge sig væk fra et område, hvor man siger, at her bør vi gribe ind, hvis der er fare for overgreb mod børn, og så sige: Det må vi stramme op, det er ikke nok, at der er fare for overgreb, vi bliver nødt til at kvalificere til nærliggende fare? Jeg synes, det er helt fornuftigt at gå den anden vej og sige: Næh, hvis der er fare for overgreb mod børn, bør samfundet markere og gøre, hvad vi kan for at minimere den fare.

Så er der et andet spørgsmål, som er blevet rejst – det er også noget af det, vi får lejlighed til at vende tilbage til i den efterfølgende behandling – som er spørgsmålet om retskendelse eller ej. Altså, der er jo en række områder ud over det her, hvor man kan sige, at her gør vi indgreb, men hvor vi ikke stiller krav om retskendelse. Ret skendelse bruges jo grundlæggende i efterforskninger, altså når man skal opklare en forbrydelse. Jeg ved godt, at når man så får studeret lovgivningen, vil man rundtomkring kunne finde andre eksempler, men sådan helt grundlæggende og fundamentalt siger vi: Ret skendelse er noget, vi bruger, når vi har en mistanke om en forbrydelse, der skal efterforskes. Det vil sige, når man beder om at få lov til at foretage de her indgreb, prøver domstolene f.eks., om det indgreb, der bliver lagt op til, er proportionalt, om der er den tilstrækkelige mistanke, om der er de strafferammekrav, som skal være opfyldt osv. Det er lidt svært at forestille sig, hvad det er for en prøvelse, domstolene skulle foretage her, for det her er jo bare en kontrol. Det er jo bare en kontrol af, at de betingelser, som er givet, er opfyldt. Hvad er det for en prøvelse, domstolene skulle foretage? Man kan sikkert godt konstruere det, men det er bare for at sige, at det her jo er en anden reguleringssituation end der, hvor vi anvender retskendelser – her er det jo et kontrolregime. Uden sammenligning overhovedet har vi jo masser af den type kontrolregimer, hvor vi siger: Her har samfundet ret til at kontrollere, at betingelser, vi har stillet, er overholdt, uden at der skal indhentes retskendelse.

Så er der en af de diskussioner, som er rejst – og den illustrerer vel debatten meget godt – nemlig den om tilsynet, som handler om, at det som det klare udgangspunkt fremadrettet er tidsbegrænset, hvor vi kommer fra en situation, hvor det har været 1-5 år. I forhold til det siger Dansk Folkeparti på den ene side: Det er ikke vidtgående nok. Og på den anden side siger bl.a. Radikale Venstre og Enhedslisten: Det er alt for vidtgående at gøre det tidsbegrænset. Det er jo en rigtig og en vigtig diskussion. Jeg vil bare nuancere det lidt ved at sige, at i det her tilfælde må man som den, der er underlagt forbuddet, jo efter 5 år kunne forlange spørgsmålet indbragt for domstolene. Så blev det nævnt: Jo, jo, men hvad så, hvis ens forbud bliver opretholdt efter de 5 år? Ja, så er det faktisk sådan, at så vil man efter 2 år igen kunne bede om at få det her forbud prøvet ved domstolene.

Jeg synes faktisk, i forhold til hvad det er for et problem, vi har med at gøre, at det her lovforslag på en fornuftig og relevant måde tager fat om en problemstilling, som vi er fælles om at skulle håndtere. Det løser det ikke, men det tager fat i et utrolig vigtigt hjørne af at undgå, at flere børn, end tilfældet allerede er, bliver udsat for seksuelle forbrydelser.

Kl. 11:07

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Tak for det. Der er en kort bemærkning, og det er fra hr. Kristian Hegaard, Radikale Venstre. Værsgo.

Kl. 11:07

Kristian Hegaard (RV):

Tak for det. Som jeg annoncerede tidligere, kunne jeg godt tænke mig at spørge lidt ind til den her nødvendighedsbetragtning, der fremgår af lovbemærkningerne. For som det jo fuldstændig rigtigt fremgår, er der jo tale om et legitimt formål. Vi vil jo alle sammen gerne straffe seksualforbrydere, så det er vi ikke uenige om. Men det, jeg godt kunne tænke mig at høre, er, om det er ministerens vurdering, at det er nødvendigt i et demokratisk samfund – sådan som det er påkrævet, hvis man i henhold til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention skal foretage et indgreb af den her karakter – at man, når man har udstået sin straf, med det her tilsyn skal leve med, at politiet i tide og utide kan ransage borgerens hjem, tilgå mails og private beskeder og medtage elektroniske kommunikationsmidler osv.

Er det nødvendigt i et demokratisk samfund, at det skal kunne foregå uden en dommerkendelse, sådan som det er beskrevet her?

Kl. 11:08

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Ministeren.

Kl. 11:08

Justitsministeren (Nick Hækkerup):

Når man besvarer det spørgsmål – eller når vi har den diskussion – bør man i virkeligheden lige et øjeblik lægge Den Europæiske Menneskerettighedskonvention til side, ikke fordi vi ikke skal overholde den, for det skal vi selvfølgelig. Vurderingen er også, at det her forslag overholder den. Det, man skal spørge sig selv om, er i virkeligheden noget andet, for det er nemlig: Synes jeg, og synes mit parti, at det her er relevant og rigtigt at gøre? Det er jo det, der er spørgsmålet – det er jo det, der er vores politiske spørgsmål. Jeg synes, at vi lidt for tit her i Folketingssalen er for friske til at gemme os bag Den Europæiske Menneskerettighedskonvention eller gemme os bag andre internationale forpligtelser, vi har påtaget os. Dem skal vi skrælle af, og så skal vi spørge os selv, hvad det er, vi mener. Og bare så der ikke er nogen, der får det udlagt, som om han nu står og siger, at vi skal ud af internationalt samarbejde – det er slet ikke det, jeg siger – jeg siger bare, at vi ikke skal gemme os bag dem.

Det her forslag holder sig inden for Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Det, vi skal spørge os selv om, er, om det er rimeligt, og om det er rigtigt at gøre det her for at sikre, at der ikke bliver foretaget overgreb fremadrettet. Og det er min holdning, at det er det.

Kl. 11:09

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Hr. Kristian Hegaard.

Kl. 11:09

Kristian Hegaard (RV):

Selvfølgelig skal vi da bruge Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Det er da derfor, at vi er med i den, så der er hverken

grund til at skrælle den væk eller lægge den til side. Det er nogle helt grundlæggende og elementære principper i vores retssamfund, som vi knytter os op på. Derfor kunne jeg godt tænke mig at spørge ministeren, om han mener, at det samme forebyggende mål, som jo er formålet med det her lovforslag, kan nås på anden vis, hvor vi ikke går uden om helt elementære straffeprocessuelle regler. Her kalder man det jo et forebyggende sigte, og dermed kan man gå uden om retskendelse i medfør af de straffeprocessuelle regler. Kunne det forebyggende mål ikke nås på anden vis?

Kl. 11:10

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Ministeren.

Kl. 11:10

Justitsministeren (Nick Hækkerup):

Bare for lige at slå det fast vil jeg sige: Min pointe var ikke, at man ikke skulle tage højde for Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Min pointe var sådan set bare, at nogle gange skjuler vi os bag den. Jeg er ret sikker på – eller jeg er sikker på – at det her forslag ligger inden for Den Europæiske Menneskerettighedskonvention og de handlemuligheder, som vi har, og derfor synes jeg i virkeligheden, at man må spørge sig selv, om det er et relevant og rigtigt indgreb, og det synes jeg det er. Så handler det selvfølgelig om, hvordan det vil blive udformet, og hvordan tilsynet vil blive lavet osv. – og det er jo noget af det, som også er afdækket. Og der kan man jo tilrettelægge det på en måde, så det bliver så skånsomt som muligt, som det i øvrigt også fremgår af lovforslaget.

Kl. 11:10

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Tak til ministeren. Der er ikke flere korte bemærkninger.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 1. behandling af lovforslag nr. L 10:

Forslag til lov om ændring af straffeloven. (Begrænsning af brugen af betinget dom med vilkår om samfundstjeneste i sager om vold).

Af justitsministeren (Nick Hækkerup).
(Fremsættelse 02.10.2019).

Kl. 11:11

Forhandling

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Forhandlingen er åbnet. Den første ordfører er Socialdemokraternes ordfører, og det er hr. Jeppe Bruus. Værsgo.

Kl. 11:11

(Ordfører)

Jeppe Bruus (S):

Tak. Som det forrige lovforslag er det her en genfremsættelse med enkelte justeringer af et forslag fra den seneste periode, som ikke nåede at blive behandlet færdigt på grund af valgudskrivelsen.

Vi ved jo, at alt for mange af dem, som ender i fængsel og afsoner deres straf i fængsel, falder tilbage i ny kriminalitet, når de vender tilbage til fællesskabet. Det er et problem. Folk, der idømmes samfundstjeneste, har mindre risiko for at falde tilbage i ny kriminalitet. Det er positivt. Derfor udvidede vi i den socialdemokratiske regering, sidst vi havde magten tilbage i 2014 og 2015, anvendelsen af samfundstjeneste som sanktion. Men straffen eller sanktionen ved en given forbrydelse skal jo være proportional med forbrydelsen, som er begået, og der skal også tages hensyn til det offer, som er blevet udsat for kriminalitet, og i vores demokrati med magtens tredeling er det jo op til os som lovgivere, den lovgivende forsamling, at definere de hensyn.

Da vi udvidede brugen af samfundstjeneste tilbage i 2015, var formålet jo, at det skulle anvendes i sager om simpel vold over for personer, som ikke tidligere var straffet. Det var en god lovgivning. Men som det er med så meget anden lovgivning, sker der en gang imellem det, at den rammer verden uden for Borgen, og af en eller anden forunderlig grund er det ikke altid, at verden uden for Borgen tager lovgivningen ned på præcis den måde, som vi havde tænkt det, da vi lavede lovgivningen. Og det er også lidt det, der er sagen her. For siden lovgivningen trådte i kraft i 2015, har der været eksempler på, at personer, som har været straffet flere gange – ja, vi har et eksempel på en person, der har været straffet fem gange tidligere for personfarlig kriminalitet – bliver idømt samfundstjeneste. Der er også eksempler på, at personer, der har begået kriminalitet over for et værgeløst offer – det kan være et barn – er blevet idømt samfundstjeneste. Og der er eksempler på, at personer, der har efterladt et offer med store men, måske både af fysisk og psykisk karakter, er blevet idømt samfundstjeneste.

Det er ikke rimeligt. Det var faktisk heller ikke det, der var hensigten, da vi lavede lovændringen tilbage i 2015, og derfor er der behov for at justere lovgivningen, så de tre førnævnte eksempler fører til ubetinget fængselsstraf. Af hensyn til ofrene i de her sager, og af hensyn til hvad vi synes er rimeligt, i forhold til at man gentagne gange begår den samme kriminalitet, jamen så er sanktionen altså ikke samfundstjeneste, men ubetinget fængselsstraf.

Så har der også været nogle enkelte ting omkring grov vold, hvor udgangspunktet allerede i dag er, at man skal idømmes ubetinget fængselsstraf, og der foreslår vi, at brugen af samfundstjeneste begrænses yderligere, så det kun anvendes, hvis der er helt ekstraordinære omstændigheder, der taler for det.

Socialdemokratiet støtter naturligvis lovforslaget. Tak.

Kl. 11:14

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Tak for det. Der er en kort bemærkning fra hr. Kristian Hegaard, Radikale Venstre.

Kl. 11:14

Kristian Hegaard (RV):

Tak. I udvalsspørgsmål 464 fra 2018-19, anden samling, oplyses det efter bidrag fra Kriminalforsorgen:

»På trods af kapacitetsudvidelser forventer kriminalforsorgen i både 2019 og 2020 en gennemsnitlig årlig kapacitetsudnyttelse på lidt over 100 pct.«

Fængslerne er altså mere end fyldte. Så kunne jeg godt tænke mig at spørge: Hvilke konsekvenser mener ordføreren det her lovforslag, hvor man tænker endnu mere ubetinget fængsel, vil have på de i forvejen propfyldte fængsler?

Kl. 11:15

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Ordføreren.

Kl. 11:15

Jeppe Bruus (S):

Ja altså, hvis du tænker på, om vi skal lade være med at bure bandemedlemmer eller personer, der har begået overgreb mod børn, inde, fordi vi har fyldte fængsler, så synes jeg, det vender fuldstændig skævt. Jeg synes, det er en skandale for vores demokrati, hvis det er sådan, at vi ikke kan pådømme nogen en ubetinget fængselsstraf, af hensyn til at vi mangler pladser i fængsel.

Så må vi jo udvide pladserne i fængslerne, og det er jo bl.a. det, vi har gjort med den aftale, der er lavet for Kriminalforsorgen, hvor man er i gang med at udvide kapaciteten. Men det virker jo helt skævt, hvis det er sådan, at vi mener, at nogle skal have en ubetinget fængselsstraf, de så ikke vil få det, fordi der ikke er plads.

Kl. 11:15

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Hr. Kristian Hegaard.

Kl. 11:15

Kristian Hegaard (RV):

Bandemedlemmer er vi alle sammen enige i skal bag lås og slå, så der er bestemt ikke uenighed om det.

Kunne man ikke frygte med det, som der er lagt op til her for § 244-vold – altså simpel vold efter straffelovens § 244, hvor der er tale om nogle små gentagelsestilfælde, som måske hører under en bagatelgrænse, og hvor domstolene i dag har sagt, at det var samfundstjeneste, der var mere relevant – at det, at de så kom i fængsel, gjorde, at nogle af dem, der skulle ind at afsone for en meget mere alvorlig forseelse, så ikke kom i fængsel? Er det netop ikke bandemedlemmer, vi risikerer ikke kommer i fængsel, ved at vi bare skal proppe rub og stub i ubetinget fængsel?

Kl. 11:16

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Ordføreren.

Kl. 11:16

Jeppe Bruus (S):

Nej, og jeg mener også, det er lidt useriøst at sidde at sige »rub og stub«. Der er jo et eksempel her på en person, som har været tidligere straffet fem gange og så i prøvetiden begår ny personfarlig kriminalitet, og så får vedkommende en sanktion med samfundstjeneste. Det synes jeg er helt urimeligt – helt urimeligt! Det kan også være tale om et overgreb mod et barn. Det er jo ikke rub og stub.

Som jeg indledte med at sige, udvidede vi muligheden for samfundstjeneste tilbage i 2015, men der er behov for at justere, og jeg mener, det er et helt sygt princip, hvis det er sådan, at vi ikke kan idømme folk en ubetinget fængselsstraf, fordi der ikke er plads. Så må vi jo sørge for, at der kommer mere plads.

Kl. 11:17

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Tak for det. Så er der en kort bemærkning fra hr. Sikandar Siddique fra Alternativet – hvis jeg nu udtaler det rigtigt.

Kl. 11:17

Sikandar Siddique (ALT):

Nej, det var ikke helt rigtigt udtalt.

Gør det indtryk på ordføreren? Og hvordan forholder ordføreren sig til Det Kriminalpræventive Råd, der har udtalt til Ritzaus Bureau, at hvis man gennemfører lovforslag L 10, vil det skabe flere volds-mænd og dermed flere voldsofre?

Kl. 11:17

Kl. 11:21

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Ordføreren.

Kl. 11:17

Jeppe Bruus (S):

Ja, det gør indtryk. Det var også derfor, at jeg indledte med at sige, at vi da har et problem i vores kriminalforsorg. Det er da et kæmpe-problem, at en alt for stor del af dem, vi burer inde i fængslerne, falder tilbage i ny kriminalitet. Det skal vi da gøre noget ved. Det ændrer bare ikke ved, at vi her taler om, hvad sanktionen skal være over for nogle typer forbrydelser. Der er vores holdning bare i tråd med det, der også var den daværende regerings holdning, nemlig at de her eksempler synes vi går for vidt, og at det er i strid med det, der var intentionen, da vi tilbage i 2015 udvidede brugen af samfundstjeneste som sanktion.

Kl. 11:18

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Tak. Hr. Sikandar Siddique frafalder. Så har jeg ikke flere til korte bemærkninger på listen, og vi siger tak til ordføreren. Så går vi videre i ordførrækken, og det er Venstres ordfører, og det er fru Inger Støjberg. Værsgo.

Kl. 11:18

(Ordfører)

Inger Støjberg (V):

Hvis man er offer for en voldsforbrydelse, skal man ikke kort tid efter risikere at rende ind i sin gerningsmand på gaden. Hensynet til offeret, som jo ofte efterlades med både fysiske og psykiske men, vejer for os i Venstre tungere end det at lade en voldsdomt slippe med samfundstjeneste, fordi han ikke tidligere har været straffet eller har gode personlige forhold, f.eks. er i arbejde. Derudover vejer selve retsfølelsen naturligvis også meget tungt.

Vi har set eksempler på, at en person er blevet idømt samfundstjeneste, efter at han har begået vold fem gange, og hvor det femte voldstilfælde ovenikøbet blev begået i prøvetiden. Vi har set eksempler på, at en voldsmand er blevet idømt samfundstjeneste, på trods af at ofret var blevet hospitalsbehandlet efter alvorlige skader. Vi har til og med set eksempler på, at en gerningsmand er blevet idømt samfundstjeneste, selv om offeret var et barn. Retsfølelsen bliver krænket for rigtig mange danskere, inklusive mig selv, kan jeg sige, når sager som de her kommer frem. Derfor er vi også meget tilfredse med, at regeringen nu, som det også tidligere er blevet sagt, genfremsætter det her lovforslag fra den tidligere regering, som jo er et lovforslag, som vi desværre ikke nåede at få behandlet på grund af valget.

Vi anerkender, at samfundstjeneste kan være en fornuftig sanktionsform ved nogle kriminalitetsformer, men der skal ikke være tvivl om, at samfundet ikke accepterer voldsforbrydere, og at der i voldssager som det helt klare udgangspunkt skal gives ubetinget fængsel. Det gælder for det første i sager, hvor den tiltalte tidligere er straffet for vold eller anden personfarlig kriminalitet, og som jo dermed skal idømmes fængselsstraf. Det gælder for det andet i sager, hvor volden er begået over for et særlig værgeløst offer, f.eks. en ældre eller et barn. Og endelig gælder det for det tredje i sager, hvor den forurettede er blevet påført ikke ubetydelige skader.

Så hvis vi ser det her lovforslag som et hele, kan jeg opsummere det på den måde, at vi med lovforslaget her får rettet op på den praksis, som jo er kommet hen over de senere år, og som Venstre allerede tilbage i 2015 advarede mod ville indtræffe, hvis man udvidede brugen af samfundstjeneste, som det skete under den tidligere S-ledede regering. Derfor kan jeg sige, at Venstre støtter lovforslaget.

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Tak for det. Der er ikke nogen korte bemærkninger, så vi siger tak til ordføreren. Vi går videre i ordførrækken, og det er Dansk Folkepartis ordfører, og det er hr. Peter Skaarup. Værsgo.

Kl. 11:22

(Ordfører)

Peter Skaarup (DF):

Tak for det. I forhold til det her forslag er der ikke nogen tvivl hos Dansk Folkeparti om, at det er et forslag, der tager et skridt i den rigtige retning. Og det er i øvrigt også et forslag, der var på tapetet før folketingsvalget, hvor vi mente det samme.

Igen er spørgsmålet i forhold til det her forslag, om vi løser hele opgaven med det. Og der skal jeg lige gøre opmærksom på, at det her forslag *begrænser* brugen af samfundstjeneste ved vold i forhold til § 244, men *afskaffer* ikke brugen af samfundstjeneste. Og i forhold til § 245 vil det efter regeringens forslag kun være sådan, at man begrænser det, at der gives samfundstjeneste, til ekstraordinære omstændigheder.

I Dansk Folkeparti har vi den klare opfattelse, at det er et skridt i den rigtige retning, ja, men at det også er sådan, at det er forkert, at man, hvis man har begået personfarlig kriminalitet i det hele taget, så bliver underkastet samfundstjeneste. Jeg ved godt, der er nogle, der så siger: Ja, men ved samfundstjeneste er der mindre såkaldt recidiv, altså mindre tilbagefald til kriminalitet, end det er tilfældet, når man sidder i fængsel. Man kan så bare sige, at det er lidt som at sammenligne pærer med æbler eller æbler med pærer, for dem, der i dag bliver underkastet samfundstjeneste, er lidt svære at sammenligne med dem, der i dag sidder i fængsel, fordi dem, der bliver underkastet samfundstjeneste, alt andet lige trods alt har begået mindre alvorlig kriminalitet end dem, der sidder i fængsel. Så derfor kan den direkte sammenligning være lidt svær at lave, også når det kører i den offentlige debat. Og det er der nogen, der går lidt fejl af, synes jeg – ikke mindst måske nogle af dem, der traditionelt er meget lidt interesseret i at straffe for vold eller i hvert fald kører med forholdsvis korte fængselsstraffe for vold.

I forhold til Dansk Folkepartis syn på samfundstjeneste i det hele taget kan jeg sige, at vi mener, at det er vigtigt, at man er meget mere skarp, end det er tilfældet i dag. Og dem, der modtager en, der skal afsone en dom i form af samfundstjeneste – det kan være en offentlig myndighed, det kan være et bibliotek, eller hvad det nu er – skal også have at vide, hvad den pågældende har begået af kriminalitet. Sådan er det jo ikke nu; her bliver det kun oplyst, hvis stedet direkte efterspørger årsagen til, at vedkommende er kommet i samfundstjeneste, hos Kriminalforsorgen. Der er det altså vigtigt, at vi helt sikre på, at det sted, hvor den pågældende er i samfundstjeneste – hvis man endelig skal bevare den mulighed, og det lægger regeringen jo op til, også i visse tilfælde af vold – får ren besked om, hvad det er, der er årsagen til, at vedkommende er kommet ud i samfundstjeneste, og hvad vedkommende har begået af kriminalitet.

Helt grundlæggende er det som sagt noget, man skal være meget forsigtig med, altså samfundstjeneste. Jeg vil være mere tryk ved, at det er en fængselsbetjent eller en, der har baggrund i Kriminalforsorgen, der har at gøre med en person, der har lavet kriminalitet, end f.eks. en bibliotekar. For det er godt nok svært for en bibliotekar at sætte sig ind i, hvad det er for nogle udfordringer, også sikkerhedsmæssige udfordringer, der kan være med pågældende, når det er en, der har slået et andet menneske i en voldshandling.

Så under alle omstændigheder er Dansk Folkeparti som sagt positive over for det her forslag. Det går i den rigtige retning, men der er altså godt nok langt igen, indtil vi kan sige til danskerne, at nu kommer man ikke i samfundstjeneste efter at have begået vold, og at nu er der fuldstændig styr på dem, der kommer ud i

samfundstjeneste. Så med det vil jeg bare sige, at vi vil efterprøve og spørge ind til nogle af de her ting under udvalgsbehandlingen – også med den intention, at der muligvis kan blive tale om nogle ændringsforslag fra Dansk Folkepartis side, ikke mindst hvis vi tror, at vi kan få flertal for det sammen med nogle andre. Men vi har altså et håb om, at det her forslag trods alt bliver vedtaget, for det er et skridt i den rigtige retning.

Kl. 11:27

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Der er ikke nogen korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Vi går videre til Radikale Venstres ordfører, og det er hr. Kristian Hegaard. Værsgo.

Kl. 11:27

(Ordfører)

Kristian Hegaard (RV):

Og I ser stadig godt ud heroppefra!

Lovforslaget her handler om at udelukke samfundstjeneste ved gentagelsestilfælde af simpel vold efter straffelovens § 244, ved vold mod værgeløst offer, eller hvor det har givet ikke ubetydelige psykiske eller fysiske skader, samt at der som udgangspunkt ikke gives samfundstjeneste ved grov vold efter straffelovens § 245. Tankgangen bag lovforslaget synes at være fængsel, fængsel, fængsel.

Radikale Venstre er uenig i lovforslaget af særlig to grunde. Samfundstjeneste er for det første den mest effektive sanktionsform for at mindske recidiv, særlig for unge og ved førstegangsforseelser. Vi skal straffe hårdt ved gentagelser af vold, men vi skal også straffe klogt. Det er helt utilgiveligt, hvis vi ved at straffe forkert bidrager til, at gerningspersoner begår kriminalitet igen. For nylig mødte jeg Ricki. Ricki har mildt sagt været en værre en, der har gjort en masse af det, man ikke skal gøre. De sidste 6 år har han været stoffri og straffri. I et P1-program i efteråret sagde han, at fængsel gør det værste ved mennesker, og vi skal ikke insistere på at gøre det værste ved mennesker, uanset hvad de har gjort.

For det andet skal vi heller ikke minimere dommerens valg af sanktionsmuligheder, men have tillid til, at dommerne giver den rigtige straf ud fra, hvad der fremlægges i retten. Vi skal ikke lege dommere som politikere. Dommerforeningen siger derudover i høringssvaret, at ubetinget fængsel i forvejen er udgangspunktet ved de sager, der nævnes. Så det er jo ren symbolpolitik og overflødig med det her lovforslag – og jeg skulle til at sige: som DF anfører, men der må jeg nok hellere sige: Dommerforeningen anfører – for der dømmes i over 5.000 af de her sager om året, og kun nogle få giver altså samfundstjeneste, når særlige forhold er fremlagt i retten. Det kan være, at vedkommende for første gang i 10 år er i job eller lignende.

For så vidt angår ubetinget fængsel efter grov vold, har Højesteret i forvejen udarbejdet en fin praksis for, hvornår der bør være tale om ubetinget straf. Der tales her om tilfælde af kortere frihedsstraf, hvis der er tale om en ung og ustraffet person, eller hvor der er tale om særlig – i den forbindelse og den sammenhæng – gode personlige forhold, eller hvis der er tale om en helt spontan reaktion, hvor volden kun har medført begrænset skade. Så lad os have tillid til, at de fortsætter det gode arbejde ved domstolene.

Som Institut for Menneskerettigheder også fremhæver, kunne det være en god idé også at indarbejde en art bagatelgrænse for at hindre uhensigtsmæssig anvendelse af ubetinget fængsel, også selv om der er tale om gentagelsestilfælde, men i den milde ende af § 244-vold. Man kunne også være kæk og spørge, om der her reelt er tale om et lovforslag, idet der nok snarere er tale om et lovbemærkningsforslag, for der er egentlig kun tale om sproglige ændringer. Man går fra en formulering, der hedder »såfremt betinget dom efter reglerne i §§ 56 og 57 ikke findes tilstrækkelig« til: findes betinget dom efter reglerne i §§ 56 og 57 ikke tilstrækkelig. Der er altså kun byttet ordet

såfremt ud med ordet findes, og det anføres da også i lovbemærkningerne, at der alene er tale om sproglige ændringer af lovteksten, som har til formål at give mulighed for i bemærkningerne at angive nærmere retningslinjer for anvendelse af samfundstjeneste, og det er også derfor, der i høringssvarene bliver sat spørgsmålstegn ved, om det ikke er bedre, at vi lovgiver ud fra lovtekst og ikke kun ud fra lovbemærkninger, som der her er tale om.

Radikale Venstre er overordnet bekymret for, at tendensen med udelukkelse af sanktionsformer og i andre tilfælde minimumsstraffe indskrænker dommernes skønsmargen. Vi politikere skal sætte en retning, men ikke diktere udfaldet hos domstolene. Det må vi lade dommerne om.

Kl. 11:32

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Tak for det. Der er en kort bemærkning fra hr. Jeppe Bruus, Socialdemokratiet.

Kl. 11:32

Jeppe Bruus (S):

Tak. Det er lidt i forlængelse af det sidste, som ordføreren er inde på. Ordføreren siger også på et tidspunkt, at vi som politikere ikke skal lege dommere, og at vi skal stole på, at dommerne giver de rigtige domme. Altså, jeg går ud fra, at ordføreren og Radikale Venstre er enige i, at vi godt kan sætte en strafferamme og også definere, hvad det er for nogle rammer, der skal være for den opgave, som dommerne løfter. Det er vel også det, som er meningen med at være lovgiver, medmindre vi skal give det hele frit, eller hvordan?

Kl. 11:32

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Ordføreren.

Kl. 11:32

Kristian Hegaard (RV):

Man kan sagtens sætte strafferammer, og man kan, som det er fremlagt her, også indskrænke valget af sanktionsformer. Det, som Radikale Venstre er optaget af, er, at vi har tillid til, at domstolene kan dømme, hvornår det er relevant at have samfundstjeneste, og hvornår det er relevant at have ubetinget fængsel. Der er vi bare bekymret for, at man, hvis man indskrænker det her, så lige pludselig også indskrænker det i andre tilfælde, fordi der lige er en enkelt sag, og man så skal handle lidt på det, og så kommer der et forslag af den her karakter. Så vi er sådan lidt bekymret for, at man hele tiden indskrænker domstolenes mulighed for valg af sanktioner, og at man andre steder, hvis man arbejder med minimumsstraffe – det gør man så ikke lige i det her lovforslag – hele tiden skærer salamien af og indskrænker dommernes mulighed for, ud fra hvad der sker i retten, at fastsætte en sanktion. Det synes jeg må være op til den proces der foregår i retten.

Kl. 11:33

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Hr. Jeppe Bruus.

Kl. 11:33

Jeppe Bruus (S):

Men rent principielt er det vel en politisk opgave at forholde sig til, hvad det er for en sanktion, der hænger sammen med en forbrydelse, der bliver begået. Altså, det er vel også en politisk opgave at tage stilling til, hvad det er for nogle hensyn vi skal vise til offeret, hvad det er for nogle hensyn vi skal vise til offerets retsfølelse, og til vores fælles holdning til, hvad det er for nogle spilleregler, der skal være i det her samfund. Så vil der selvfølgelig altid være et spillerum, og nu indsnævrer vi det meget markant her. Men der er

vel ikke noget principielt i, at man som lovgiver tager stilling til, hvad det er for nogle sanktioner, vi ønsker der skal udføres.

Kl. 11:34

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Ordføreren.

Kl. 11:34

Kristian Hegaard (RV):

Det er bestemt en politisk opgave at sætte en retning. Men når retningen er at indskrænke den sanktionsmulighed, dommerne har, og i stigende grad sige, at nu vil man som politikere diktere, hvad udfaldet af en given afgørelse skal være, så er det bare, at vi bliver bekymret for, at det bliver ved og det bliver ved med at spise sig ind, sådan at politikere tror, at de skal lege dommere, i stedet for at sagerne har deres helt naturlige gang ved domstolene, hos dem, der er uddannet til det, hos dem, der har forstand på det, og man lader dem fastsætte både den hårde, men også den kloge straf.

Kl. 11:35

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Så er der ikke flere korte bemærkninger, og vi siger tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken til SF's ordfører, og det er hr. Balder Mørk Andersen. Værsgo.

Kl. 11:35

(Ordfører)

Balder Mørk Andersen (SF):

Tak. Jeg skal i dag fremføre SF's ordførers bemærkninger til lovforslaget, idet Karina Lorentzen Dehnhardt ikke er i stand til at være i salen. Jeg vil starte med at sige, at vi ikke støtter lovforslaget. Formålet med lovforslaget er at begrænse brugen af betinget dom med vilkår om samfundstjeneste i sager, hvor tiltalte tidligere er dømt for vold eller anden lignende personfarlig kriminalitet, i sager, hvor volden er udøvet over for et særligt værgeløst offer, og i sager, hvor den forurettede er påført ikke ubetydelige skader.

Det helt klare udgangspunkt i lovforslaget er, at det skal afgøres med ubetinget fængsel og ikke samfundstjeneste. Det heldige er, at det ifølge Dommerforeningen og også Dommerfuldmægtigforeningen er den altovervejende hovedregel allerede. Det er vi også enige i. Men i retspolitik er det svært at tage højde for variationen i sagerne. Der vil altid være den ene helt særlige sag, hvor alle kan se, at samfundstjeneste kunne være en god idé. Derfor mener vi, at der skal være en mulighed for et skøn for dommerne i disse sager. Dommerforeningen og Dommerfuldmægtigforeningen siger da også, at meget detaljerede anvisninger for valget mellem ubetinget og betinget straf vil føre til utilsigtede resultater i praksis. Ministeren vil måske også sige, at der stadig er mulighed for et skøn, men hvad skal vi så med lovforslaget, hvis det ikke handler om at indskrænke det skøn?

Samfundstjeneste bliver i øvrigt tit forvekslet med blødsødenhed eller ingen straf. Det er ikke tilfældet. Vi kan godt lide tanken om, at man i sin fritid betaler af til samfundet for at sone det, man har gjort, og offerundersøgelser viser da også, at ofrene i høj grad støtter genopbyggende retlige foranstaltninger. Med andre ord vil de gerne have, at vi gør noget med gerningsmanden, som virker, og som sikrer, at vi undgår det næste offer. Det er der, samfundstjeneste har sin styrke, for der er klart mindre tilbagefald, end når vi bruger fængsel. Vi er derfor enige i Det Kriminalpræventive Råds betænkkeligheder, i forhold til at vi ikke skal begrænse anvendelsesområdet yderligere.

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Tak. Der er ikke nogen korte bemærkninger, så vi siger tak til ordføreren. Vi går videre til Enhedslistens ordfører, og det er fru Rosa Lund. Værsgo.

Kl. 11:38

(Ordfører)

Rosa Lund (EL):

Tak for det. Danmark har fået en ny regering, og det er jo på mange måder dejligt. Vi har så tilsyneladende ikke fået en ny retspolitik, og det kan jeg jo kun stå her og være en lille smule ked af. Det fremgår i hvert fald sådan, når man ser den nye regerings fremsættelse af den tidligere regerings forslag om at begrænse brugen af samfundstjeneste, som er det lovforslag, vi behandler i dag. I Enhedslisten har vi heller ikke fået en ny retspolitik, så vores argumenter imod det her lovforslag er de samme som dem, min partifælle hr. Øjvind Vilsholm fremførte, da Folketinget 5. marts i år behandlede det lovforslag, som den daværende konservative justitsminister, hr. Søren Pape Poulsen, havde fremsat.

For det første er udgangspunktet allerede i dag ubetinget fængsel ved grov vold, og domstolene lægger allerede i dag ved valget mellem fængsel og samfundstjeneste vægt på, om der er tale om gentagen vold, om offeret er særlig værgeløst, og om offeret har lidt betydelig skade, altså præcis samme forhold, der allerede i dag peger i retning af ubetinget fængsel.

For det andet er det her lovforslag endnu et eksempel på, at det sorte retspolitiske flertal, som der jo øjensynligt er her i Folketinget, vil binde domstolene på hænder og fødder og detailregulere domspraksis, hvilket også bliver bemærket i de kritiske høringssvar, som tidligere ordførere her på talerstolen har nævnt, bl.a. fra Dommerforeningen. I Enhedslisten ønsker vi, at Folketinget lægger de overordnede rammer, men overlader et betydeligt spillerum til individuelle hensyn og konkrete afvejninger til vores ganske udmærkede retssystem og domstole.

For det tredje mener vi ikke, at lovgiveres såkaldte hensyn til den generelle retsfølelse, der omtales i bemærkningerne til lovforslaget, skal stå i vejen for fornuftige, individuelle og konkrete afgørelser fra de domstole, der afgør sagerne. Retssfølelsen betyder selvfølgelig noget, når vi laver lovgivning. Retssfølelsen betyder selvfølgelig også noget, når domstolene giver en straf og laver strafudmåling. Men det, der også betyder noget, og det, der bør betyde noget, er retsfornuften, altså hvordan vi straffer fornuftigt. Hvordan straffer vi, så vi forhindrer yderligere kriminalitet? For ud over at formålet med straf er at gøre noget for retssfølelsen, er formålet med straf jo også at forhindre kriminalitet. Derfor er vi nødt til at kigge på, om de strafferammer, vi så sætter, er med til at forhindre ny kriminalitet. Er de med til at forhindre, at den straffede begår kriminalitet igen? Så lige et slag for retsfornuften her.

For det fjerde er ubetinget fængsel meget dyrere end samfundstjeneste, altså meget dyrere. Hr. Kristian Hegaard har allerede tidligere her i debatten redegjort for Kriminalforsorgens nuværende forhold og den overbelægning, der desværre findes i vores fængsler.

For det femte er situationen stadig den, som det er påpeget i Advokatrådets høringssvar, at den seneste lovændring fra 2015 endnu ikke er evalueret, og at man tilsyneladende ikke fra den nye regerings side har tænkt sig at bede om en udtalelse fra Straffelovrådet om de her ændringer. I stedet har man genfremsat den konservative justitsministers lovforslag, og det synes vi selvsagt i Enhedslisten er rigtig, rigtig ærgerligt.

Ligesom vi ikke kunne støtte det her lovforslag i marts, kan vi heller ikke støtte det i dag.

Kl. 11:41

Kl. 11:44

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Tak for det, og der er et par korte bemærkninger. Den første er fra hr. Jeppe Bruus, Socialdemokratiet.

Kl. 11:41

Jeppe Bruus (S):

Tak. Når man nu lytter til Enhedslistens ordfører, hører man ord som det sorte retsflertal osv. Kan vi ikke være enige om, at vi i 2015 udvidede brugen af samfundstjeneste, så der var flere, der blev idømt en sanktion med samfundstjeneste, og at vi nu justerer den lovgivning? Det vil sige, at hele grundlaget for den her øvelse jo faktisk var, at vi ville bruge samfundstjeneste som en sanktion i flere tilfælde. Så har der været nogle enkelte sager, som har vist sig at være uhensigtsmæssige, og som var imod det, der var intentionen i 2015.

Jeg må sige, at jeg er lidt overrasket over den kortslutning, der går, fra at vi faktisk har et udgangspunkt, hvor vi bruger mere samfundstjeneste, til at det nu er et sort flertal. I min verden er det egentlig sådan en justering af noget, der var – tænker jeg også af Enhedslisten – bakket op om tilbage i 2014 og 2015.

Kl. 11:42

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Ordføreren.

Kl. 11:43

Rosa Lund (EL):

Det er fuldstændig korrekt, at vi i Enhedslisten støttede udvidelsen af brugen af samfundstjeneste i 2015, og det er jo lige præcis derfor, hr. Jeppe Bruus, at vi er rigtig kede af, at man nu indskrænker det. Jeg synes, det er rigtig, rigtig ærgerligt, at man ikke engang har tænkt sig at evaluere den ordning og den udvidelse, der blev lavet i 2015, men at man så nu behandler det her lovforslag om at indskrænke den, uden at man har haft Straffelovrådet til at kigge på det, uden at man har lavet en evaluering af den ordning, der var fra 2015. Det synes vi i Enhedslisten er rigtig, rigtig ærgerligt.

I forhold til det sorte retspolitiske flertal har vi jo desværre i Enhedslisten bare oplevet, at der i hr. Jeppe Bruus' parti over de sidste 4 år er sket det, som jeg vil kalde et højreskred på retspolitikken, og jeg håber da, at vi så de næste 4 år ser et venstreskred.

Kl. 11:43

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Hr. Jeppe Bruus.

Kl. 11:43

Jeppe Bruus (S):

Det sidste kan vi så tage i andre sammenhænge.

Hvis vi forholder os til lovforslaget her, er jeg da glad for, at Enhedslisten anerkender, at det, der var hele grundlaget for den her øvelse, var en fælles ambition om, at vi skulle bruge den sanktion med samfundstjeneste i flere sager omkring simpel vold. Så kan vi være uenige om, at der på toppen af det var nogle sager, som vi oplever som urimelige, og hvor vi derfor vil indskrænke den brug, men hele grundlaget var vi sådan set fælles om. Det synes jeg bare skal med, når man nu også hører indlægget fra fru Rosa Lund.

Kl. 11:44

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Ordføreren.

Rosa Lund (EL):

Men grundlaget var jo også, hr. Jeppe Bruus, at der skulle ligge et større skøn hos dommerne. Det er så det, man indskrænker nu, og det er det, vi i Enhedslisten er modstandere af. På den måde kan man godt sige, at vi i Enhedslisten og Socialdemokratiet var enige i 2015 om spørgsmålet om brug af samfundstjeneste, og det ville jeg da ønske vi også var i dag.

Og jeg ville da ønske, at hr. Jeppe Bruus' parti som minimum bakkede op om, at den nuværende ordning skulle evalueres, inden man lavede ændringer i den. Det synes jeg kun ville være fornuftigt.

Kl. 11:44

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Så er det hr. Peter Skaarup, Dansk Folkeparti.

Kl. 11:45

Peter Skaarup (DF):

Tak til ordføreren, fru Rosa Lund, for talen. Der er måske ikke så meget enighed omkring synspunkterne mellem Dansk Folkeparti og Enhedslisten. Men et enkelt spørgsmål lyder: Hvordan har Enhedslisten tænkt sig at gebærde sig i forhold til den her slags forslag, der jo kommer fra regeringen, men er en genfremsættelse af den tidligere regerings forslag, og som jo koster penge? Altså, det er dyrere at have folk i fængsel, end det er at sætte dem i gang med samfundstjeneste. Jeg spørger, fordi der i øjeblikket er finanslovsforhandlinger, og Enhedslisten er vel kandidat til at skulle lægge stemmer til finansloven, så jeg skal bare lige forstå det: Vil Enhedslisten støtte det her forslag? Nej, det vil man ikke. Vil man støtte finansloven? Ja, det vil man måske med nogle indrømmelser af forskellig art. Men når nu det her koster flere penge, hvordan har man så tænkt sig at gebærde sig der?

Kl. 11:45

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Ordføreren.

Kl. 11:46

Rosa Lund (EL):

Tak til hr. Peter Skaarup for spørgsmålet. Nu ville det på en eller anden måde være en lidt dårlig forhandlingsstrategi fra Enhedslistens side, tænker jeg, hvis jeg stod her og udbredte, hvad vi tager med til finanslovsforhandlingerne. Men jeg vil da sige til hr. Peter Skaarup, at vi stærkt regner med, at vi er kandidater til at lave en finanslov sammen med regeringen, men at vi selvfølgelig ikke kommer til at finansiere ting, som vi ikke selv har lavet aftaler om.

Kl. 11:46

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 11:46

Peter Skaarup (DF):

Så forstår jeg det ikke rigtig, for ifølge det her forslag vil det koste 9,2 mio. kr. i 2020 for kriminalforsorgen og 11 mio. kr. årligt fra 2021 og frem. Når sådan noget koster penge, hvordan kan Enhedslisten så sige – og der er jo flertal for det i Folketinget – at det vil man ikke lægge stemmer til, hvis man støtter finansloven? Kan fru Rosa Lund godt se, at der er et eller andet der? Altså, når man støtter finansloven, lægger man stemmer til det her.

Kl. 11:46

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Ordføreren.

Kl. 11:47

Kl. 11:49

Rosa Lund (EL):

Jeg kan opklarende sige til hr. Peter Skaarup, at vi jo heldigvis ikke er færdige med at forhandle finanslov endnu. Men det er klart, at Enhedslisten med sine 13 mandater jo ikke kan gøre noget ved, at regeringen har et andet flertal sammen med den side af salen, i hvert fald i dag, f.eks. for det her lovforslag. Men der går jeg da ud fra, at hr. Peter Skaarup og hans parti vil være med til at finde penge, når de nu støtter det her.

Kl. 11:47

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Så er det hr. Naser Khader, Det Konservative Folkeparti.

Kl. 11:47

Naser Khader (KF):

Tak. Jeg føler mig lidt provokeret af udtrykket det sorte retspolitiske flertal, jeg føler mig lidt ramt. Kan vi få definitionen af, hvad et sort retspolitisk flertal er? Er det dem, der holder med ofrene, er de sorte?

Kl. 11:47

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Ordføreren.

Kl. 11:47

Rosa Lund (EL):

Nej, det er ikke det, jeg lægger i »det sorte retspolitiske flertal«, men det er måske det, hr. Naser Khader lægger i det. Det, som jeg lægger i det, er, at det flertal, der er her i dag i hvert fald, men også ved tidligere lovforslag, vi har behandlet, står for en meget hård retspolitik – en såkaldt tough on crime-retspolitik. Jeg mener sådan set, at også dem, der ikke støtter den retspolitik, er på ofrenes side. F.eks. ved hr. Naser Khader, at vi i mit parti har brugt meget tid på lovgivning til støtte for voldtægts ofre.

Kl. 11:48

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Hr. Naser Khader.

Kl. 11:48

Naser Khader (KF):

Jeg synes, ordføreren fokuserer rigtig, rigtig meget på forbrydernes ve og vel og for lidt på ofrenes ve og vel. Jeg ved godt, at man har været med til at bakke op om voldtægts ofre, men generelt synes jeg, at man er meget mere optaget af forbrydernes ve og vel end ofrenes ve og vel. Hvad har ordføreren at sige til ofrene?

Kl. 11:48

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Ordføreren.

Kl. 11:48

Rosa Lund (EL):

Tak for spørgsmålet. Så udtrykker jeg mig simpelt hen ikke klart nok. Hr. Naser Khader, det, vi er optaget af i Enhedslisten, er retssystemets ve og vel og retssikkerhedens ve og vel og dermed også ofrenes. Lige præcis med det lovforslag, vi står med i dag, er det sådan, at en øget brug af samfundstjeneste faktisk er med til at forhindre, at gerningsmændene begår kriminalitet igen, så derfor er det jo netop at være på ofrenes side. Hvis man bruger fængselsstraf, er der en større risiko for, at gerningsmanden kommer til at begå den samme forbrydelse igen, og det synes jeg da netop er at være på ofrenes side, altså at man vil gøre alt, hvad man kan, for at forhindre kriminalitet.

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Tak for det. Så er der ikke flere korte bemærkninger, så tak til ordføreren. Vi går videre til Konservative Folkepartis ordfører, og det er hr. Naser Khader. Værsgo.

Kl. 11:49

(Ordfører)

Naser Khader (KF):

Tak for det. I forbindelse med sager om personfarlig kriminalitet, mener vi i Det Konservative Folkeparti ikke, at samfundstjeneste er en passende straf, og slet ikke for folk, der er blevet dømt for vold tidligere. Det er principielt vigtigt for os, at gerningsmanden får en mærkbar straf for sin handling.

Et voldsoffer skal ikke kunne løbe ind i gerningsmanden på gaden, kort efter vedkommende er blevet overfaldet og gerningsmanden er blevet dømt. Det er respektløst over for offeret. Og her taler jeg af egen personlig smertelig erfaring. Min datter blev overfaldet af en pigebande, og der gik ikke lang tid efter overfaldet, før hun mødte dem ikke langt fra gerningsstedet. Det gjorde ondt på retsfølelsen. Selv om et par af de pågældende var på institution, gik de alligevel frit rundt og mødte deres ofre. Vi politikere svigter borgerne, når hensynet til den kriminelle vejer tungere end hensynet til offeret og til resten af samfundet. I Det Konservative Folkeparti står vi altid på ofrenes side.

I tilfælde, hvor den tiltalte tidligere er straffet for vold eller anden personfarlig kriminalitet, er en betinget dom med vilkår om samfundstjeneste simpelt hen ikke nok. Det her handler igen om retsfølelsen, det handler om ofrene. Jeg kan godt forstå, at mange danskere føler, at retsfølelsen bliver krænket i sager som disse, for det gør min også. Jeg gentager det, for dette budskab er meget vigtigt for vores retsfølelse, og det kan ikke siges tit nok: Hensynet til offeret skal altid vægtes højere end hensynet til gerningsmanden, og derfor støtter Det Konservative Folkeparti lovforslaget.

Kl. 11:51

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Tak for det. Der er ikke nogen korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Og vi går videre til Alternativets ordfører, og det er hr. Sikandar Siddique. Værsgo.

Kl. 11:51

(Ordfører)

Sikandar Siddique (ALT):

Tak for ordet. Alternativet mener, at der skal sikres en god balance mellem hensynet til den generelle retsfølelse, til ofrene og til kriminalitetsniveauet. Det handler med andre ord om retsformu, ikke om retsfølelse. Den bedste justits- og retspolitik er den, der forhindrer kriminelle handlinger i at opstå. Fængselsstraffe er ikke en vej til mindre kriminalitet eller bedre muligheder for den kriminelle eller den forurettede. Eller som vores statsminister, fru Mette Frederiksen, sagde som justitsminister, er det bedste værn mod kriminalitet forebyggelse og resocialisering.

Så vi skal dermod skabe et straffesystem, der bygger på genopretning af retfærdighed, og vi skal væk fra troen på, at straf i meningsfuld grad kan forebygge kriminalitet. Alternativer til fængselsstraf såsom samfundstjeneste og afsoning i foddænke er det mest effektive middel til at forebygge ny kriminalitet. Derudover skal vi sørge for, at personer ikke straffes yderligere af de barrierer, de møder, når de kommer ud af fængslet.

Alternativet deler ikke opfattelsen af, at samfundstjeneste som sanktion i disse sager krænker borgernes retsfølelse, for det første fordi der ikke er foretaget en empirisk undersøgelse af befolkningens retsfølelse. Én undersøgelse fra Advokatsamfundet om befolkningens

gens retsfølelse viser imidlertid, at domstolene idømmer strengere straffe, end den enkelte borger ville gøre. På den baggrund bør regeringen udvise stor varsomhed med at begrunde et lovforslag med en henvisning til befolkningens retsfølelse.

For det andet varetages hensynet til ofret efter vores opfattelse bedst ved at nedbringe tilbagefald til kriminalitet. Samfundstjeneste modvirker positivt tilbagefald til kriminalitet. Derfor bør samfundstjeneste anvendes som udgangspunkt, idet der er et markant lavere recidiv, for så vidt angår alternative straffeformer. Alternativet kan på den baggrund ikke støtte lovforslaget.

Kl. 11:54

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Tak for det. Der er ikke nogen korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Vi går videre til Nye Borgerliges ordfører, og det er fru Pernille Vermund. Værsgo.

Kl. 11:54

(Ordfører)

Pernille Vermund (NB):

Vi behandler et forslag, der vil begrænse brugen af betingede domme og samfundstjeneste i sager om vold. Det bakker vi i Nye Borgerlige op om. Det kan ikke være rigtigt, at ofre for vold skal møde deres gerningsmand på gaden få måneder efter forbrydelsen. En gerningsmand skal mærke konsekvenserne af den smerte, han eller hun har påført ofret. Vold skal selvfølgelig ikke kun straffes med en betinget dom og samfundstjeneste; det er en hån mod ofret.

Men vold i vores samfund hænger desværre uløseligt sammen med en fejlslagen udlændingepolitik. Af de offerhændelser vedrørende vold mod privatpersoner, der i 2017 medførte en dom, blev mere end hver tredje begået af en gerningsmand med udenlandsk oprindelse eller udenlandsk statsborgerskab. Og siden systemskiftet i 2001 er hele 53 pct. af de ikkedanske statsborgere, der er blevet idømt en bøde, en betinget eller en ubetinget straf for overtrædelse af straffeloven, efterfølgende blevet dømt igen mindst én gang for en overtrædelse af enten straffeloven, færdselsloven eller særlovene.

Nye Borgerlige støtter naturligvis lovforslaget om hårdere straffe for vold, og vi opfordrer kraftigt Folketingets resterende partier til at bruge den sunde fornuft og sikre, at kriminelle udlændinge ikke får lov til at begå kriminalitet i vores samfund igen og igen. Straffen for vold skal skærpes, og udlændinge, der dømmes for vold, skal udvises konsekvent og efter første dom. Vi skylder hinanden og vi skylder danskerne at passe på vores trygge og frie samfund.

Kl. 11:56

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Der er ikke nogen korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Og vi går videre til Liberal Alliances ordfører, og det er hr. Alex Vanopslagh. Værsgo.

Kl. 11:56

(Ordfører)

Alex Vanopslagh (LA):

Tak. Jeg vil gerne starte med at slå fast, at samfundstjeneste kan være en rigtig god og fornuftig sanktion i mange tilfælde, eksempelvis hvis den begåede kriminalitets alvorlighed er begrænset, eller hvis gerningsmanden sådan ellers har, som man siger, styr på sit liv og ikke tidligere har begået kriminalitet. Men der er også andre tilfælde, hvor der er begået personfarlig kriminalitet og vold, og der mener jeg, at der er nogle andre hensyn, som også skal veje tungt og måske også tungere end hensynet til gerningsmanden, og det er jo hensynet til retsfølelsen. Det handler om at vise hensyn til og beskytte det offer, som enhver voldshandling har. Man skal altså ikke risikere at støde ind i sin overfaldsmand nede i isbaren, kort tid efter at man er blevet slået ned på gaden.

Derfor har justitsministeren med genfremsættelsen af det her lovforslag fundet en fin balance mellem hensynet til gerningsmandens situation, forbrydelsens grovhed og offerets retsfølelse. Er man tidligere ustraffet, kan samfundstjeneste som sagt være en fin sanktion, men har man begået lignende kriminalitet tidligere, og sanktionen dermed åbenbart ikke har virket, når man begår forseelsen igen, så skal man ikke slippe nær så billigt, og det er det, som lovforslaget tager hensyn til.

Og en lille munter bemærkning på sådan en højstemt fredag: Det her er faktisk også en tale, som Christina Egelund holdt i foråret i år, og det kan vi jo godt blive lidt glade over i dag, for det var en god tale, hun holdt.

Kl. 11:57

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Tak til ordføreren. Der er ikke nogen korte bemærkninger. Og så giver vi ordet til justitsministeren.

Kl. 11:58

Justitsministeren (Nick Hækkerup):

Tak for de faldne bemærkninger, og tak for opbakningen til lovforslaget. I virkeligheden er det jo sådan et lovforslag, hvor man får tegnet sig ud i de der yderpositioner – enten så er man til straf, hård straf, og det er man så af hensyn til ofret, sammenhængskraften i samfundet, eller også så er man til resocialisering, og så er man til samfundstjeneste – og sandheden er jo, at det her forslag i virkeligheden står inde midtpå. Der har været en udvidelse af brugen af samfundstjeneste, men man kan bare konstatere, at udviklingen har været sådan, at i nogle af de tilfælde, hvor vi synes at her skal samfundstjeneste ikke bruges, er samfundstjeneste blevet brugt.

Derfor siger vi: Den der position midtpå skyder vi lige en anelse, sådan at det kommer bedre i overensstemmelse med det, der er Folketingets intentioner om, hvordan der skal straffes. Og det vender tilbage til noget af det, som har været rejst et par gange, nemlig spørgsmålet om regulering: Må vi regulere? Ja, det må vi godt. Altså, hvis der bliver spurgt, om vi er på kant med grundloven, er svaret: Det er vi overhovedet ikke. Der er ingen tvivl om, at vi med grundlovens § 3, som jo lægger den dømmende magt hos domstolene, men den lovgivende magt hos os – regeringen og Folketinget i forening – er på sikker grund. Så kan man spørge: Bør vi regulere? Ja, det skal vi jo gøre, hvis vi mener, der er behov for det, hvis vi mener, at i den situation, vi står i, er der sket urimeligheder, og det er der her. Og det er derfor, at vi skal gennemføre det her forslag.

Kl. 11:59

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Vi siger tak til ministeren. Der er ikke nogen korte bemærkninger. Undskyld! Det er der, men der var ikke nogen, der havde trykket sig ind. Jeg ved ikke, hvad der skete. Vi beder lige ministeren om at komme herop igen, og så tager vi de korte bemærkninger. Jeg kan også se, at der er flere, der har trykket sig ind. Den første er hr. Peter Skaarup, Dansk Folkeparti.

Kl. 12:00

Peter Skaarup (DF):

Det er bare lige et opfølgende spørgsmål om fremtiden for det her forslag, som Dansk Folkeparti jo støtter. Vi kunne godt tænke os at gå længere på nogle områder, som nævnt i salen, men vi støtter forslaget. Men det er der jo andre partier, der ikke gør, herunder partier, som måske kandiderer til at skulle stemme for finansloven og lave en finanslovsaftale. Og der vil jeg bare lige spørge ministeren: Hvordan agter regeringen at tackle det forhold, at et forslag som det her jo koster ca. 10 mio. kr. årligt med fuld virkning over årene, men at der er partier herinde, som var lidt svært forståelige, i hvert fald i forhold til hvad det vil betyde for et forslag som det her, at det blev

vedtaget uden om de partier? Kan ministeren fortælle Folketinget lidt mere om det. Hvordan agter regeringen at tackle det?

Kl. 12:01

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Ministeren.

Kl. 12:01

Justitsministeren (Nick Hækkerup):

Der kan jeg heldigvis betrygge ordføreren, hr. Peter Skaarup, med, at der allerede i finansloven for sidste år, altså den, der blev lavet sidste år, den, som vi er i nu, blev afsat 7 mio. kr. til det her forslag, og at der i de kommende år er afsat 11 mio. kr. Så med den finanslov, som vi står med, det grundlag, som vi står på, er der afsat penge. Så der er taget højde for det.

Vi kommer jo også igennem andre lovforslag på retsområdet, og jeg synes i virkeligheden, at det er vigtigt, at vi, når vi har de her forslag, som betyder, at der alt andet lige er flere, der skal sidde i fængsel, så også husker, når vi fremlægger de forslag, at det med det pres, som vi kan konstatere der er på vores fængsler i øjeblikket, koster nogle penge, og at vi bliver nødt til at sætte de penge af, sådan at Kriminalforsorgen kan følge med og udføre deres arbejde. Men pengene er i finansloven.

Kl. 12:02

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Tak for det. Så er det hr. Peter Skaarup.

Kl. 12:02

Peter Skaarup (DF):

Det er jo rigtigt nok, at den forudseende regering også tog hånd om økonomien, i hvert fald på det her punkt og også fremadrettet. Men det, som jo stadig væk står tilbage, er, at hvis man siger ja til finansloven, jamen så siger man jo også ja til at afsætte de her midler i 2020 til, at flere kommer i fængsel i stedet for at komme i samfundstjeneste. Jeg kunne bare godt tænke mig at høre ministeren, om det egentlig er en holdbar situation, hvis der er partier, som mener, at det her slet ikke går, men som stadig væk stemmer for finansloven. Vil de i givet fald så ikke også stemme for alt, hvad finansloven indeholder, herunder at flere kommer i fængsel og færre i samfundstjeneste?

Kl. 12:03

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Ministeren.

Kl. 12:03

Justitsministeren (Nick Hækkerup):

Jeg tror, at man skal passe på med at bevæge sig derhen, hvor man kan have en forventning om, at man som parti kan komme igennem med alt, hvad man ønsker sig. Og derfor tror jeg også, at de partier, som kommer til at indgå i finansloven, kommer til at gå på kompromis for at sikre, at enderne kan nå sammen, og det er jeg helt fortroingsfuld ved kommer til at lykkes i de forhandlinger, som pågår i øjeblikket.

Kl. 12:03

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Fru Pernille Vermund.

Kl. 12:03

Pernille Vermund (NB):

Tak for ordet. Nu er vi jo i en ny situation i Folketinget. Nye Borgerlige er i Folketinget, og jeg vil da gerne komme ministeren til undsætning i spørgsmålet om finansiering, som jeg kan forstå både ligger DF og de venstreorienterede partier på sinde, og det er jo

fornuftigt nok. Som jeg anførte i min ordførertale, bruger vi rigtig mange ressourcer på kriminelle udlændinge, som begår kriminalitet igen og igen. Så hvis ministeren parallelt med det her ville indføre en konsekvent udvisning af kriminelle udlændinge efter første dom, er der rigtig mange penge at spare. Vi bruger mere end 30 mia. kr. om året på ikkevestlige indvandrere og efterkommere i Danmark, og på kriminalforsorgen bruger vi lidt over 1. mia. kr. alene på udlændinge. Så der er penge at hente, og jeg kommer gerne Socialdemokratiet til undsætning, når pengene skal findes, hvis det handler om udlændinge.

Kl. 12:04

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Ministeren.

Kl. 12:04

Justitsministeren (Nick Hækkerup):

Først og fremmest velkommen, for det har jeg ikke haft lejlighed til at sige til Nye Borgerlige før, og tak for, hvad der tegner til, synes jeg, at blive et godt og fornuftigt samarbejde. Jeg har noteret mig det råd, som ordføreren har givet mig.

Kl. 12:04

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Fru Pernille Vermund.

Kl. 12:04

Pernille Vermund (NB):

Som ny i Folketinget bliver jeg nødt til at spørge om, hvad udtrykket noteret mig betyder. Betyder det, at man har skrevet sig det bag øret og man tager det med ved den næste forhandling? Eller betyder det, at man har skrevet sig det bag øret, og så kommer man til at vaske det af i aften og har glemt alt om det i morgen?

Kl. 12:05

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Ministeren.

Kl. 12:05

Justitsministeren (Nick Hækkerup):

Det er nok nærmest et sted derimellem.

Kl. 12:05

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Tak for det, og den næste er hr. Sikandar Siddique. Værsgo.

Kl. 12:05

Sikandar Siddique (ALT):

Tak til ministeren. Jeg har det indtryk, at ministeren er meget optaget af at bekæmpe kriminalitet, organiseret kriminalitet, og det vil jeg gerne takke ministeren for. Men jeg vil også gerne høre, hvordan ministeren forholder sig til, at Det Kriminalpræventive Råd siger, at hvis man gennemfører forslaget L 10, vil det skabe flere voldsmand og dermed flere voldsofre. Hvordan hænger det sammen med det mål, ministeren har om at bekæmpe kriminalitet?

Kl. 12:05

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Ministeren.

Kl. 12:05

Justitsministeren (Nick Hækkerup):

Men det er jo kernen i den diskussion, vi har haft, nemlig at der er et hensyn, hvor man kan sige, at hvis vi stiller os herovre og siger, at det eneste, det drejer sig om, er resocialisering, kun hensynet til gerningsmanden, så må man erkende, at der kan være problemer.

Men der er også nogle andre hensyn, som skal vejes ind: f.eks. hensynet til ofret og hensynet til sammenhængskraften i samfundet.

Noget af det, som giver vores samfund sammenhængskraft, er, at vi har en statsmyndighed, som, når der er problemer, griber ind og sørger for at straffe dem, som ikke efterlever de spilleregler, som vi har valgt at have i vores samfund.

Kl. 12:06

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Hr. Sikandar Siddique.

Kl. 12:06

Sikandar Siddique (ALT):

Regeringen har tidligere bebudet en overvågningspakke. Nu ser vi forslaget nr. L 10 om mindre samfundstjeneste. Hvordan harmonerer L 10 med den tilgang, som vores statsminister, Mette Frederiksen, havde som justitsminister, hvor statsministeren flere gange klart og tydeligt sagde, at det bedste værn imod kriminalitet, den bedste måde at bekæmpe kriminalitet på, er forebyggelse og resocialisering? Hvordan hænger det sammen med den tilgang, som regeringen nu har på det retspolitiske område, senest her med L 10?

Kl. 12:07

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Ministeren.

Kl. 12:07

Justitsministeren (Nick Hækkerup):

Det er det samme spørgsmål, som bare er formuleret på en ny måde, og derfor er svaret det samme, nemlig at der er nogle hensyn at bruge, når man snakker samfundstjeneste, som har nogle fordele, men at der også er nogle andre hensyn, som skal vejes ind, herunder hensynet til offeret og sammenhængskraften i samfundet.

Kl. 12:07

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Tak for det. Så er der ikke flere, der har tegnet sig ind på listen. Tak til ministeren.

Da der ikke er flere, som har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget, og hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

**4) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 12:
Forslag til folketingsbeslutning om Folketingets Ombudsmands
beretning for 2018.**

(Forslag som fremsat (i betænkning) 10.10.2019. Anmeldelse (i salen) 22.10.2019).

Kl. 12:07

Forhandling

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Forhandlingen er åbnet. Den første på talerstolen bliver Socialdemokraternes ordfører, og det er hr. Jeppe Bruus. Værsgo.

(Ordfører)

Jeppe Bruus (S):

Tak for det. Folketingets Ombudsmand er jo en meget vigtig institution i vores demokrati. Det er hele Folketingets Ombudsmand og arbejder på den måde også som repræsentant for vores samlede parlament. Hver år afgiver Folketingets Ombudsmand så en beretning, som vi har lejlighed til at drøfte i Folketingets Retsudvalg, og vi afholder også oftest en høring, hvor vi drøfter de forskellige elementer. Og så har vi så den her behandling i Folketingssalen, og der vil jeg gerne på vegne af alle Folketingets partier tilkendegive, at vi tager Ombudsmandens beretning til efterretning, og så har vi så en mere indholdsmæssig drøftelse af det i Retsudvalget og i åbne høringer, som jeg lige har nævnt.

Kl. 12:08

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Tak for det. Der er ikke nogen korte bemærkninger. Jeg spørger for god ordens skyld, om der er nogen andre, der ønsker ordet. Det er der ikke.

Ønskes der udvalgsbehandling?

Da det ikke er tilfældet, går forslaget direkte til anden (sidste) behandling.

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) 1. behandling af lovforslag nr. L 37:

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven. (Bemyndigelse til at fastsætte integrationsrelevante krav som betingelse for tidsbegrænset opholdstilladelse på Færøerne, hjemmel til delegation af kompetence til at træffe afgørelse om ophold på Færøerne i første instans til færøske myndigheder og ændring af klageadgang i sådanne sager til Udlændingenævnet).

Af udlændinge- og integrationsministeren (Mattias Tesfaye).
(Fremsættelse 09.10.2019).

Kl. 12:09

Forhandling

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Forhandlingen er åbnet. Den første ordfører er fra Socialdemokratiet, og det er hr. Jeppe Bruus. Værsgo. Det er sag L 37. Så går vi foreløbig videre til næste ordfører, og så kan vi jo se, om Socialdemokraterne vil have en ordfører på talerstolen efterfølgende. Så næste ordfører er Venstres ordfører, nemlig hr. Mads Fuglede. Værsgo.

Kl. 12:10

(Ordfører)

Mads Fuglede (V):

Tak for ordet. Lovforslaget, vi behandler i dag, giver Færøerne øget selvbestemmelse over udlændingepolitikken. Det synes vi i Venstre er ret og rimeligt, særlig fordi det sker efter Færøernes eget ønske. Vi forsøgte faktisk tidligere i regeringen at lave den samme lovændring, men der var et folketingsvalg, der satte en stopper for den proces. Så det glæder os, at vi nu kan komme videre ned ad det spor, vi selv har støttet tidligere.

En gennemførelse af lovforslaget og lovændringen skaber forudsætningen for, at Færøerne i fremtiden får både kompetencen og myndigheden til at træffe afgørelser i sager om udlændinges ophold på netop Færøerne i første instans. Ministeren får samtidig bemyndi-

gelse til at fastsætte de nærmere regler om, hvilke krav der stilles til personer, der fremover kan søge om tidsubegrænset ophold på Færøerne.

Kl. 12:14

Det støtter vi i Venstre.

Kl. 12:11

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Tak for det. Der er ikke nogen korte bemærkninger, så vi siger tak til ordføreren. Vi kan gå videre i ordførerrækken, og det er Dansk Folkepartis ordfører. Hr. Carsten Kudsk, værsgo.

Kl. 12:11

(Ordfører)

Carsten Kudsk (DF):

Da Dansk Folkepartis færordfører, hr. Søren Espersen, ikke kan være til stede i salen i dag, påhviler det mig at redegøre for Dansk Folkepartis holdning til lovforslaget. Det bliver ikke noget længere indlæg fra min side, idet forslaget uden ændringer er identisk med L 231, som vi kort tid inden folketingsvalgets udskrivelse havde arbejdet med, men det bortfaldt lige netop.

Da forslaget handler om udlændinges adgang til kongeriget, har vi pr. rygmærk betænkeligheder, idet vi, som alle ved, er meget følsomme, når det drejer sig om at sikre en meget stram udlændingepolitik. Men når det gælder de færøske myndigheder, har vi fuld tillid til overdragelsen, idet vi er overbeviste om, at de færøske myndigheder generelt deler Dansk Folkepartis betænkelighed i sådanne sager. De færøske myndigheder har ønsket at overtage kompetencen til at afgøre visse sager om udlændinges længerevarende ophold på Færøerne. Hvis loven bliver vedtaget, vil det betyde, at et eventuelt afslag på ophold på Færøerne skal indbringes for Udlændingenævnet og ikke, som det sker i dag, Udlændinge- og Integrationsministeriet. Det vil dog fortsat være ministeriet, som beslutter de nærmere regler om tidsbegrænset opholdstilladelse på Færøerne. Det betinges bl.a. af, at udlændinge har tilknytning til Færøerne.

Loven er allerede vedtaget på Færøerne. Det skete i foråret. Dansk Folkeparti kan derfor støtte forslaget.

Kl. 12:13

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Tak for det. Der er ikke nogen korte bemærkninger, så vi siger tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og der står, at det er Radikale Venstre, men jeg kan ikke lige få øje på nogen fra Radikale Venstre. Så går vi videre til SF's ordfører, hr. Balder Mørk Andersen. Værsgo.

Kl. 12:13

(Ordfører)

Balder Mørk Andersen (SF):

Tak. SF kan støtte det fremsatte lovforslag.

Kl. 12:14

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Tak for det. Der er ikke nogen korte bemærkninger. Vi går videre til Enhedslistens ordfører, fru Rosa Lund. Værsgo.

Kl. 12:14

(Ordfører)

Rosa Lund (EL):

Tak. Jeg var ikke lige forberedt på den korte ordførertale. Jeg skal forsøge også selv at holde en, der er lige så kort.

Da hr. Christian Juhl, som er Enhedslistens ordfører på området, desværre ikke kunne være her i dag, har jeg lovet at sige videre, at vi i Enhedslisten bakker op om det her lovforslag, da det efter vores bedste overbevisning giver mere medbestemmelse til Færøerne.

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Tak for det. Der er ikke nogen korte bemærkninger. Så går vi videre i ordførerrækken, og der står, at det er Konservative Folkeparti, men det ser ikke lige ud til, at de er nået frem. Vi går videre i ordførerrækken til Alternativets ordfører, og det er ændret til at være Sikandar Siddique. Værsgo.

Kl. 12:14

(Ordfører)

Sikandar Siddique (ALT):

Tak for ordet, hr. formand. Som mange andre ordførere i rækken før mig er jeg heller ikke forberedt på at holde den her tale. Så jeg vil herfra meddele, at Alternativet støtter forslaget, uden nærmere begrundelse.

Kl. 12:15

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Tak for det, og det gav ikke anledning til bemærkninger. Så går vi videre til Nye Borgerliges ordfører, fru Pernille Vermund. Værsgo.

Kl. 12:15

(Ordfører)

Pernille Vermund (NB):

Nye Borgerlige mener, at beslutningerne i vores samfund skal træffes tættest muligt på de borgere, som beslutningerne vedrører, og derfor bakker Nye Borgerlige op om at understøtte det færøske ønske om, at færøske myndigheder kan overtage kompetencen til at afgøre visse sager om udlændinges ophold på Færøerne og dermed overtage den administrative myndighed af disse sager.

Vi bakker ligeledes op om, at eventuel klage over afslag på ophold på Færøerne kan indbringes for Udlændingenævnet, og endelig støtter vi forslaget om, at udlændinge- og integrationsministeren kan fastsætte nærmere regler om, at tidsbegrænset opholdstilladelse på Færøerne betinges af, at den pågældende udlænding har en integrationsrelevant tilknytning til Færøerne.

Kl. 12:16

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Tak for det. Det gav ikke anledning til korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Vi går videre til Liberal Alliances ordfører, og det er hr. Henrik Dahl. Værsgo.

Kl. 12:16

(Ordfører)

Henrik Dahl (LA):

Tak for ordet. Lovforslaget er jo en genfremsættelse af et lovforslag fra april i år, og der har vi allerede tilkendegivet vores holdning, nemlig at vi støtter lovforslaget, og det gør vi selvfølgelig stadig væk. Tak for ordet.

Kl. 12:16

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Tak for det. Det gav ikke anledning til korte bemærkninger. Jeg ser ikke nogen fra Sambandspartiet, og så går vi videre til JF, og det er Sjúrdur Skaale. Værsgo.

Kl. 12:17

(Ordfører)

Sjúrdur Skaale (JF):

Tak for det. Jeg vil sige en lille smule mere end de andre ordførere – måske af gode grunde. Det er faktisk en rimelig vigtig sag.

I starten af min tid her i Folketinget var der mange, der henvendte sig direkte til mig og luftede deres frustrationer over behandlingen af opholdstilladelser på Færøerne. Man har et kontor på Færøerne,

der er rådgivende, og de havde været på det kontor og fået noget at vide, og så blev sagen behandlet et andet sted, og de vidste ikke, hvor det var, og så spurgte de mig, hvad der sker, og hvem der har deres sag, og hvordan den bliver behandlet. Det vidste de ikke. Ingen kunne svare på deres spørgsmål. Så indimellem gjorde jeg det, at jeg gik ind i sagerne selv. Når de var meget frustrerede, tog jeg selv sagen og kontaktede de relevante myndigheder i Danmark og spurgte: Hvordan går det med den sag med det nummer og det specifikke navn?

Det skulle jeg ikke have fundet det fornødent at gøre, og jeg skulle heller ikke have gjort det. Det er forkert, når en politiker blander sig i en sagsbehandling. Det kan jo tænkes at have en effekt, og det kan medføre, at lige den sag, som politikerne spørger ind til, går lettere igennem systemet end andre sager. Korruption er selvfølgelig et meget kraftigt ord, og i denne sammenhæng giver det selvfølgelig også forkerte associationer, vil jeg mene, men politisk indblanding i embedsværkets behandling af personsager tangerer til at have en lillebitte smule korruption i sig. Derfor stoppede jeg for nogle år siden helt med at gøre det. Jeg gik slet ikke ind i de her sager, medmindre det stod helt klart, at der var et eller andet galt, og hvis der var begået fejl, gik jeg ind i dem, og ellers holdt jeg mig langt væk. Men selv om jeg gjorde noget forkert ved at gå ind i sagerne, forstod jeg godt, at folk henvendte sig til mig, for de var jo meget frustrerede, og de vidste ikke, hvor deres sag lå, og hvem der havde ansvar for den. Derfor er jeg meget glad for, at det med den her lovændring vil blive muligt at flytte både behandling og afgørelse af de her sager til Færøerne, ikke alle afgørelser, men jeg vil mene, at det gælder de fleste.

Der er ikke tale om en fuld formel overdragelse af ansvaret, for klagemyndigheden bliver, som det er blevet sagt, liggende i Danmark. Det er altså forvaltningen, der flyttes til Færøerne, mens det endelige formelle ansvar, når der klages, forbliver overordnet for hele riget. Praksis kommer så til at blive udviklet lidt efter lidt, for ministrene har beføjelser til at fastsætte regler om, hvordan tingene skal gøres fremefter.

Jeg forstår godt, at man vil føle sig lidt frem, for opholdstilladelser er, som det er blevet sagt, et meget vanskeligt politisk farvand, og når vi så endda inden for samme stat har to systemer og to lande – det ene inden for EU, det andet uden for EU, altså to sæt regler – er det nok meget fornuftigt at træde varsomt og gradvis udvikle praksis og kompetencer. Men det er også vigtigt, at det bliver gjort, og at man går i den retning. At danske sagsbehandlere skal behandle de her sager med udgangspunkt i andre regler end de danske regler og i mange tilfælde efter en anbefaling fra færøsk side, skaber en unødvendig usikkerhed og unødvendig lang sagsbehandling, og det giver borgerne en følelse af manglende retssikkerhed. Det var det, der i sin tid fristede mig til at gå ind i de her sager og på den måde måske lægge pres på embedsværket og gøre noget, der i hvert fald tangerer korrupt adfærd. Det bliver også godt at få den fristelse fjernet, så jeg er meget glad for, at det her bliver vedtaget, og jeg takker for støtten fra Folketinget i den her sag. Tak.

Kl. 12:20

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Tak for det. Det gav ikke anledning til korte bemærkninger, så tak til ordføreren. Så giver vi muligheden for, at Socialdemokratiets ordfører, Lars Aslan Rasmussen, kan komme på talerstolen.

Kl. 12:21

(Ordfører)

Lars Aslan Rasmussen (S):

Jeg skal på vegne af den socialdemokratiske folketingsgruppe meddele, at vi efter længere tids drøftelser er enig med regeringen, og jeg skal også sige, at det er tilfældet for hr. Martin Lidegaard fra Det Radikale Venstre, og at de også tilslutter sig.

Kl. 12:21

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Tak for det. Det gav ikke anledning til bemærkninger. Så er vi igennem ordførrækken, og så giver vi ordet til udlændinge- og integrationsministeren. Værsgo.

Kl. 12:21

Udlændinge- og integrationsministeren (Mattias Tesfaye):

Tak til ordførerne for indlæggene. Jeg er glad for at kunne konstatere, at der ser ud til at være et bredt flertal bag lovforslaget, der jo er en genfremsættelse af et lovforslag fra april, men som altså bortfaldt som følge af folketingsvalget. De færøske og de danske myndigheder har i flere år arbejdet på en færøsk overtagelse af udlændingeområdet og grænsekontrollen inden for rammerne af overtagelsesloven. Der er imidlertid en række principielle problemstillinger, navnlig i forhold til Danmarks Schengenforpligtelser, som skal afklares, inden en eventuel overtagelse af sagsområdet kan gennemføres. Vi har løbende været i dialog med Kommissionen om at finde en løsning på Schengenudfordringerne, men det er en tidskrævende proces, da sagen er vanskelig og kompleks. Fra færøsk side har man på den baggrund udtrykt ønske om, at kompetencen til at træffe afgørelser i visse sager om udlændinges ophold på Færøerne delegeres til de færøske myndigheder. Det fremsatte lovforslag er også vedtaget ved tredje behandling i Lagtinget den 1. maj i år.

Regeringen vil gerne støtte op om det færøske ønske, og derfor genfremsætter vi nu det her lovforslag. Jeg kan i den forbindelse i øvrigt oplyse, at det er afstemt med det nye landsstyre på Færøerne, som blev dannet efter lagtingsvalget den 31. august, at vi går videre med lovforslaget.

For det første foreslås det med forslaget, at udlændinge- og integrationsministeren efter forhandling med Færøernes landsstyre kan delegerer kompetencen til at træffe afgørelse i første instans i visse sager om udlændinges ophold på Færøerne – fra Udlændingestyrelsen og Styrelsen for International Rekruttering og Integration og så til en færøsk myndighed. Delegationshjemmelen vil bl.a. omfatte sager om familiesammenføring og opholds- og arbejdstilladelser på beskæftigelsesområdet. Lovforslaget ændrer ikke ved de materielle regler om indrejse og ophold på Færøerne. Det betyder også, at de færøske myndigheder vil skulle behandle sagerne, som de danske myndigheder hidtil har gjort.

For det andet foreslås det at ændre reglerne om klageadgang i forbindelse med en delegation af afgørelseskompetencen. I dag kan afgørelser om ophold på Færøerne, som de danske myndigheder har truffet i første instans, påklages til Udlændinge- og Integrationsministeriet. Med lovforslaget vil en eventuel klage over de færøske myndigheders afgørelse i første instans skulle indbringes for Udlændingenævnet. Det vil sikre, at prøvelser af de færøske myndigheders afgørelser i første instans i opholdssager sker ved et uafhængigt og et domstolslignende og sagkyndigt organ. Det svarer også til den ordning, der i øvrigt gælder efter den danske udlændingelov.

Som det tredje foreslår vi, at udlændinge- og integrationsministeren efter forhandling med Færøernes landsstyre kan fastsætte nærmere regler om integrationsrelevante betingelser for at opnå permanent opholdstilladelse på Færøerne. Forslaget skal ses i lyset af, at der fra færøsk side desuden er et ønske om, at integrationen af nyankomne udlændinge på Færøerne understøttes i udlændingelovgivningen gældende for Færøerne. Herved sikres det, at adgangen til at opnå permanent ophold på Færøerne kan betinges af, at udlændingen har en stærk tilknytning til det færøske samfund. Det kan f.eks. være i form af krav om færøske sprogkundskaber.

Alt i alt skal lovforslaget altså bane vejen for, at afgørelseskompetencen i visse nærmere bestemte sager på udlændingeområdet kan delegeres til de færøske myndigheder inden for en overskuelig fremtid.

Jeg vil selvfølgelig gerne takke for debatten her i dag, og jeg ser frem til den videre behandling af lovforslaget i Folketinget og står som sædvanlig til rådighed for spørgsmål, hvis der skulle være det.

Kl. 12:25

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Tak for det. Der er ikke nogen korte bemærkninger, så vi siger tak til ministeren.

Da der ikke er flere, som har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Færøudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

6) 1. behandling af lovforslag nr. L 41:

Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

Af udlændinge- og integrationsministeren (Mattias Tesfaye).
(Fremsættelse 24.10.2019).

Kl. 12:25

Forhandling

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Forhandlingen er åbnet, og den første ordfører er Socialdemokratiets ordfører, Lars Aslan Rasmussen. Værsgo.

Kl. 12:26

(Ordfører)

Lars Aslan Rasmussen (S):

Jeg skal meddele, at Socialdemokratiet støtter forslaget og glæder sig til at byde de her borgere velkommen som en del af det danske samfund. Og jeg skal sige, at det også gælder for Det Radikale Venstre, som ikke kunne være her.

Kl. 12:26

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Tak for det. Det gav ikke anledning til korte bemærkninger. Så går vi videre til Venstres ordfører, og det er hr. Morten Dahlin. Værsgo.

Kl. 12:26

(Ordfører)

Morten Dahlin (V):

Tak for det.

»Til et Folk de alle hører,/Som sig regne selv dertil,/Har for Modersmålet øre,/Har for Fædrelandet Ild«.

Sådan skrev den første formand for Folketingets Indfødsretsudvalg. Det var Grundtvig i 1848 i det efterhånden kendte digt »Folkeligheden«. Og hvem bedre at finde vejledning hos, når der skal tildeles dansk statsborgerskab, end hos netop Grundtvig. For han siger det jo, præcis som det er: Skal man høre til et folk, skal man for det første føle sig som en del af fællesskabet; man skal regne og betragte sig selv som dansk.

Grundtvig nævner også, at man selvfølgelig skal kunne beherske det danske sprog, og det er for os i Venstre selvindlysende, at Grundtvig havde ret. Det skal selvfølgelig være en forudsætning for at opnå dansk indfødsret, at man kan tale dansk.

Så nævner Grundtvig, at man for fædrelandet skal have ild. Det betyder, at man skal kere sig om Danmark og om danskerne, at man skal kæmpe og arbejde for det bedste for Danmark, og også, at man

skal bevise, at man bekymrer sig for vores samfund og ved noget om det. Her er Venstre også helt enige med Grundtvig.

Men selv om den første del af Grundtvigs digt er langt den mest kendte, stopper hans tanker om indfødsret og fædrelandet faktisk ikke her. For i digtet fortsætter han:

»Resten selv som Dragedukker/Sig fra Folket udelukker,/Lyse selv sig ud af Æt,/Nægte selv sig Indfødsret!«

Og det er jo mindst lige så vigtig en del som den første. For den betyder, at folk, der bare ser Danmark som et sted, man kan udnytte, hvor man kan rage til sig, hvor man ikke behøver at bidrage, eller hvor man ikke behøver at acceptere de gængse danske værdier, kan altså ikke blive danske statsborgere. Og her har Grundtvig igen igen fat i en vigtig pointe.

For med statsborgerskabet følger nogle helt særlige rettigheder, som kun er få mennesker i verden forundt, det er simpelt hen noget helt særligt at være borger i Danmark. Så set fra Venstres synspunkt er det fuldstændig i Grundtvigs ånd, at vi stiller hårde krav til at opnå dansk statsborgerskab: krav om sprog, krav om kendskab til det danske samfund, de danske værdier, krav om selvforsørgelse og også fremadrettet krav om at deltage i en grundlovsceremoni.

For os er det nemlig vigtigt, at det danske statsborgerskab går hånd i hånd med en iver efter og en lyst til at leve efter danske normer og værdier. Danmark er for dem, der kan og vil.

Med disse ord vil jeg gerne runde af. Jeg vil sige hjertelig tillykke til de tusinder af mennesker, der kan se frem til at blive danske statsborgere. I får en stor gave af det danske samfund, og den gave forpligter, men vi tror på jer. Vi tror på, at I vil Danmark. Vi tror på, at I kan leve op til vores tillid, så stort tillykke til jer. Stort tillykke til os. Og tak for ordet.

Kl. 12:29

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Tak for det. Der er en kort bemærkning fra hr. Morten Messerschmidt, Dansk Folkeparti.

Kl. 12:29

Morten Messerschmidt (DF):

Det glæder mig meget, at man nu også i Venstre igen er begyndt at læse og citere Grundtvig. Det er, ligesom det har været yt de seneste 50 år. Måske vi skal læse lidt videre i »Folkeligheden«. Jeg mener, at et af de sidste vers lyder: »Præst og Adel, Borger, Bonde,/Konstner, Skipper, Skolemand/Kalde alt Udansk det Onde,/Værge Danskens Fædreland«.

Der vil jeg bare gerne spørge ordføreren, om alle disse mennesker, som nu igennem de seneste årtier med Venstres billigelse er blevet danske statsborgere – præster, adel, borger, bonde, skolelærere, skipper osv. – føler sig som en lige så naturlig del af det danske samfund som hr. Dahlin, undertegnede og den intention, der ligger i det udmærkede vers, som hr. Dahlin nævnte.

Kl. 12:30

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Ordføreren.

Kl. 12:30

Morten Dahlin (V):

Jeg skal jo ikke kunne forklare hr. Morten Messerschmidt, hvordan dem, der tidligere har fået statsborgerskab, føler, men jeg kan i hvert fald sige, at de regler, der tidligere har været for tildeling af statsborgerskab, har været for slappe. Derfor har vi i Venstre været med til så sent som i 2018 at stramme op på kravene til at blive dansk statsborger, fordi vi føler, at det er en gave, man får af det danske folk. Men det er altså en gave, man skal gøre sig fortjent til, og derfor står vi fuldstændig på mål for de stramninger af reglerne, vi har lavet igennem en årrække, senest i 2018.

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Så er det hr. Morten Messerschmidt, Dansk Folkeparti.

Kl. 12:31

Morten Messerschmidt (DF):

Og det er jo en aftale, som bestemt er bedre end det, der var tidligere.

Kl. 12:31

Men når nu hr. Dahlin gjorde sig den ulejlighed at tale om dragedukker, altså dem, der netop *ikke* har ild for fædrelandet, elsker modersmålet, vil give det største offer for fædrelandet, kan hr. Dahlin så sige noget om, om han kan se, at der blandt de folk, der tidligere har fået indfødsret, skulle være sådanne dragedukker, og hvis han kan det, skulle vi så ikke gøre noget ved det?

Kl. 12:31

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Ordføreren.

Kl. 12:31

Morten Dahlin (V):

Tak for spørgsmålet til hr. Morten Messerschmidt. Jamen det er jo helt tydeligt, at der er nogen, der tidligere har fået tildelt dansk statsborgerskab, som ikke lever op til det, vi forventer af folk, der er statsborgere i Danmark. Derfor stemte Venstre jo også for ikke særlig mange dage siden for lovforslaget, der skulle gøre det lettere at fratage nogle af dem, der har dobbelt statsborgerskab, deres danske statsborgerskab, hvis de ikke lever op til noget af det, vi forventer af hinanden, herunder ikke at tage i krig og kæmpe for Islamisk Stat.

Kl. 12:32

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Vi går videre til Dansk Folkepartis ordfører, og det er hr. Morten Messerschmidt. Værsgo.

Kl. 12:32

(Ordfører)

Morten Messerschmidt (DF):

Tak, formand. Som den tidligere ordfører nævnte, er det jo ikke mange dage siden, vi diskuterede indfødsret. Det var godt nok lidt med den modsatte tilgang, nemlig fratagelse af indfødsret, simpelt hen fordi der er nogle mennesker, der af et flertal her i Folketinget er blevet tildelt indfødsret, som aldrig nogen sinde skulle have haft det, som ikke levede op til Grundtvigs ånd, som følte større trang til at blive en del af Islamisk Stat end at være loyal over for det nye fædreland, som egentlig havde taget imod dem. Det understreger jo ret godt den lemfældighed, som man fra Folketingets side igen desværre mange årtier har lagt for dagen, når man har skullet behandle de her indfødsretslove – en lemfældighed, der har bragt fædrelandet på en katastrofal kurs.

Vi kunne i sommer læse nye opgørelser fra det amerikanske analysebureau Pew Research, der meddeler, at i 2050 forventes den danske befolkning at bestå af 16 pct. muslimer. Det siger sig selv, at et sådant samfund ikke er det samme som det, vi har i dag, og det er slet ikke det, som de fleste dog stadig væk kan huske, hvor man kunne gå i fred på gaden, hvor der var sammenhængskraft, hvor vi ikke skulle diskutere, hvorvidt der måtte opføres minareter og i en uendelighed tage hensyn til en fremmed gruppe mennesker, der er kommet ind i landet og pludselig insisterer på, at samfundet her skal indrette sig på deres præmisser, ikke skulle betale godt 35 mia. kr. om året til disse mennesker, ikke skulle acceptere, at de dominerer fuldstændig i fængslerne osv. osv.

Det er ikke desto mindre virkeligheden i dag, og det er den virkelighed, som Danmark styrer direkte imod, hvis ikke et flertal herinde i Folketinget mander sig op, og det handler både om at stramme indvandringslovene, og der er vi måske alligevel nået til et punkt, hvor vi begynder at kunne se et lys for enden, men også om at tale om, hvordan vi så får nogle effektive udvandringslove – det mangler vi jo stadig væk – sådan at alle de, der netop ikke har ild for fædrelandet, ikke anammer modersmålet, ikke føler sig som en del af den familie, danskerne, der har taget imod dem og budt dem velkommen til et af de bedste samfund i verden, heller ikke har en fremtid her. Derfor skal man naturligvis heller ikke tildele indfødsret så lemfældigt som den aftale, der blev indgået i 2018, lægger op til.

For det første bør man selvfølgelig kun tildeles indfødsret betinget, sådan at alle de krav, der stilles forud for tildelingen, også gælder efterfølgende, og kan man ikke overholde vandelskravet, kan man ikke overholde alle de betingelser, vi stiller, så kan man fratages det igen. Det så vi jo lidt et ønske om for et par dage siden, da vi diskuterede loven om syrienskrigere. Særloven kalder man den, men det behøver ikke at være en særlov, og det helt store problem ser vi selvfølgelig i, at regeringen ikke er villig til at tage den helt logiske konsekvens og fratage alle dem, som vender Danmark ryggen, statsborgerskab, men kun dem, der så tilfældigvis har fået dobbelt statsborgerskab. Det er ikke godt nok.

Vi ønsker i Dansk Folkeparti en opdeling af indfødsretsloven, sådan at man klart har de vestlige indvandrere eller dem fra den vestlige kulturkreds, der ønsker at blive danske, og dem, der kommer fra den ikkevestlige, sådan at man kan forholde sig til den åbenlyse forskel, der er i forhold til at tage en koptisk kristen fra Egypten eller en muslimsk somalier ind i vores danske fællesskab. Det er helt åbenlyst, at forskellene er så store, at man ikke bare bør behandle de to ting i den samme lov. Islamiseringen af Danmark er desværre en åbenlys kendsgerning, og det kræver, at vi i Folketinget kæmper hårdt imod, hvis vi vil fastholde det fædreland, som jeg sådan set tror vi alle sammen elsker, men som tydeligvis ikke alle er i stand til at identificere fjenderne af, og derfor stemmer Dansk Folkeparti ikke for det her indfødsretslovforslag.

Det kan være ærgerligt, for der er jo givetvis rigtig mange på lovforslaget, som rent faktisk brænder for Danmark, som rent faktisk elsker Danmark, og som netop føler det at blive dansk som at blive indlemmet i den familie, som man bare altid har drømt om at blive en del af. Jeg deltog selv for et par måneder siden i den rigtige fine statsborgerskabsdag her på Christiansborg og kunne jo møde og også byde velkommen til rigtig mange fra Amerika, fra Canada, fra Indien, fra Kina, fra Taiwan osv., som virkelig har taget det danske til sig, og det er selvfølgelig en skam, at alle de, der måske også er på det her indfødsretslovforslag, som har det samme sindelag, vil blive mødt af et nej fra Dansk Folkeparti. Men situationen er for alvorlig, landet stander i våde, og desværre er Grundtvig hverken i politisk forstand eller i litteraturen særlig højt på dagsordenen længere. Tak, formand.

Kl. 12:37

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Tak for det. Der er en kort bemærkning. Det er fra hr. Rasmus Jarlov, Det Konservative Folkeparti.

Kl. 12:37

Rasmus Jarlov (KF):

Tak for Dansk Folkepartis kamp for at forhindre, at der er for mange, der bliver statsborgere i Danmark, som ikke burde være det. Jeg har et par enkelte kommentarer, og så har jeg et spørgsmål til sidst.

Først vil jeg sige, at jeg måske underer mig lidt over, at hr. Morten Messerschmidt får det til at lyde, som om det ville være uproblematisk at modtage en masse koptiske kristne fra Egypten. Jeg synes måske, at man fokuserer for meget på religionen, når man

fuldstændig glemmer, at der også er nogle kulturforskelle, som kan gøre det vanskeligt at fungere i Danmark.

Kl. 12:40

Dernæst vil jeg sige, at Dansk Folkeparti jo har været med til at lave indfødsrets aftalen, som vi lavede for lidt over et år siden, og den lov, vi stemmer igennem nu, er jo en direkte konsekvens af den aftale. For de krav, der er til, at man bliver optaget på det her lovforslag, har Dansk Folkeparti selv været med til at vedtage. Derfor har jeg lidt svært ved faktisk at forstå, at man så stemmer imod aftalen her. Jeg er med på, at man godt ville have haft det endnu strammere, det ville jeg faktisk også gerne have, men jeg synes alligevel, at man, når man er med i en aftale, hvor man har vedtaget de her krav, også bør acceptere, at så kommer der jo til at være et lovforslag, som de her mennesker står på. Så det kunne jeg måske godt lige tænke mig at høre hr. Morten Messerschmidts kommentarer til.

Kl. 12:38

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Ordføreren.

Kl. 12:38

Morten Messerschmidt (DF):

I forhold til kulturforskelle deler jeg selvfølgelig ordførerens overvejelser – og hvad er så kultur, og hvad er religion? Jeg har nogle gange indtrykket af, at dem, der gerne vil have, at det danske samfund indretter sig på deres vilkår, sådan shopper lidt mellem det. Ved én lejlighed er tørklædet et religionsanliggende, hvis man skal have religiøs mindretalsbeskyttelse. Ved andre lejligheder, hvor man helst ikke vil have, at det bliver en anstødssten til at kritisere islam, er det kulturelt osv. Men min pointe var sådan set bare, at man skal se på den baggrund, folk kommer med, for der er åbenlyse forskelle på, om man kommer fra den vestlige kulturkreds eller fra den ikkevestlige kulturkreds.

Så i forhold til det med indfødsrets aftalen: Jamen det var en helt kendt forudsætning for de andre aftalepartier, at Dansk Folkeparti klart sagde, at vi gerne vil være med til at stramme betingelserne, og vi lagde det fuldstændig klart ud fra begyndelsen, hvad vores hensigt var. Men hvis ikke vi kunne komme i mål med alle vores ønsker, kunne vi ikke garantere, at vi stemte for. Så der er intet ukendt eller nyt i det her. Men i forhold til den tidligere indfødsrets aftale, som jo var gældende under fru Helle Thorning-Schmidts regering, og med markante radikale fingeraftryk selvfølgelig, og så til det, vi har nu, er der sket meget store forbedringer. Altså, i de indfødsretslove, vi havde på det tidspunkt, var der 70 pct. fra muslimske lande. Nu er vi nede på 20 pct. Vi vil gerne endnu længere ned.

Kl. 12:40

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Hr. Rasmus Jarlov.

Kl. 12:40

Rasmus Jarlov (KF):

Jamen jeg er stort set enig i den sidste kommentar, altså vi vil også gerne have strammet endnu mere op. Vi ser måske lidt forskelligt på det med at indgå en aftale. Vi tager konsekvensen af, at vi har været med til at indgå den her aftale, og så stemmer vi for, fordi vi ser det her som en udmøntning af en aftale, som vi har stået bag, selv om vi gerne ville have haft det strammere.

Nå, jeg vil gerne spørge hr. Morten Messerschmidt om noget. Det Konservative Folkeparti foreslår, at vi indfører screeningssamtaler for statsborgerskabsansøgere, for det er ikke kun et spørgsmål om at leve op til nogle formelle krav om, hvor mange år man har været i Danmark, om at være selvforsørgende osv. Det er også et spørgsmål om, om man f.eks. er islamist og ønsker at afskaffe demokratiet. Kunne Dansk Folkeparti bakke op om screeningssamtaler?

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Ordføreren.

Kl. 12:40

Morten Messerschmidt (DF):

Først lige i forhold til det med indfødsrets aftalen: Jeg anerkender fuldstændig, hvad den konservative ordfører siger. Jeg vil bare nævne, at det ikke er helt ualmindeligt. Altså, der er f.eks. energiforliget, som også er en meget bred aftale, og der er det også almindeligt, at når der kommer delafstemninger, er der nogle partier, der vælger at undlade at stemme eller måske direkte stemmer imod. Så det er ikke en metodik, der er fuldstændig ukendt. Det er måske bare ikke noget, der er slået igennem hos De Konservative, og al ære og respekt for det.

Så i forhold til screeningssamtaler: Det lyder da rigtig fornuftigt. Det svarer jo lidt til, at når en ung mand eller en ung kvinde gerne vil optages i en familie, fordi man har forelsket sig i et barn af familien, så kommer man selvfølgelig også hjem og møder de kommende svigerforældre og står der med lidt våde håndflader og tænker, at gud, hvordan skal det her nu gå. Det er fuldstændig det samme billede, som man bør have på området indfødsret, altså at det handler om at blive optaget i en familie. Så ja, det ville være en god idé med nogle samtaler.

Kl. 12:41

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Vi går videre til SF's ordfører, og det er hr. Balder Mørk Andersen. Nej, jeg bliver lige korrigeret. Okay, så går vi tilbage til den ordinære ordførerrække. Hr. Andreas Steenberg fra Radikale Venstre vil gerne have ordet. Værsgo.

Kl. 12:42

(Ordfører)

Andreas Steenberg (RV):

Jeg tror, at der gik lidt kuk i aftalerne. Jeg tror, det var til det forrige punkt, at Socialdemokratiets ordfører skulle hilse fra den radikale ordfører. Vi vil nemlig gerne have ordet i forbindelse med det her lovforslag og ønske de godt og vel 3.600 mennesker tillykke med at blive danske statsborgere. Tillykke med, at I nu alle sammen kan blive en fuldblyrdet del af Danmark og også deltage i demokratiet. Også tak for, at I alle sammen har valgt at blive så velintegrerede, at I kan leve op til kravene for at blive danske statsborgere: at være i beskæftigelse, holde sig væk fra kriminalitet, bestå en indfødsretsprøve og lære dansk. Det viser, at I er blevet danske, og nu har I så også valgt at tage det sidste skridt og blive danske statsborgere og blive en fuldblyrdet del af Danmark. Tak for det, og tillykke.

Jeg vil også benytte lejligheden til at nævne et par punkter, som vi godt kunne tænke os at få lavet om i forhold til det her med at opnå indfødsret. Det første er, at vi synes, det er forkert, at en fartbøde eller en anden bøde på over 3.000 kr. medfører, at man ikke automatisk kan blive statsborger. Så kan man så søge dispensation, og så kommer det op her i Folketinget i Indfødsretsudvalget, hvor vi kan se, at flere siden valget får afvist deres ansøgning om at blive statsborger på grund af eksempelvis fartbøder. Vi støtter op om, at man får udsat muligheden for at blive statsborger, hvis man har begået kriminalitet, der giver fængselsstraf, men det, at man ikke kan blive statsborger, fordi man eksempelvis har fået en fartbøde, synes vi ikke er fair – det synes vi er for langt ude, og det bør man komme af med.

Så synes vi også, at det er forkert, at især unge mennesker, som er født og opvokset i Danmark, har boet her hele deres liv, har taget folkeskolen, har bestået folkeskolen og måske også har taget en

ungdomsuddannelse, ikke automatisk kan blive danske statsborgere, når de bliver 18 år, men skal bruge 3 år på først at søge permanent ophold og derefter søge statsborgerskab og også skal op til en prøve i at vide nok om Danmark, selv om man har gået i folkeskole i Danmark hele tiden. Vi må tro på, at folkeskolen lærer folk nok om Danmark – ellers er det da helt galt. Derfor synes vi godt, at man kunne give de her mennesker indfødsret, hvis de er født og opvokset her og i øvrigt har holdt sig væk fra alvorlig kriminalitet.

Med de ord kan vi støtte lovforslaget og endnu en gang ønske de her mange mennesker tillykke med, at de får statsborgerskab og får stemmeret. Tak for, at I har valgt at blive en del af Danmark og leve op til alle de her krav.

Kl. 12:44

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Der er ikke nogen korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Og så går vi videre til SF's ordfører, og det er hr. Balder Mørk Andersen. Værsgo.

Kl. 12:45

(Ordfører)

Balder Mørk Andersen (SF):

Tak for ordet.

Kære Yasser, Julia, Tomasz, Aishah og 3.562 andre nye danskere. Stort tillykke. Tillykke med, at I har valgt at indtræde i det fællesskab, som det at være dansk er – det får I nu papir på. Det er en stor dag for jer og for Danmark. Hvor er det dejligt, at I har valgt at bekende jer selv og jeres kærlighed til den plet på verdenskortet, som vi kalder Danmark. Det er en lille plet, men hvilken plet – et sted, hvor vi sætter vores institutioner, demokrati, foreninger, rettigheder og selve kernen i vores fællesskab meget højt. Danmark er et land, hvor vi tager os af hinanden, et sted, hvor fællesskabet står klar til at hjælpe dem, der ikke altid kan hjælpe sig selv. Jeg håber, at I vil deltage aktivt i videreførelsen af udviklingen af fællesskabet og vil bidrage aktivt til, at Danmark bliver et endnu dejligere land at leve i. Det fortælles, at Dannebrog faldt ned fra himlen. Det gør jeres statsborgerskab derimod ikke – det er resultatet af jeres egen flid og indsats, som har ført til, at et flertal i Folketinget har tildelt jer indfødsret ved lov, som det er påkrævet ifølge grundlovens § 44.

På vegne af SF vil jeg gerne ønske jer held og lykke fremover og meddele, at vi naturligvis støtter forslaget.

Kl. 12:46

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Tak for det. Der er ikke nogen korte bemærkninger. Vi siger tak til ordføreren. Vi går videre til Enhedslistens ordfører, og det er hr. Peder Hvelplund. Værsgo.

Kl. 12:46

(Ordfører)

Peder Hvelplund (EL):

Tak for det, formand. Jeg vil gerne starte med at sige tillykke til de godt 3.500 ansøgere, der nu, typisk efter flere års sagsbehandling, omsider er nået så langt som til at blive optaget på et lovforslag om indfødsretsmeddelelse. De er allerede nået langt i processen. Men den er bestemt ikke slut, og meget kan nå at gå galt, hvis de inden vedtagelsen ved tredjebehandlingen i næste måned er så uheldige at miste deres arbejde eller få en færdelsbøde, hvad der kan betyde, at deres navn bliver strøget fra lovforslaget. Eller der kan, som det skete i foråret, blive udskrevet valg, så hele lovforslaget bortfalder.

Og selv når lovforslaget er endeligt vedtaget, vil en stor gruppe af ansøgere skulle vente nogle måneder på, at deres hjemkommune får arrangeret en håndtryksceremoni, og at de lever op til det absurde håndtrykskrav, som Socialdemokratiets daværende ordfører, fru Astrid Krag, for et år siden var modstander af, men som den

nye udlændinge- og integrationsminister nu udtrykkeligt har valgt at fastholde.

Vejen til et dansk statsborgerskab ved naturalisation er lang og stenet. Og i de senere år har det politiske flertal opstillet stadig flere snubletråde i et uigennemskueligt bureaukrati, hvor Udlændinge- og Integrationsministeriet og Folketingets Indfødsretsudvalg med stor nidkærhed gransker ansøgninger for at finde ud af, om ansøgeren skulle have fået en bøde eller i en kortere periode have formået sig til at få revalideringsydelse eller ledighedsydelse i en stædig kamp for at bevare eller genvinde fodfæstet på arbejdsmarkedet.

I lande, vi normalt sammenligner os med, er erhvervelse af statsborgerskab en forvaltningsakt, hvor ansøgeren kan søge ud fra klart formulerede, gennemskelige kriterier, hvor afslag skal begrundes, og hvor der er en klageadgang – altså procedurer, der er en retsstat værdig. Sådan er det desværre ikke i Danmark, og vi ved fra medienes dækning, at flertallet i Indfødsretsudvalget giver afslag på langt de fleste af de dispensationssager, der forelægges i udvalget.

Senest kunne Politiken den 16. oktober fortælle, at udvalgets flertal har sagt nej til at dispensere i samtlige færdels-sager, der har været forelagt siden folketingsvalget. Tallene tyder på, at udvalgets flertal har lagt en endnu hårdere linje, end dengang hr. Lars Løkke Rasmussen var statsminister. I andet halvår af 2018 og første halvår af 2019 blev der faktisk i udvalget givet dispensation i de fleste færdels-sager, men nu er kursen strammet gevaldigt op – en interessant situation, efter at Socialdemokratiet sammen med sit parlamentariske grundlag har fået flertal i udvalget.

I forvejen ved vi fra pressedækning og fra ministeriets svar, at der gives afslag i stort set samtlige sager om dispensation med henvisning til langvarige funktionsnedsættelser, altså sager om alvorligt syge mennesker eller mennesker med handicap, som ifølge udførlige lægeerklæringer ikke har nogen chance for at bestå en indfødsretsprøve eller den krævede danskprøve. Vi har den tidligere minister fru Inger Støjbergs ord for, at det er i strid med FN's handicapkonvention at give afslag til denne gruppe af mennesker, hvis de forelagte lægeerklæringer lægges til grund. Jeg kan ikke se andet, end at Indfødsretsudvalget bag lukkede døre hvert år hundredvis af gange bryder handicapkonventionen.

Sammensætningen af deltagerne ved den årlige statsborgerskabsdag her på Christiansborg har ændret sig. Stadig flere mennesker med europæisk baggrund strømmer hertil på denne festdag, mens andelen af mennesker med afrikansk eller mellemøstlig baggrund er faldende. Vi har i Enhedslisten ikke nogen præference, med hensyn til hvilke grupper af lande vi gerne vil have nye statsborgere fra. Både europæere og ikkeeuropæere, som bor i Danmark, og som gerne vil være danskere, byder vi naturligvis velkommen. Men vi kan konstatere, at de stadig højere krav til opnåelse af permanent opholdstilladelse og statsborgerskab betyder, at antallet af flygtninge – mennesker, som vi har påtaget os at beskytte, og som ikke har andre steder tage hen – der får permanent ophold og statsborgerskab, er faldet.

Vi er på vej mod et samfund, hvor en voksende gruppe af mennesker skal leve her sammen med os andre uden fulde borgerrettigheder. Det er en bekymrende udvikling, som Enhedslisten gerne vil være med til at vende ved at gøre det lettere at få permanent ophold og statsborgerskab. Men som jeg startede med at sige: Tillykke til dem, der nu er nået så langt som at blive optaget på lovforslaget, som Enhedslisten naturligvis stemmer for.

Kl. 12:51

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Der er ikke nogen korte bemærkninger. Vi siger tak til ordføreren. Vi går videre til Det Konservative Folkepartis ordfører, og det er hr. Rasmus Jarlov. Værsgo.

Kl. 12:51

Kl. 12:55

(Ordfører)

Rasmus Jarlov (KF):

Tak for ordet. Vi kommer til at stemme for lovforslaget L 41, som gør en række borgere til danske statsborgere, og det gør vi sådan med blandede følelser. Det gør vi både med glæde over for de borgere, som har fortjent det, og også lidt med en ængstelse over for, om vi har en skrap nok kontrol med, hvem der bliver statsborgere i Danmark.

Vi lavede en indfødsrets aftale for halvandet års tid siden, hvor der blev strammet kraftigt op. Det var vi glade for, for det har været alt for nemt at få dansk statsborgerskab tidligere, og derfor var vi glade for, at den borgerlige regering og Dansk Folkeparti lavede en aftale, hvor kravene blev kraftigt strammet, hvilket jo også betyder, at der nu er færre, der får statsborgerskab i forhold til tidligere. Når vi så har lavet den aftale, føler vi også, at vi må stemme for udmøntningen af aftalen, som er det lovforslag, som vi har nu. For i indfødsrets aftalen afgjorde vi, hvilke kriterier der skulle til, for at man kunne blive optaget på det lovforslag, som vi behandler nu. Når vi har været med til at bestemme kriterierne, må vi også stå ved, at de kriterier betyder, at de mennesker, der nu står på L 41, så også skal have det danske statsborgerskab.

Vi kunne godt tænke os, at kriterierne blev strammet endnu mere. Jeg synes eksempelvis, det er for meget, at folk, der kan rende rundt med en fængselsdom tilbage i fortiden på op til 1 år, stadig væk kan blive danske statsborgere. Det synes jeg er alt, alt for højt. Jeg synes også, vi burde indføre screeningssamtaler for statsborgerskabsansøgere, og det kommer vi med et forslag om ganske snart, som jeg håber på Folketingets opbakning til. Det har været et konservativt ønske i mange år, at vi ikke bare har nogle formalistiske krav om, hvor mange år man skal have opholdt sig i Danmark, og at man skal være selvforsørgende og ikke have for meget på sin straffeattest, men at vi rent faktisk også tager en samtale med folk for eksempelvis at vurdere, om de er islamister, om de er tilhængere af en organisation som Islamisk Stat, som er Danmarks erklærede fjende, eller om de på anden måde ønsker at afskaffe vores demokrati. Det er ikke for at kontrollere folks politiske overbevisninger, men for at få sorteret de værste af Danmarks fjender fra. Når vi tidligere har set eksempler på, at der har været folk, som har levet op til formelle krav og så ender med at tage ned for at kæmpe for Islamisk Stat i Syrien, så har vi et problem. Det viser, at de formelle krav ikke er nok, men at vi også er nødt til at vurdere personerne, før de får dansk statsborgerskab.

Jeg ved, at det vil stride mod nogle menneskers ønske om, at vi har en juridisk proces, hvor det kun er de formelle krav, der er afgørende, fordi man vil være bekymret for, om der kommer noget subjektivitet ind i afgørelserne om, hvem der får dansk statsborgerskab. For os at se er det at få statsborgerskab i Danmark ikke en rettighed, men det er noget, som man kan give til folk, hvis man ønsker det. Det er også fastslået ret klart i grundloven, at statsborgerskab bliver givet ved lov. Det er altså Folketingets vurdering, om folk skal have dansk statsborgerskab.

Derfor kommer vi som sagt snart med det her forslag. Indtil videre kommer vi til at stemme for L 41, fordi vi er en del af den indfødsrets aftale, som har bestemt, hvem der bliver optaget på det lovforslag.

Kl. 12:55

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Tak for det. Der er et par korte bemærkninger, og den første er fra fru Mette Thiesen, Nye Borgerlige. Værsgo.

Mette Thiesen (NB):

Tak for det. Som ordføreren lige har sagt, fremsætter ordførerens parti i denne samling et beslutningsforslag om, at alle ansøgere af dansk indfødsret skal til en personlig samtale, før man tager stilling til, om indfødsretten skal tildeles, og det er jo som udgangspunkt et interessant forslag. Jeg går ud fra, at De Konservative fremsætter det forslag, fordi man er i tvivl om, hvorvidt den nuværende procedure sikrer, at kun de mennesker, vi ønsker at tildele indfødsret, også får det, og jeg kunne høre på ordføreren, at han faktisk ytrer den her bekymring. Derfor er jeg også nødt til at stille ordføreren et spørgsmål. For jeg synes, det virker meget mærkeligt, at man vælger at stemme for et lovforslag, når man har så stor en tvivl om, om mange af de her mennesker, der er på det her lovforslag, vil bidrage til Danmark, eller om de faktisk reelt set vil ligge Danmark til last på den ene eller den anden måde. Når vi ved, at rigtig mange af dem med tildelt indfødsret og endnu flere af deres børn optræder i kriminalitetsstatistikkerne, hvordan kan ordføreren så forsvare, at tvivlen ikke kommer danskerne og vores børn til gode?

Kl. 12:56

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Ordføreren.

Kl. 12:56

Rasmus Jarlov (KF):

De navne, der står på det lovforslag, som vi behandler nu, L 41, og som vil gøre dem til danske statsborgere, hvis det bliver vedtaget, står jo på lovforslaget, fordi de lever op til de kriterier, som den tidligere borgerlige regering og Dansk Folkeparti aftalte i indfødsrets aftalen for lidt over et år siden i juni 2018. Der har vi det sådan, at når vi har været med til at bestemme de kriterier, hvor vi fik strammet kraftigt op på, hvad der skal til, for at man kan blive dansk statsborger, må vi også stå ved det og stemme for, når udmøntningen af aftalen så foreligger for os i dag, med de mennesker, som i dag er optaget på et lovforslag, fordi de lever op til de kriterier, som vi har været med til at aftale i indfødsrets aftalen.

Vi vil gerne stadig væk have strammere krav, og det ville vi også dengang, vi forhandlede indfødsrets aftalen, og vi ville også gerne have haft den screeningssamtale, som vi nu foreslår igen og håber på Folketingets opbakning til. Men vi står ved de aftaler, vi har lavet, fordi det er derved, vi får indflydelse, og i det her konkrete tilfælde har den indflydelse betydet, at der er færre, der bliver danske statsborgere.

Kl. 12:57

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Fru Mette Thiesen.

Kl. 12:57

Mette Thiesen (NB):

Ja, det kan jeg godt høre ordføreren sige. Derfor synes jeg stadig væk, det virker utrolig mærkeligt, når man har den tvivl, at man så ikke lader den komme danskerne og vores børn til gode. Det er jo lidt underligt, at man ligesom synes, at nu er der lavet en aftale, og at man, selv om man stadig væk er bekymret, så stadig væk vælger at stemme for. Det undrer mig meget. Det er, ligesom om alle de fine ord ikke rigtig bliver fulgt af handling fra Det Konservative Folkepartis side.

Men jeg vil også gerne bede ordføreren om at redegøre for tankerne bag det her forslag om en obligatorisk samtale, når det kommer til antallet af tildelte statsborgerskaber. Det følger nemlig ganske logisk af forslaget, at en obligatorisk samtale med udvalget vil sætte en øvre grænse for, hvor mange der kan få statsborgerskab

om året, altså en form for kvote. Så hvor høj mener ordføreren at denne kvote kan være, hvis udvalget skal kunne gennemføre disse samtaler på betryggende vis?

Kl. 12:58

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Ordføreren.

Kl. 12:58

Rasmus Jarlov (KF):

Vi har ikke stillet forslag om en kvote i det beslutningsforslag, som vi sender til afstemning. Men det er klart, at vi ønsker, at der er færre, der skal have dansk statsborgerskab.

Jeg vil bare sige, at jeg godt kan forstå kritikken fra Nye Borgerlige om, at vi nu stemmer for statsborgerskab til nogle mennesker, selv om vi synes, at kravene burde være strammere. Men alternativet var jo, at vi ikke havde indgået den indfødsretsaf tale for halvandet år siden, og så havde der været langt flere, der var blevet danske statsborgere. I vores øjne kan man ikke først indgå en aftale og så ikke stå ved den bagefter, heller ikke selv om man ønskede, at aftalen skulle have været strammere. Så skulle man have stået uden for aftalen, men hvis vi havde stået uden for, havde resultatet været, at der var flere, der var blevet danske statsborgere, og det havde været skidt for Danmark.

Kl. 12:59

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Så er det hr. Peder Hvelplund, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 12:59

Peder Hvelplund (EL):

Tak for det, og tak til ordføreren. Altså, man kan jo konstatere, at i de her debatter er fantasifuldheden stor i forhold til at finde på nye krav, man kan stille. I forvejen har vi jo en række af krav, som jeg også var inde på i min ordførertale, og der er også nogle, der er mere fantasifulde end andre, altså f.eks. at man skal kunne konstatere, om folk er danske i hjertet og sådan nogle ting – hvordan man så end gør det.

Men nu nævner ordføreren det her med, at man vil indføre sådan en form for screeningssamtale eller sindelagskontrol, og der vil jeg bare godt lige høre ordføreren – vi kommer jo til at diskutere det, når der kommer et beslutningsforslag senere, men nu blev min nysgerighed alligevel vakt lidt – hvornår i processen man skal gennemføre den screeningsproces. Altså, er det når borgeren er blevet optaget på lovforslaget, og er det i så fald alle, altså de godt 3.600, der står på lovforslaget her, man skal gå igennem, eller ligger der sådan en forscreening, hvor man ud fra navnet kan se, hvem der er mest interessant at hive ind til en samtale? Og det leder frem til det sidste spørgsmål, som handler om det der, ordføreren nu siger om, at det godt kan give nogle problemer i forhold til det her med objektivitet, og det kan jeg kun give ordføreren ret i. Derfor vil jeg godt høre, hvilke overvejelser der ligger bag det der med, at man dels skal afholde en screeningssamtale eller en form for sindelagskontrol, dels undgå, at det bliver en rent subjektiv afgørelse.

Kl. 13:00

Fjerde næstformand (Trine Torp):
Tak for det. Ordføreren.

Kl. 13:00

Rasmus Jarlov (KF):

Jeg er jo generelt rystet over Enhedslistens forhold til det at give dansk statsborgerskab. Min erfaring med Enhedslisten er jo, at Enhedslisten simpelt hen ikke kan få nok af det; alle skal have dansk

statsborgerskab. Jeg er endnu ikke stødt på en sag, hvor Enhedslisten ikke mente, at en person skulle have dansk statsborgerskab.

Vi tager det noget mere alvorligt hos os. Vi mener faktisk, at det er et ret stort privilegium at få et dansk statsborgerskab, og at det ikke er en rettighed, som udlændinge har. Det er noget, man kan få, hvis den danske befolkning gennem deres folkevalgte repræsentanter synes, at det er gavnligt for Danmark – ikke for ansøgeren, men for Danmark – at de får det danske statsborgerskab. Derfor har vi altså en fuldstændig anden tilgang til det her, end Enhedslisten har.

Ja, vi kunne godt tænke os, at alle kom ind til en screeningssamtale, før de blev optaget på lovforslaget. Det ville selvfølgelig være et stort arbejde, men det er også meget vidtrækkende at give folk et dansk statsborgerskab, så vi synes, det ville være meget naturligt, at man gjorde det.

Kl. 13:02

Fjerde næstformand (Trine Torp):
Hr. Peder Hvelplund.

Kl. 13:02

Peder Hvelplund (EL):

Jamen så kan jeg da oplyse ordføreren om, at vi sådan set ikke har den tilgang, at vi siger, at alle skal kunne få statsborgerskab. Vi er grundlæggende af den opfattelse, at hvis du har permanent og lovligt ophold her i landet og har et ønske om at få statsborgerskab, skal du også have muligheden, under betingelse af at visse kriterier er opfyldt. Man kan f.eks. godt indføre et krav om, at man skal kunne udtrykke sig på dansk. Man kan også godt indføre nogle karensregler i forhold til kriminalitet. Problemet er bare, at når vi sidder i Indfødsretsudvalget i dag, kan vi se, at de borgere her jo har gennemgået langvarige processer med en række af absurde krav, som de har skullet opfylde, så det er jo derfor, vi stemmer ja til den.

Kl. 13:02

Fjerde næstformand (Trine Torp):
Ordføreren.

Kl. 13:02

Rasmus Jarlov (KF):

Ja, men jeg tænker også, at hr. Peder Hvelplund kan bekræfte, at også folk, der ikke taler dansk, synes Enhedslisten skal have et dansk statsborgerskab, og det kan der jo være forskellige årsager til. Folk, der har alle mulige psykiske lidelser, mener Enhedslisten også skal have dansk statsborgerskab; selv om de ikke taler dansk, og selv om de ikke ved en brik om det samfund, de befinder sig i, vil Enhedslisten gerne udstyre dem med dansk stemmeret. Der er vi bare ikke enige i den tilgang til det.

Kl. 13:03

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Tak for det. Og vi siger tak til De Konservatives ordfører og går videre i rækken af ordførere til hr. Sikandar Siddique fra Alternativet.

Kl. 13:03

(Ordfører)

Sikandar Siddique (ALT):

Jeg er altid så spændt på, hvordan mit navn bliver udtalt herfra. Under det samme møde bliver det udtalt på så mange forskellige måder.

Fra Alternativets side vil jeg gerne sige stort, stort tillykke til alle vores medstatsborgere. Det er en god dag, det er en festdag, og fra Alternativets side ønsker vi jer alle sammen så meget velkommen i vores fællesskab. For nu har I, alle ansøgerne, alle dem, der i dag får tildelt statsborgerskab, en mulighed for at deltage fuldstændig på lige fod i samfundet som alle os andre. Nu kan I stemme, I kan være

med til at præge retningen for Danmark, I kan stille op til Folketinget, og I kan stå her på talerstolen og fremføre beslutningsforslag og lovforslag. Så stort tillykke herfra.

Vi ved, at det har været en meget, meget svær vej, en meget urimelig vej, at nå hertil, og derfor er vi af den opfattelse i Alternativet, at de urimelige krav, som der er i dag i forhold til at få statsborgerskab, skal afskaffes. Vi mener, at hvis man er født i Danmark, er man dansk, og derfor skal man automatisk have dansk statsborgerskab, hvis ens forældre har permanent ophold i Danmark.

På samme måde mener vi, at kravene i dag for at opnå permanent ophold er så mange og er så urimelige, at hvis først man har opnået permanent ophold i Danmark, skal man ved en simpel underskrift kunne opnå statsborgerskab. Det skal ikke være den politiske stemning i Folketinget, der afgør, hvorvidt man skal have statsborgerskab eller ej. Så stort tillykke herfra.

Kl. 13:05

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Tak, og der er en kort bemærkning fra hr. Rasmus Jarlov.

Kl. 13:05

Rasmus Jarlov (KF):

Jeg kunne godt tænke mig lige at forstå, hvordan Alternativet går til det her med at give statsborgerskab til udlændinge. Er det noget, man giver til udlændingene, fordi man synes, det er synd for dem, eller er det noget, man giver til dem, fordi det er til gavn for Danmark, at de får et statsborgerskab? Og grunden til, at jeg spørger om det, er, at jeg synes at have bemærket, at Alternativet mener, at folk, som ikke kan tale dansk, ikke kan bestå en indfødsretsprøve, fordi de måske har nogle psykiske diagnoser eller et eller andet andet, skal have et dansk statsborgerskab. Og hvis man synes det, er det jo, fordi man giver statsborgerskab, fordi man synes, det er synd for vedkommende, snarere end fordi den person er egnet til at have et dansk statsborgerskab.

For man er jo ikke egnet til at have stemmeret, hvis man ikke aner noget som helst om det samfund, man befinder sig i, og man f.eks. ikke kan læse eller forstå dansk og dermed ikke kan have noget som helst begreb om, hvad der foregår i Danmark. Så er det, fordi det er synd for folk, eller skal vi kun give statsborgerskab til folk, som er til gavn for Danmark?

Kl. 13:06

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Ordføreren.

Kl. 13:06

Sikandar Siddique (ALT):

I dag har man det princip, at man skal gøre sig fortjent til sit statsborgerskab. Vi mener, vi skal vende det på hovedet og sige, at det fra samfundet af er en tillidserklæring – en tillidserklæring til, at man gerne vil. Vi tror på folk, vi tror på, at mennesker, der kommer hertil, mennesker, der opnår permanent ophold, gerne vil samfundet, og derfor mener vi, at princippet om tildeling af statsborgerskab skal vendes om, så det bliver til en tillidserklæring. Og så gør vi det for at skabe lighed. Vi gør det for Danmark. Den bedste måde at bekæmpe parallelsamfund på er vel at sørge for, at folk kommer ind i vores fællesskab. Så vi vil gerne tildele statsborgerskabet til – for det første – de unge mennesker, der er født og opvokset her, fordi vi mener, at man er dansk, når man er født her, og så vil vi gerne tildele statsborgerskabet til dem, der gerne vil fællesskabet.

Kl. 13:07

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Hr. Rasmus Jarlov.

Kl. 13:07

Rasmus Jarlov (KF):

Er det nok, at man gerne vil Danmark? Skal man ikke også være kvalificeret til at kunne fungere i Danmark, før man skal have medejerskab over vores land og bl.a. have stemmeret til Folketinget?

Lad os blive konkrete: Skal en person, som har en psykisk lidelse og derved ikke er i stand til at lære dansk, og som ikke er i stand til at bestå en indfødsretsprøve og ikke er i stand til at forstå, hvad der foregår i Danmark, altså en person, der ikke kan orientere sig om, hvilke diskussioner vi har i Danmark, have stemmeret efter Alternativets opfattelse, hvis vedkommende gerne vil Danmark?

Kl. 13:08

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Ordføreren.

Kl. 13:08

Sikandar Siddique (ALT):

Derfor foreslår vi også helt konkret, at såfremt man opfylder betingelserne for permanent ophold, har man både i den periode vist, at man gerne vil, at man kan, og man har også ydet noget for at opnå statsborgerskabet.

Kl. 13:08

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Der er en kort bemærkning mere, og den er til hr. Lars Aslan Rasmussen. Værsgo.

Kl. 13:08

Lars Aslan Rasmussen (S):

Tak. Jeg vil stille hr. Sikandar Siddique et spørgsmål – jeg tror faktisk, jeg siger det rigtigt, jeg reddede mig. Det er ikke et polemisk spørgsmål, men jeg vil bare gerne lige spørge: Mener Alternativet, at hvis flere i ghettoerne eller i parallelsamfundene får dansk statsborgerskab, gør man simpelt hen op med det? Var det sådan, jeg skulle forstå det? Er det bare et spørgsmål om, at folk, der bor i Vollsmose, bare får dansk statsborgerskab, og så slipper man sådan set for de problemer, der er, i nogle områder?

Kl. 13:09

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Ordføreren.

Kl. 13:09

Sikandar Siddique (ALT):

I Alternativet er vi af den opfattelse, at statsborgerskabet giver mulighed for at deltage i samfundet; statsborgerskabet giver mulighed for at bestemme retningen for samfundet; statsborgerskabet giver mulighed for, at man kan stille op til valg, at man kan være medlem af et parti, man kan selvfølgelig også være medlem uden, men med statsborgerskab kan man deltage aktivt i samfundet. Derfor mener vi jo, at ethvert skridt ind i samfundet er et opgør med parallelsamfund. Og derfor mener vi, at det er et skridt hen imod et opgør med parallelsamfundene.

Kl. 13:09

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Hr. Lars Aslan Rasmussen.

Kl. 13:09

Lars Aslan Rasmussen (S):

Medgiver ordføreren så, at der gennem tiden har været folk, der har fået dansk statsborgerskab, som ikke er særlig integreret, eller – hvad kan man sige – som lever lidt deres eget liv, selv om de har dansk statsborgerskab, og at det ikke alene er det, der har løst det?

Fjerde næstformand (Trine Torp):
Ordføreren.

Sikandar Siddique (ALT):

Nej. Det er bestemt ikke det, der alene gør det. Men langt de fleste – langt de fleste – vil samfundet, langt de fleste er en aktiv del af samfundet. Det viser den nye medborgerskabsundersøgelse, som lige er udkommet, og vi mener, at det er det, man skal have i fokus, og ikke den lille, lille del, som træder ved siden af og ikke vil samfundet.

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Tak. Der er ikke flere korte bemærkninger, så vi byder velkommen til den næste i ordførerrækken, som er fru Mette Thiesen fra Nye Borgerlige. Værsgo.

(Ordfører)

Mette Thiesen (NB):

Tak for det. Det løber mig koldt ned ad ryggen, når jeg hører Alternativet fremføre det her, som nærmest må betegnes som landsskadelig politik.

I 1983 vedtog et stort flertal i Folketinget den skadelige udlændingelov, der åbnede Danmarks døre og lod udlændingemasserne strømme ind. I 1988 var der 95.025 ikkevestlige indvandrere og efterkommere i Danmark. Sidste år var der 493.468. Det er altså en femdobling på 30 år. Det er fuldstændig vanvittigt! I 2008 udarbejdede Danmarks Statistik en fremskrivning, der viste, at vi i Danmark kunne forvente 340.518 ikkevestlige indvandrere i år 2050. Men det tal har vi allerede overgået nu i år 2019. Det er rystende! Den skadelige udlændingelov blev vedtaget af Socialdemokratiet, Det Konservative Folkeparti, Venstre, Socialistisk Folkeparti, Centrum-Demokraterne, Radikale Venstre, Venstresocialisterne og Kristeligt Folkeparti. Tre af partierne er siden røget ud af Folketinget, men fem af partierne sidder her endnu: Socialdemokratiet, Det Konservative Folkeparti, Venstre, Socialistisk Folkeparti og Radikale Venstre. Jeg er nødt til at spørge: Er I glade for jeres beslutning? Er I stolte af den måde, I har forandret Danmark? Jeg ville skamme mig. Det er jeres ansvar, at vores børn og børnebørn risikerer at miste det frie og trykke Danmark, som vi har fået i arv. Og det vil ske, hvis ikke vi griber fat om nældens rod og løser udlændingepolitikken fra bunden.

Se jer omkring: Moskeer skyder op i flere byer; det kvindeundertrykkende muslimske tørklæde trives i institutioner, på skoler og offentlige arbejdspladser; halalkød og kønsopdelt svømning accepteres uden videre; indvandrerbanderne skyder løs på åben gade; terrrorsikring er blevet nutidens arkitektur; antallet af anmeldte voldtægter er eksploderet; politi, redning og hjemmehjælpere mødes med vold og hærværk i udlændingetunge boligområder; kriminalitet begået af personer med mellemøstlig, udenlandsk eller arabisk udseende er dagligt læsestof i lokalmedierne; 10 ud af 12 overfaldsvoldtægter begås af indvandrere eller efterkommere; hver anden voldtægtsdømt er indvandrer eller efterkommer; efterkommere af ikkevestlige indvandrere begår næsten to en halv gang så meget kriminalitet som resten af befolkningen i Danmark.

I politikere virker bedøvende ligeglade. (Fjerde næstformand (Trine Torp): Jeg er nødt til lige at afbryde. Vi har ikke direkte tiltale i Folketingssalen, og det vil jeg lige minde ordføreren om.) Tak. Politikerne virker bedøvende ligeglade, I fortsætter med at være i jeres safe space med en suppeterrin på hovedet, som man har set Jonatan Spang og Lars Mikkelsen gøre på den svenske måde i »Tæt på sandheden« på DR.

Kl. 13:09

I dag skal vi behandle sagerne for tusindvis af nye udlændinge – om 3.566 personer og 854 børn skal have dansk statsborgerskab. I Nye Borgerlige bruger vi vores sunde fornuft, og vi stemmer nej. Det burde alle folketingsmedlemmer gøre, for vi er valgt til at beskytte danskerne, ikke til at svigte dem. Siden den skadelige udlændingelov af 1983 er der uddelt 241.555 danske statsborgerskaber til udlændinge, og derudover kommer statsborgerskaber til udlændingenes børn, som ikke er regnet med i Danmarks Statistiks tal. Det er en stor del af de dårlige og uønskede udlændinge, der har fået dansk statsborgerskab, og det er udlændinge fra Tyrkiet, Irak, Somalia, Iran, Pakistan, Afghanistan, Marokko, Libanon, Syrien. I Nye Borgerlige mener vi ikke, at dansk statsborgerskab skal gives til indvandrere og efterkommere fra muslimske lande, hvor vi ved indvandrerne og deres efterkommere langt oftere begår kriminalitet end danskere, når de kommer hertil, og derfor stemmer vi selvfølgelig nej til det her lovforslag.

Kl. 13:10

Det glæder mig rigtig meget, at Dansk Folkeparti heller ikke stemmer for det her lovforslag, men det er bestemt ikke en selvfølge. Siden 2001, hvor Dansk Folkeparti har haft enorm indflydelse i 14 af de 18 år, har der været 34 afstemninger om at give tusindvis af udlændinge dansk statsborgerskab, og ud af de 34 har DF stemt for 14, senest i folketingssamlingen 2016-17, og det er et udtryk for et enormt svigt af danskerne af i dag og ikke mindst af danskerne af i morgen.

Kl. 13:10

Kl. 13:15

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Tiden er gået, og der er en kort bemærkning fra hr. Rasmus Jarlov.

Kl. 13:15

Rasmus Jarlov (KF):

Hvad er det, der berettiger fru Mette Thiesen til at bruge et udtryk som I politikere, når hun selv er politiker og valgt ind i Folketinget og har siddet i byrådet i Hillerød i en årrække? Hvordan er det, at vi andre er mere politikere end fru Mette Thiesen? Det har jeg lidt svært ved at forstå.

Kl. 13:16

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Ordføreren.

Kl. 13:16

Mette Thiesen (NB):

Tak skal du have. Jamen det her handler jo sådan set om de politikere, der har siddet i Folketinget og været med til at vedtage alle de her ting – som har stemt for igen og igen, at udlændinge skulle have dansk indfødsret. Det gør, at vi desværre står i en situation nu, hvor alt for mange har fået dansk statsborgerskab – alt for mange, som aldrig nogen sinde burde have haft det.

Når både Socialdemokratiet og Venstre og Det Konservative Folkeparti og Liberal Alliance også stemmer for det her lovforslag, er det jo bekymrende, fordi det er nogle partier, som normalt slår sig op på at have en stram udlændingepolitik. Så det er altså bekymrende, og det hænger slet ikke sammen. Det her med, at ordføreren taler om at passe på Danmark, følges bare desværre ikke af handling.

Kl. 13:17

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Hr. Rasmus Jarlov.

Kl. 13:17

Rasmus Jarlov (KF):

Fru Mette Thiesen gik i sin tale helt tilbage til udlændingeloven fra 1983 og sagde, at vi skulle skamme os over den. Men fru Mette Thiesen har selv været medlem af Det Konservative Folkeparti og

har selvfølgelig meldt sig ind, lang tid efter at udlændingeloven i 1983 blev vedtaget, og det har jeg også selv. Jeg meldte mig ind i 1997. Vi har begge to været medlem af samme parti. Hvordan kan det være, at jeg skal skamme mig mere over, hvad der er blevet vedtaget af nogle andre mennesker i 1983, end fru Mette Thiesen skal?

Kl. 13:20

Fjerde næstformand (Trine Torp):
Ordføreren.

Kl. 13:17

Mette Thiesen (NB):

Man skal generelt skamme sig, når der bliver vedtaget en lovgivning, som ikke er til gavn for Danmark. Og det kan man ikke på nogen som helst tænkelig måde sige at udlændingeloven i 1983 er.

Jeg er heldigvis i et parti, som tager det meget alvorligt at værne om Danmark, og vi vil derfor heller ikke kaste om os med danske statsborgerskaber, som det desværre har været kutyme igennem alt for mange år. Og vi kan desværre også se, at rigtig mange af de partier, som ellers bryster sig af at have en hård udlændingepolitik og være strammere på udlændingområdet, også bliver ved med det. Det er selvfølgelig rigtig, rigtig ærgerligt. Jeg ville ønske, at de partier også fulgte deres fine ord op med handling.

Kl. 13:17

Kl. 13:18

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Tak. Den næste korte bemærkning er fra hr. Morten Messerschmidt.

Kl. 13:18

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg er også meget historisk interesseret, og derfor kan jeg jo ikke lade være med også at spørge ordføreren i forhold til det, der er sket. Nu nævner ordføreren året 2011 – altså, jeg meldte mig ind i mit parti i 1997, da jeg var 16 år. Så jeg brugte faktisk mere end halvdelen af mit liv på at kæmpe for en stram udlændingepolitik, sørge for, at der ikke sker en vækst i antallet af muslimer i Danmark osv. osv. Jeg troede egentlig, det var det, vi var enige om, men nu kan jeg forstå, at jeg skal skamme mig. Og derfor vil jeg bare høre, hvad fru Mette Thiesen sådan foretog sig der fra 2011 til 2015, da de her skammelige love blev vedtaget. Bare lige for historiebøgernes og selvfølgelig Folketingets protokols skyld kunne det være rart at få præciseret.

Kl. 13:19

Fjerde næstformand (Trine Torp):
Ordføreren.

Kl. 13:19

Mette Thiesen (NB):

Når jeg siger, man skal skamme sig som politiker, gælder det de politikere, der sidder i de partier, som var med til at vedtage den her meget, meget skadelige udlændingelov. Det gælder ikke Dansk Folkeparti, og som min formand tidligere har udtalt, og som vi også jævnligt udtaler, er vi i Nye Borgerlige rigtig glade for, at vi har haft et Dansk Folkeparti og en Pia Kjaersgaard, som har kæmpet for det her område.

Problemet er bare, at når man har set, som jeg også nævner i min tale, at Dansk Folkeparti desværre også har stemt for en hel del af de her indfødsretslove – 14 ud af 34 tror jeg det er – jamen så er det selvfølgelig noget, der skal nævnes. Og derfor var det også vigtigt for mig at nævne, at det er rigtig glædeligt, at Dansk Folkeparti stemmer imod den her lov. Og jeg håber selvfølgelig, at den linje vil være noget, som også gælder fremadrettet for Dansk Folkeparti.

Fjerde næstformand (Trine Torp):
Hr. Morten Messerschmidt.

Kl. 13:20

Morten Messerschmidt (DF):

Så lader jeg være med at skamme mig. Det er godt. Så er vi i hvert fald nået så langt. Altså, de love, som fru Mette Thiesen nævner, er jo love, som er implementeret med de stramninger, vi fik igennem i Dansk Folkeparti, der gjorde, at indfødsretslovene på ganske få år gik fra at have 70 pct. muslimer til at have 20 pct. muslimer. Det synes jeg er rigtig godt. Det antager jeg også umiddelbart at fru Mette Thiesen synes er den rigtige udvikling.

Derfor vil jeg bare gerne igen af hensyn til historiebøgerne og Folketingets protokol høre, hvad fru Mette Thiesen gjorde i de år, altså bl.a. ved folketingsvalget i 2015. Hvordan engagerede hun sig dengang for at få strammet de her udlændingepolitiske regler?

Kl. 13:21

Fjerde næstformand (Trine Torp):
Ordføreren.

Kl. 13:21

Mette Thiesen (NB):

Nu handler det her jo sådan set ikke om mig. Det handler om Danmarks tryghed og sikkerhed, om vores børn og børnebørn, de kommende generationer. Og jeg vil sådan set blot bemærke – og det er noget, tidligere ordførere også har nævnt, bl.a. ordføreren for Det Konservative Folkeparti – at det her med, at man de facto mener, at bare fordi man har indgået en aftale, som er et skridt på vejen, skal man død og salte pine også stemme for det efterfølgende lovforslag om meddelelse om indfødsret, mener jeg sådan set overhovedet ikke holder. Hvis man mener og man er så bekymret for, at der er et lovforslag, hvor der er nogle personer på, som ikke vil bidrage til Danmark, skal man selvfølgelig stemme imod, selv om man har indgået en aftale og fået strammet nogle regler, som burde være meget strammere.

Kl. 13:21

Forhandling

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Tak. Der er ikke flere korte bemærkninger, så vi siger tak til Nye Borgerliges ordfører og byder velkommen til Liberal Alliances ordfører, hr. Henrik Dahl. Værsgo.

Kl. 13:22

(Ordfører)

Henrik Dahl (LA):

Tak for ordet. Jeg er ikke i tvivl om, at hvis man teoretisk forestillede sig, at en gruppe historikere ville rangordne dårlige beslutninger taget her i Folketinget, ville udlændingeloven fra 1983 komme ret højt op på den her liste over dårlige beslutninger. Hvor højt kan det selvfølgelig være svært at svare på. Det afhænger også af, om man vil inkludere udenrigspolitiske beslutninger, eller om man vil holde sig til det indenrigspolitiske.

Jeg har også en uddannelse som sociolog, og der er noget, der hedder den økologiske fejlslutning inden for sociologien, og det er at konkludere fra statistisk korrekte udsagn til enkeltpersoner. Det er farligt at ryge, men man kan jo ikke være sikker på, at den ryger, man står over for, er dødsdømt. Det har noget at gøre med den enkelte person, selv om statistikkerne sådan set er rigtige nok. Så hvis man antager, at rygeren har underskrevet sin egen dødsdom, begår

man den økologiske fejlslutning, og det advarer metodelitteraturen imod.

Kl. 13:26

Nu har jeg ikke stået og taget notater, men den gennemgang af statistiske forhold, som vi har hørt fra Folketingets talerstol, kan for så vidt være god nok. Den siger bare ikke noget om det enkelte menneske. Men det er faktisk de enkelte mennesker, vi taler om med det her lovforslag. Det gælder for rigtig mange af de mennesker, der er på lovforslaget, at jeg selv har behandlet deres sager, fordi lovforslaget blev forsinket af valget. Det er blevet behandlet meget, meget grundigt, og de er blevet behandlet enkeltvis. Der er nogle mennesker, som simpelt hen er kommet igennem et meget, meget lille nåleøje.

Derfor er der både en diskussion om nogle ubalancer og nogle kurver, som skal knækkes her i samfundet, og det synes jeg er en vigtig diskussion, og så er der en diskussion om kvaliteten af den sagsbehandling, som bl.a. Indfødsretsudvalget har foretaget. I Liberal Alliance har vi tiltro til, at Indfødsretsudvalget og de embedsmænd, der har forberedt de sager, som vi behandler med L 41, har gjort et godt og ansvarligt arbejde inden for rammerne af det cirkulære, der blev vedtaget i 2018, og derfor stemmer vi for lovforslaget. Tak for ordet.

Kl. 13:24

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Der er en kort bemærkning til fru Mette Thiesen.

Kl. 13:24

Mette Thiesen (NB):

Tak for det. I Nye Borgerlige mener vi jo, at i fald der er tvivl, burde det komme danskerne til gode. Mener ordføreren ikke, at i så fald man er i tvivl, også baseret på nogle af de statistikker, som jeg personligt lige har nævnt her fra Folketingets talerstol, må tvivlen komme danskerne til gode og ikke dem, som søger om indfødsret?

Kl. 13:25

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Ordføreren.

Kl. 13:25

Henrik Dahl (LA):

Selv om jeg efterhånden har siddet i Folketinget i mange år, har jeg ikke glemt min sociologiske børnelærdom, og jeg mener simpelt hen ikke, at det er forsvarligt og rimeligt at begå den her tidligere omtalte økologiske fejlslutning. Statistikkerne er uden tvivl gode og af høj kvalitet, men sagsbehandlingen af de enkelte ansøgere, som har været igennem en meget, meget omhyggelig proces, anser jeg også for at være i orden. Og når den her sagsbehandling er i orden og følger de her regler, som bl.a. hr. Morten Messerschmidts parti har været med til at forbedre kraftigt – og tak for det – har jeg tiltro til, at de mennesker, som står på listen, er nogle folk, som man ud fra de gældende regler absolut kan sige god for.

Kl. 13:26

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Tak. Fru Mette Thiesen for sin anden korte bemærkning.

Kl. 13:26

Mette Thiesen (NB):

Okay. Jeg hører, hvad ordføreren siger, men det vil så sige, at ordføreren er helt, fuldstændig sikker på, at der ikke er nogen af dem, der er på det her lovforslag – 3.566 voksne og over 800 børn – som på nogen måde ikke burde få det danske statsborgerskab.

Kl. 13:26

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Ordføreren.

Henrik Dahl (LA):

Man kan ikke være sikker på noget som helst andet end døden og skatterne, og da det her hverken handler om døden eller skatterne, er jeg ikke sikker.

Kl. 13:27

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Tak. Der er ikke flere korte bemærkninger, og så går vi videre til integrationsministeren... Nej, vi springer udlændinge- og integrationsministeren over.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Indfødsretsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 13:28

Meddelelser fra formanden

Fjerde næstformand (Trine Torp):

[Så er der ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes tirsdag, den 5. november 2019, kl. 13.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der vil fremgå af Folketingets hjemmeside. Jeg skal i øvrigt henvise til ugeplanen, der også vil fremgå af Folketingets hjemmeside].

Mødet er hævet. (Kl. 13:28).